10 MAI - O ZI A IDENTITĂŢII NAŢIONALE

Gabi BRÂNZARU

Zece Mai reprezintă aniversarea a trei evenimente cruciale pentru România: 1866 - Dinastia; 1877 - Independenţa şi 1881 - Regalitatea. Practic a început cu **10 Mai 1866** când în urma plebiscitului naţional, România avea să aibă ca principe conducător pe CAROL I.

Istoria a continuat apoi cu **10 Mai 1877** când în parlamentul dela Bucureşti, Mihail Kogălniceanu, ministru de Externe, avea să dea citire Declaraţiei de Independenţă totală a statului naţional ce a luat în 26 Ianuarie 1859 - 5 Februarie 1862 numele de România, odată cu Unirea Principatelor sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza. Iată că visul de veacuri al înaintaşilor avea acum să'nceapă a rodi şi apoi să prindă contur, mult mai târziu la 1 Decembrie 1918, sub regele Ferdinand, numit întregitorul, urmaş al lui Carol I la tronul României.

Însă greul de-abia acum avea să'nceapă. Armata română, sub comanda directă a principelui Carol I, a trecut Dunărea şi a participat la asediul Plevnei, încercuind armata otomană condusă de Osman Paşa. Congresul de Pace dela Berlin (Iunie-Iulie 1878) care a recunoscut Declaraţia de Independenţă dela 10 Mai 1877, a restabilit de asemenea, după o lungă perioadă de dominaţie otomană, dreptul României asupra Dobrogei, ţinut moştenit de pe vremea lui Mircea cel Bătrân. Pe data de **10 Mai 1881**, România s'a proclamat regat şi Carol I de Hohenzollern-Sigmaringen, a fost încoronat ca rege al României, coroana şi sceptrul regal fiind confecţionate din metalul unui tun turcesc capturat de pe câmpul de luptă la Plevna, unde acesta a contribuit decisiv, cu sabia'n mână, la câştigarea independenţei poporului al cărui rege devenise acum. Cei aproape 49 de ani de domnie, cu aproape două săptămâni mai mult decât domnia lui Ştefan cel Mare şi Sfânt, fac din Carol I, nu numai cel mai longeviv conducător al Românilor ci şi unul dintre cei mai respectaţi şi iubiţi de către neamul românesc. Suveran constituţional, sobru şi sever, şi-a legat numele de acte importante ale istoriei moderne româneşti şi a contribuit decisiv la consolidarea instituţiilor democratice ale statului român. Astfel perioada 1878-1914 a fost una de stabilitate şi progres pentru România. S'a supus Consiliului de Coroană şi a acceptat neintrarea României alături de Puterile Centrale în primul Război Mondial, punând mai presus de toate interesele ţării, atrăgând mânia Hohenzollernilor care l-au dezavuat. Viaţa politică a pendulat în jurul a două partide mari - conservator (Lascăr Catargiu, Petre Carp, Titu Maiorescu) şi liberal (Ion C. Brătianu, Dimitrie Sturza, Ion I.C. Brătianu). Alternanţa guvernării a fost caracteristică comportamentului politic al epocii. Mai târziu, când tronul a fost preluat de principele moştenitor Ferdinand, locul conservatorilor a fost luat de Partidul Naţional Ţărănesc şi alături de liberalii Ionel şi Vintilă Brătianu apar în opoziţie Take Ionescu, Iuliu Maniu, Ion Mihalache, nume care s'au consacrat pe deplin, alături de cei doi suverani în Galeria Oamenilor Politici ai neamului românesc.

Continuare în pag. 4

ISSN 0705-8365

Preţul unui abonament anual: 40 $ / 50 EURO

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE

THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 30 Nr. 325 - MAI 2004 PUBLICAŢIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAŞU

CIRCULAŢIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANŢA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZELANDĂ

DRACU' VĂ MAI VOTEAZĂ

Eugen BÂRSAN

ADIO, PSD! - Două mesaje de stringentă actualitate, privind alegerile locale din 6 Iunie şi cele parlamentare şi prezidenţiale din 28 Noembrie-12 Decembrie 2004, luate de pe pancartele muncitorimii sindicaliste. Ele sună a ce trebue să fie.

Românii au păşit în libertate cu sufletele schilodite de sistemul comunist, cu povara celor aproape patru milioane de membri pcr (care sunt sursa votantă PSD), cu o elită politică şi o intelectualitate instruite în spiritul canoanelor ideologiei marxiste, cu o supravieţuire instituţională de menţinere a comuniştilor-neocomunişti în toate funcţiile cheie, şi cu o indiferenţă până la uitare de crimele pcr. Toate acestea sunt un complex politic tragic, în care pesediştii sunt ca pomii care pot fi recunoscuţi după roadele lor. Şi rodul este o politică profund perversă. O politică în care toată protipendada de partid este prea sigură de sine ca să mai poată fi de bun augur ţării. Este o imperioasă nevoie de scăpare de ea, cât mai repede. De aceea *"ADIO, PSD!"* şi *"DRACU' O SĂ VĂ MAI VOTEZE!"*

Între falimentul comunismului şi *"Revoluţia Neîmplinită"*, electoratul român este chemat să-şi regăsească mintea tocită şi pierdută în piatra de moară a manipulărilor comunisto-neocomuniste, mai vechi şi mai noi. A politicienilor pesedişti cu nume de rußine în ţară şi chiar şi în străinătate. Pentrucă la capitolul reforme şi la nivel de trai, actuala putere a sfeclit-o. Sub ea s'a împlinit absurdul. În fapt de 14 ani încoace în România s'au împlinit toate profeţiile care au dus la un hal de viaţă de bocet. Desigur că abnormalul este dracul. Care la rândul său este Capul nevăzut al politicienilor pesedişti. Contra cărora se cheamă la ADIO, PSD!

Ceea ce va marca alegerile, cel mai mult, depinde de mulţimea oamenilor alegători dacă ei vor fi sau nu în stare să priceapă ce se întâmplă, în chip real, cu politica de făcătură. Dacă mulţimea pricepe, ea nu poate decât să-şi dea seama că votul este singura posibilitate de mai bine. Alegerile şi votul sunt unica legătură, directă, a poporului cu politica. Făcând conştient uz de ea (cu ADIO, PSD!) se răspunde poli-

Continuare în pagina 3

ROMÂNIA MEA

Andrei BĂDIN

"România Mea" este titlul celei mai bune emisiuni de televiziune care este transmisă în România. Realizată de Emil Hurezeanu, emisiunea prezintă viziunile despre România ale unor personaje mai mult sau mai puţin celebre. Artişti, politicieni, oameni de cultură. Fiecare are abordarea lui privind situaţia României.

România de astăzi, cea reală, este însă una tragică. De Paşte, au fost cozi imense la oficiile pentru donarea sângelui. Cauza? Se primesc 200.000 lei pentru o donare, iar la cinci donaţii succesive primeşti un milion plus un bonus de 500.000 lei. Adică, banii pentru ca să pui ceva pe masă de Învierea Domnului.

Realitatea este că majoritatea Românilor sunt la limita subzistenţei. În paralel, oficialii au pus la cale *"Paştele mitocanilor"*, cum scria Cornel Nistorescu, prilej de confiscare a sărbătorii pascale de către PSD care nu ratează nici un moment de a transforma tot ce mişcă în România în circ electoral.

Problema este că România reală, a celor mulţi, este cea a sărăciei şi a grijii zilei de mâine. O Românie care detestă clasa politică, care vrea o schimbare, dar nu ştie ce să facă pentru a trăi mai bine. Media românească, în mare majoritate cumpărată direct sau prin intermediari de miliardarii de carton PSD, ajută şi ea la păstrarea unei situaţii confuze şi mai ales a păstrării status-quoului. În plus, presiuni, interdicţii şi şantaje care permit Partidului Stat să controleze tot ce mişcă.

În acelaşi timp, Românii iau cu asalt autobuzele către Spania şi Italia, unde muncesc pentru câţiva euro pe zi. Nu e mult, dar duc o viaţă liniştită. Datorită acestei situaţii, în jurul Madridului au ajuns 100.000 de Români, iar în Italia sunt, oficial, unu la sută din populaţia ţării. Se vorbeşte în total de două milioane de Români plecaţi la muncă prin Europa. O cifră care ar trebui să îngrijoreze autorităţile. Numai că pe nimeni nu interesează acest lucru, ci numai umflarea buzunarelor personale.

Pe acest fond, România rămâne patria câtorva idealişti care nu înţeleg că cei 20 de ani ai lui Brucan sunt în realitate mult mai mulţi. Cei săraci, care donează sânge pentru a mânca ceva de Paşti, sunt păstraţi în această stare deoarece se ştie că cei care nu au ce pune pe masă nici nu au gânduri de reformare a societăţii. Se formează astfel o Românie apatică în care dinozaurii comunişti, transformaţi în social democraţi, îşi fac jocurile, privatizează în interes propriu şi devin peste noapte miliardari. Nu este de mirare, astfel, că Iosif Constantin Drăgan, colaboratorul regimului comunist, este cel mai bogat Român.

România noastră de astăzi este una fără valori. Una care îşi uită tradiţiile. Într'un cuvânt, una bolnavă. Dar interesează pe cineva? Există un proiect viabil pentru dezvoltarea societăţii? Există oare o strategie pe termen scurt şi mediu pentru dezvoltarea economică şi socială? Nimeni nu ţine cont de faptul că în mediul rural, unde trăieşte aproape jumătate din populaţie, este România secolului XIX. Fără băi, fără telefoane, această parte a populaţiei este ruptă total de realitate. O Românie care ar trebui să intre în 2007 în Uniunea Europeană.

România şi nu Guvernul, ci societatea românească, bolnavă, săracă, aşa cum este ea, are încă multe speranţe în Uniunea Europeană. Dar în această U.E ţăranii nu ştiu că nu îşi vor mai putea tăia porcii sau că nu vor mai putea face struguri decât din soiurile adoptate la Bruxelles. Ţăranii români habar nu au ce ar trebui să facă şi nimeni nu catadicseşte să le spună, deoarece votează acum cum li se spune. Aceştia vor avea un şoc în 2007 în ipoteza în care vom fi admişi cu toate bubele în Uniunea Europeană şi cine va trebui să plătească pentru păstrarea lor în neştiinţă şi a faptului că agricultura românească a rămas în coada de lemn.

Poate România de astăzi a fost caracterizată cel mai bine în raportul Emmei Nicholson. Corupţie, economie de stat falimentară, Justiţie oarbă, protecţia mediului este numai un slogan electoral, sănătatea în ruină, sărăcie, viaţa politică este un simulacru. O Românie săracă, adăugăm noi, plină de excroci ce se lăfăiesc în fotoliile ministeriale.

Poate spune cineva că acesta nu este tabloul real al României de astăzi? Dar, mai grav, este cineva interesat ca România să redevină europeană şi prin performanţe?

pag. 2
PATRULA NATO
Mihai CREANGĂ

ILIESCU, BOIERII ŞI UN VIS URÂT
Mihai DORIN
Pag. 5

"OAMENII" CDR, ASTĂZI VAJNICI PSD-IŞTI
Ileana BIDIAN
Pag. 7

pag.10
"RUGUL APRINS"
G.GEORGESCU

EXCELENTĂ CARTE DESPRE ANUL 1956
M.S.DERDENA
pag. 13

pag. 24
ROMÂNIA ŞI RUSIA
Ion BOIERU

editorial

URGENŢA UNUI PROCES AL COMUNISMULUI DIN ROMÂNIA

Procesul comunismului din România a devenit un imperativ naţional, mai ales în condiţiile actuale, sub presiunea evenimentelor legate de alegerile electorale şi de obligaţiile intrinseci ale României de a intra în Uniunea Europeană.

Viitoarele rezultate ale alegerilor electorale prezintă un punct limită al existenţei naţionale. O realegere a PSD-ului ar însemna o lichidare a identităţii neamului românesc, căci s'ar perpetua stăpânirea ilegitimă a ţării de către neonomenclatura comunistă a lui Iliescu, Năstase şi a celor de teapa lor. Aceşti reprezentanţi nedesmînţiţi ai ideologiei comuniste nu au contribuit cu nimic la revenirea visată, după Decembrie 1989, a valorilor spirituale şi culturale ale neamului românesc.

O rezoluţie a Partidului Popular European a fost introdusă la Parlamentul European, pentru promovarea unor acţiuni de analiză şi cercetare a fostelor regimuri de dictatură comunistă, pentru a se inventaria distrugerile pe care le-au făcut în interiorul comunităţilor naţionale în timpul dominaţiei lor distructive şi anti-umane.

În perspectiva acestei rezoluţii, cei găsiţi vinovaţi de crime nu vor mai avea acces la structurile organizatorice ale Parlamentului European. Stăpânii politici de azi ai PSD-ului vin din tagma comuniştilor din România, vinovaţi de un lanţ nesfârşit de crime: - dislocarea ţăranilor de pe proprietăţile multimilenare, prin întemnţarea şi de multe ori prin asasinarea lor; - lichidarea aproape în întregime a elitelor intelectuale şi profesionale ale culturii şi civilizaţiei româneşti; - distrugerea celor mai bune generaţii de tineret ale ţării, prin întemnţarea, reeducarea, prin ucidere şi diabolizare, folosind metodele bolşevice; - falsificarea istoriei naţionale şi distrugerea întregului patrimoniu de valori spirituale şi culturale, precum şi a idealurilor morale şi creştineşti, multiseculare.

Toate categoriile sociale tradiţionale, stratificate printr'o dinamică socială şi printr'un proces de evoluţie naturală, au fost lichidate în vederea creării unei categorii de inspiraţie moscovită, caricaturală. Profilul şi identitatea psihologică a tipului de Român a fost alterată complet, prin imitarea tipului bolşevic.

Pe altă parte, în interiorul vieţii comunitare româneşti, s'a ajuns la un fel de dospire a unor interese, din ce în ce mai accentuate, pe ideea de a se găsi o explicaţie a raţiunilor pentru care Ţara nu poate progresa deloc. Conducătorii de azi sunt proveniţi din vechile cadre de ieri ale partidului comunist, găsiţi aproape în toate instituţiile statale. Cum se poate explica acest fenomen?

De aici au pornit întrebările tot mai insistente, asupra evenimentelor din Decembrie 1989 şi a factorilor care au dus la acapararea puterii de către aceeaşi minoritate comunistă. Astfel, există un interes şi o dezbatere pasionantă pentru a se afla cât mai multe amănunte în legătură cu Decembrie 1989. Din dezbaterile de până acum au ieşit la suprafaţă foarte multe detalii, care aruncă o nouă lumină asupra ţesăturilor de evenimente. PROFILUL ADEVĂRAT AL REVOLUŢIEI apare complet diferit de felul în care a fost explicat, până acum, de către unii conducători ai PSD. Ei au datoria să aducă probe pentru punctul lor eronat de vedere în interpretarea şi prezentarea făcută de ei până acum.

Adevărul trebue să iasă la suprafaţă. Încă mai suntem contemporani cu evenimentele înlăturării dictaturii comuniste, şi obligaţia tuturor este de a contribui, cu toată documentaţia existentă, la stabilirea adevărului, fără nici un fel de rezervă. Neamul românesc are nevoie să cunoască *"întregul adevăr"*.

Există prea multe aspecte neclarificate ale întâmplărilor din 1989 şi la ora aceasta au apărut elementele care pot restabili adevărul. Această condiţie esenţială duce la obligaţia de a *"reconstitui adevăratul profil al evenimentelor din vremea ridicării naţionale"*. Şi nimeni, oricine ar fi el, nu are dreptul de a opri procesul de clarificare.

Prin clarificarea condiţiilor şi elementelor necunoscute până astăzi, se impune şi raţiunea, îndemnul şi obligaţia morală de a deschide *"procesul comunismului din România"*. Să nu se uite că *"Partidul Comunist din România"* a supus unui proces de distrugere întregul neam românesc, întreaga noastră istorie naţională. Celebrele procese ale burgheziei, ale ţărănimii, ale intelectualităţii întregi, ale elitelor naţionale, ale tineretului naţionalist, aristocraţia spirituală şi morală a unui neam întreg au fost supuse unei adevărate tragedii istorice, cum nu a mai existat în lume.

Şi această tragedie uriaşă, înspăimântătoare, din 1944 până în 1989 a fost trecută sub linţoliul tăcerii şi al *"secretului de stat"*, despre care nu este permis să se vorbească. Unii dintre autorii acestor tragedii, chiar din interiorul cadrelor partidului asasin al comuniştilor, au acum neruşinarea să conducă poporul român şi să dea lecţii de morală opoziţiei, pentru reproşurile care le-ar aduce *"conducătorilor"* de azi. Mormintele sunt încă proaspete şi rănile produse de teroarea comunistă sunt încă sângerânde.

Ţara este coaptă pentru o confruntare directă cu guvernarea pesediştilor de azi, care nu fac o politică naţională, ci continuă o guvernare tipic comunistă.

În orice caz, după condiţiile existente la ora actuală, o cercetare amânunţită continuată cu un proces public, deschis comunismului nu mai poate fi evitat. Această situaţie, adică lămurirea cugetului românesc, va deschide calea pentru revenirea la *"starea naturală"* de a fi a neamului românesc şi la drepturile sale de a se conduce după propria lui lege de viaţă.

George BĂLAŞU

Patrula NATO

Mihai CREANGĂ

Drapelul României a fost înălţat - împreună cu steagurile naţionale a încă şase state - lângă cele 19 flamuri ale ţărilor membre ale Alianţei Nord-Atlantice. Suntem parte a celei mai importante şi a celei mai puternice organizaţii militare din toate timpurile. Pentru prima oară în istoria ţării noastre, garanţiile de securitate ne sunt acordate deplin, fără echivoc, fără condiţionări îndemne şi având o nemai întâlnită forţă de descurajare. Este remarcabil faptul că, imediat după ceremoniile dela Washington, Alianţa şi-a asumat protecţia noului spaţiu, instituind o simbolică patrulă aeriană a NATO deasupra a două dintre ţările abia admise, Letonia şi Estonia, care nu au propria flotă aeriană militară. Au fost menajate, însă, sensibilităţile Rusiei, care a declarat oficial că nu agrează extinderea spre Est a Alianţei: cele patru aparate cu însemnele NATO, care *"acoperă"* cerul a două din fostele republici sovietice, aparţin unei ţări care nu a avut niciodată, de nici un fel, conflicte cu URSS, dar care găzduieşte Comandamentul General al Alianţei - Belgia. Fermitate fără aroganţă.

NATO a fost şi rămâne, în primul rând, o alianţă militară, dar - mai presus de orice - a fost o alianţă a unor ţări cu un solid exerciţiu democratic, un scut al libertăţii. Noii săi membri, între care şi România, vin după un cumplit exerciţiu al totalitarismului comunist şi, dacă e să judecăm după cum stau lucrurile la noi - unde virusii roşii nu şi-au găsit antidotul, s'ar putea ca Alianţa să supraestimeze capacitatea organismului său de a secreta anti-corpii necesari izolării agenţilor patogeni (de care a avut parte, din păcate, şi din interior!). În orice caz, ameninţările la adresa democraţiei, a libertăţii şi - în ultimă instanţă - a viitorului omenirii sunt cu totul altele acum decât în anii războiului rece. Şi sunt de natură să ignore orice garanţii de securitate, susţinute de oricât de mari forţe militare. Am învăţat asta încă înainte de a deveni membri cu drepturi depline ai NATO - cu preţul cumplit al primelor victime româneşti în străinătate, militari sau civili, toţi oameni fără altă vină decât aceea de a căuta o cale mai netedă pentru speranţele lor. Pentru a împlini speranţele celor duşi, ale noastre şi ale celor ce vin după noi, patrula NATO nu poate fi eficientă fără veghea noastră, a tuturor - fie în lanul de secară, fie în lanul de gânduri.

Preocuparea pentru istoria recentă rămâne profund politizată

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Justiţie şi de Casaţie a reluat cercetarea privind moartea generalului Vasile Milea, dar în acelaşi timp arhivele comunismului în loc să fie deschise se ermetizează, Parlamentul lucrând discret la o nouă lege menită să împiedice accesul liber al cetăţenilor la propriul dosar.

Comisia de apărare din Camera Deputaţilor continuă să lucreze la amendarea legii dosarelor de Securitate. În esenţă se caută restricţionarea accesului la arhive. Actuala lege este destul de restrictivă, dar ea a creat totuşi destule emoţii celor care au ceva de ascuns. În diferite comisii ale Parlamentului se crede că s'a ajuns deja prea departe cu deconspirarea fostei Securităţi şi că este cazul să se pună stop acestei deschideri. Cu toate acestea lipsită de preocupare pentru trecutul apropiat. De pildă foarte recenta redeschidere a dosarului Vasile Milea arată un interes pentru clarificarea trecutului, dar unul politizat. Se remarcă un efort de a crea un profil eminamente pozitiv tuturor acelora care, făcând parte din aparatul de stat şi de partid în vremea lui Ceauşescu s'au dezis de el în 1989, contribuind la schimbarea de regim. Generalii Victor Athanasie Stănculescu şi Mihai Chiţac au beneficiat de clemenţa Justiţiei şi procesul lor va fi rejudecat, iar acum generalul Vasile Milea apare ca un veritabil martir al Revoluţiei anticomuniste. Indiferent de meritul lor în acele circumstanţe, ei au fost personaje cheie în sistemul de putere şi represiune al lui Ceauşescu şi nu pot fi absolviţi de orice vinovăţie.

Tipul acesta de preocupare nu se întâlneşte însă deloc cu cealaltă perspectivă, care pune în discuţie întregul sistem comunist şi care pretinde deschiderea arhivelor şi luminarea completă a rolului jucat de fiecare. Prima perspectivă, politizată, presupune o clarificare parţială şi profitabilă a trecutului, cea de-a doua pretinde o limpezire deplină, dureroasă, dar lipsită de părtinire.

Exonerarea unui Stănculescu sau sanctificarea unui Milea constituie de fapt legitimări ale puterii politice actuale, în timp ce deschiderea completă a arhivelor şi judecarea integrală a trecutului este o operaţiune în primul rând de natură etică. Este adevărat că poate şi ea fi utilizată în lupta pentru puterea politică, dar la originea ei este dezinteresată.

Totuşi componenta politică nu trece neobservată, creând rezistenţe foarte mari din partea celor care se consideră ameninţaţi. Partizanii deschiderii arhivelor au ca program explicit deconspirarea foştilor ofiţeri de Securitate şi înlăturarea lor din structurile de putere. Programul acesta este însă mai mult teoretic pentrucă în societatea românească a intervenit cu privire la acest subiect o stare de oboseală şi apatie şi se pare chiar că o nouă ideologie tinde să legitimeze întreaga istorie postcomunistă a României, spune pe această temă *Deutsche Welle*. Dacă în Germania, se spune, denazificarea s'a făcut cu foştii nazişti, ar fi aproape o legitate ca foştii comunişti şi securişti să conducă ţara în NATO şi Uniunea Europeană.

NU CRED ÎN HOTĂRÎREA SFÂNTULUI SINOD AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

Dreaptă-i vorba franţuzească: *"Qui s'excuse, s'accuse!"* (Cine se scuză, se acuză!). Astfel Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărît ca preoţii ortodocşi să nu se implice în politică, adică să nu fie senatori şi deputaţi şi să nu candideze pentru viitorul Parlament. Cred că tocmai prin această hotărîre a supremului ei for, Biserica Ortodoxă Română dovedeşte complicitatea ei cu puterea dictatorială şi quasi-totalitară a partidului-stat PSD.

Pentru mine este un adevăr de o evidenţă raţională cartesiană, clară şi distinctă, faptul că Biserica Ortodoxă Română susţine electoral PSD, iar sectele pseudo-religioase susţin electoral PRM. Atât B.O.R., cât şi sectele exploatează mizeria spirituală şi materială a majorităţii populaţiei româneşti.

Dimpotrivă, binefăcătoare ar fi fost hotărîrea Sfântului Sinod al B.O.R. de a se implica în viaţa politică, în lupta electorală, în sensul de a lămuri poporul român să nu aleagă PSD - partid de stânga, socialist, internaţionalist, antinaţional şi anticreştin.

Sunt convins că Biserica Ortodoxă Română va face propagandă electorală pro-PSD în acest an electoral 2004. Nu pe faţă, ca în 1990, când preoţii ortodocşi mînţeau dela amvon: *"Domnul Iliescu este omul lui Dumnezeu, iar Coposu, Raţiu şi Câmpeanu nu-l lasă să conducă"*, iar eu citeam pe zidurile din Timişoara (unde participasem şi vorbisem, ca delegat al PNŢCD Cluj, la marele miting anticomunist din 29 Aprilie 1990) adevărul: *"Iliescu - Teoctist/ Comunist şi Anti-Christ!"*, ci pe ascuns, viclean. Adică aşa: în comune şi sate, popii ortodocşi îi vor trimite pe dieci şi curatori la ţărani acasă să le spună să voteze candidaţii PSD; la oraşe, anonimi (securişti în sutană) vor pune bileţele în cutiile poştale ale blocurilor, cu sigla PSD.

Iar după re-alegerea PSD la guvernare după alegerile din Noembrie-Decembrie 2004, nu vom spune ca disperatul intelectual anticomunist I.D. Sârbu (1919-1989): *Adio, Europa!*, ci Europa ne va spune nouă: *Adio, România!*

Andrei-Iustin HOSSU

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice / La Voix Roumaine
ISSN 0705-8365
Redacţia şi Administraţia:
P.O.BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5
TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4651

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....

PRENUMELE.....

STRADA/ Nr. .....

ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....

CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:

PESTE $ 100 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$ 50 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$ 40 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)

2004 - AN ELECTORAL

- V -

Mihaela MOISIN

Deşi oficial campania electorală pentru alegerile locale s'a anunţat pentru perioada 8 Mai - 5 Iunie, unele partide sunt în plină campanie încă dela 1 Decembrie anul trecut.

Partidul de guvernământ a profitat şi profită în continuare de orice ocazie, de orice eveniment sau sărbătoare pentru a-şi face campanie electorală. După ziua naţională, 1 Decembrie, a fost folosită lansarea anului *"Ştefan cel Mare"*, apoi Sfintele Sărbători ale Paştelui, pentru ca prin *"pomenile electorale"*, cum scrie ziarul *România Liberă*, să cumpere electoratul sărăcit cu o bucată de cozonac şi cu un ou roşu. La laşi a fost chiar o adevărată competiţie între PSD şi PNL în *"gesturi de mărinimie"*, adresate bătrânilor nevoiaşi, odată cu cuvântările de rigoare, de unde se vede că năravurile bune se extind repede şi la alte partide.

Strategia de bază a PSD de a cumpăra voturile electoratului cu orice preţ nu s'a oprit la sărbătorile de Paşti, ci se continuă şi la sărbătorirea zilei internaţionale a muncii, 1 Mai, sărbătoare pur comunistă. Valer Dorneanu, prezentând ultima strategie a PSD a declarat: *"PSD, ca partid social-democrat, se adresează celor mulţi şi vrem ca 1 Mai să se desfăşoare sub culorile social-democraate. Vrem să asigurăm, în stilul vechilor tradiţii muncitoreşti, serbări cu evocarea activităţii muncitorilor, care să-i unească pe muncitori pentru condiţii de viaţă mai bune"*. Şi deodată a apărut un Forum al Muncitorilor din PSD, prin care această sărbătoare comunistă va fi forţată pe gâtul tuturor Românilor. Sărbătoare social-democrată, dar fără PD, pentrucă PD este în opoziţie şi dacă ar participa şi acest partid, ar trebui să împartă rezultatele cu acesta, care este partid de opoziţie. Şi-atunci, care mai este folosul poménilor electorale? Pomeni ce nu s'au întâmplat în nici unul din anii de după 2000 şi premergători anului electoral 2004.

În ce priveşte organizarea alegerilor locale, Guvernul a aprobat calendarul acţiunilor electorale, începând cu numerotarea circumscripţiilor electorale din judeţe şi Capitală şi cu întocmirea listelor de magistraţi şi jurişti care vor participa la tragerea la sorţi pentru desemnarea preşedintelui şi a loctiitorului acestuia în Biroul Electoral de circumscripţie. Această acţiune trebue să se termine până pe 18 Aprilie, iar până pe 19 Aprilie trebue să aibă loc tragerea la sorţi, iar judecătorii să fie desemnaţi până pe 20 Aprilie. Partidele, alianţele politice şi electorale vor trebui să trimită semnele electorale Biroului Electoral Central până la data de 23 Aprilie, iar depunerea candidaturilor se va putea face până la data de 8 Mai.

Printre alte decizii electorale, Coaliţia de guvernământ PSD-UDMR a inclus în Legea alegerilor locale o clauză care diminuează dreptul de a fi ales şi de a alege al cetăţenilor care fac parte din minorităţile naţionale. Pe 9 Aprilie, guvernul a adoptat o hotărâre însoţită de un formular (anexă) pe care organizaţiile minorităţilor care nu se află în Parlament pot strânge cele 25.000 de semnături ale membrilor lor, lucru aproape imposibil de realizat într'un timp atât de scurt. Astfel, Uniunea Civică Maghiară (de exemplu), a fost păgubită de posibilitatea de a participa în alegeri, lucru care este în favoarea UDMR.

Majoritatea partidelor şi-au desemnat candidaţii atât pentru primărie cât şi pentru sectoare. Unii reprezentanţi de partide şi-au anunţat candidatura şi, implicit, explicând motivele lor, şi-au început în acest fel campania electorală.

În cadrul acestei campanii, deşi electoratul ar dori să audă măsurile pe care, ca primar, sau consilier candidatul respectiv le-ar lua pentru o bună administraţie, în primul rând el va auzi tot felul de acuzaţii, adevărate sau false la adresa celorlalţi candidaţi, invective şi alte atacuri.

Campania electorală nu se arată dintre cele mai liniştite.

În timp ce PSD şi UDMR pe de o parte şi PSD şi PRM pe de altă parte merg mână în mână în funcţie de interese, în cadrul Alianţei PD-PNL a apărut un conflict deschis pe tema Catedralei Mântuirii, mai ales datorită opunerii lui Traian Băsescu la amplasarea acesteia în Parcul Carol.

Mai este aproximativ o lună până la alegeri, şi electoratul devine tot mai dezamăgit, cu toate pomenile primite dela partidul de guvernământ.

DRACU' VĂ MAI VOTEAZĂ

Urmare din pagina 1

ticienilor, haini şi corupţi, cu o forţă care poate însemna şi groază. Neîntâmpinând o atare forţă, liderii neocomunişti nu sunt dispuşi să iasă din politică decât cu picioarele înainte.

Nevrând să accepte aşa ceva, precum la fel nici *"ADIO"*-ul, PSD e gata să nască, din greu, în 6 Iunie şi 28 Noembrie-12 Decembrie, dintr'un tată *"împuşcat"* şi dintr'o mamă numită *"Revoluţie"*. Ce va naşte se cheamă *"Trecutul"*. Iar trecutul înseamnă blestem. Sfidând blestemul, mai marii acestui partid, care pretind chiar că-s plăcuţi lui Dumnezeu, dau bătălia mergerii pe drumul *"La vremuri noi, tot noi"*. Creând diversiuni acoperite de perdele de fum. Un bâlci politic românesc, în care rromii candidează şi ei pe listele PSD. Pretinzând că ar fi *"din aceeaşi făină"*.

"DRACU' VĂ MAI VOTEAZĂ" înseamnă scăpare. Scăparea de PSD, care a făcut din manipulări o lege, este ultima şansă de a se pune capăt monstruozităţilor ce au viciat profund toate instituţiile statului: Justiţie, Administraţie, Economie, Poliţie ş.a.m.d. Acestea au ajuns a fi anexă a PSD-ului, devenit coşmar al *"democraţiei"* care aduce aminte de *"Ceauşescu Nicuşor, viitor conducător"* (recte, Adrianel) şi de *"Trăiască Ceauşescu şi poporul"* (recte, Ion-Ilici). Scăparea de ei şi de-ai lor, este ultima soluţie de a nu-i mai lăsa să pună stăpânire şi pe ultimele rămăşiţe încă necontrolabile din România.

Alegerile, de care vorbim, pot sau nu pot să fie o primenire a clasei politice româneşti. Ori măcar un pas înainte. Este nevoie de o nouă clasă politică, care să aibă o mentalitate adecvată de ieşire din politica pupezei, în care este ţinută ţara. Cei care îşi mai închipuie că *"lupul îşi schimbă părul"* este cazul să deschidă ochii şi să vadă realitatea. Numai aşa se poate pune capăt ajutorului electoral *"neprecupeţit"* dat neocomuniştilor-capitalişti, care sunt ciocoii ce fac o politică ruptă *"în fund"* şi în apucături de corupţie.

O personalitate, opoziţionistă de marcă a ţării, acuză: *"Acuz guvernul Năstase de trădarea interesului naţional al României!"*, *"Acuz guvernarea PSD de incompetenţă!"*, *"Acuz guvernarea PSD de sărăcirea populaţiei!"*, *"Acuz guvernarea PSD de ascunderea adevărului!"*, *"Acuz guvernarea PSD de folosirea Justiţiei ca instrument politic!"*. Acuzări de netăgăduit.

Alegerile sunt o mizâ cu schepsis. În fapt, mai mult decât o alternativă, ele sunt urgenţa schimbării partidului de guvernământ. Din îngrijorarea, profundă, generată de exerciţiul de guvernare a PSD-ului, care este de fapt umbra Securităţii deasupra României. Scăparea de PSD este ultima şansă de a repara monstruozităţile comunisto-securiste. Dacă nu ar exista Uniunea Europeană şi NATO, acest partid, ales şi condus (direct sau indirect de DRACU'), ar transforma răul în şi mai rău.

Ţara este ţinută în confuzie, din care nu se poate ieşi decât punând umărul la *"DRACU' VĂ MAI VOTEAZĂ!"* şi *"ADIO, PSD!"*. PSD a furat şi fură pe rupte. Iar când este întrebat, de una şi de alta, el rânjeşte. Pentrucă liderii lui sunt o *"castă"* obişnuită să fie deasupra legii. Şi este de-a dreptul uimitor, cum de mulţimea săracă nu înţelege că averile ilicite ale *"castei"* sunt acelea care o duc pe ea în sapă de lemn.

"ADIO, PSD!". Şi dacă mai sunt naivi care nu ştiu ce înseamnă în realitate PSD, le dăm lămurirea: PSD este prescurtarea dela *"PARTIDUL SĂRĂCIEI DUMNEAVOASTRĂ"*.

Eugen BÂRSAN

DELA SUSPENDARE, LA REORIENTARE

Viorel PALTIN

Uniunea Europeană nu a decis deocamdată suspendarea negocierilor de preaderare a României, lucru care, prin prisma celui mai prost scenariu posibil, ar putea fi interpretat ca un succes. Că nu ni s'a întâmplat ceea ce era mai rău, nu se datorează atât abilităţilor noastre diplomatice, cât mai cu seamă dorinţei sincere a Europei de a mai acorda o şansă României, Românilor şi ideii europene. Să mă explic. Cred că s'a înţeles bine de către toată lumea că nu PSD-ul, aflat la putere vremelnic la Bucureşti, a repurtat o victorie. Faptul că nu ni s'a făcut acum *"predarea"* din trenul european poate fi considerat înainte de toate, un merit al ţării şi încă o şansă acordată foarte greu încercatului popor român. Nu este mai puţin adevărat că însăşi ideea europeană ar avea de suferit prin eliminarea din cursă a României, deşi aceeaşi idee europeană ar suferi incomparabil mai mult dacă o Românie *"stângace"*, în care mai mult se vorbeşte de reformă decât se face, ar fi acceptată total nepregătită. Astfel, Comisia de Politică Externă a Uniunii Europene a decis ca la începutul lui Martie, când se va întruni, Parlamentul European să ia în dezbatere recomandarea de reorientare a strategiei de integrare a României. După urecheala de acum două-trei săptămâni, noua şansă care ne vine dela Bruxelles este un adevărat reviriment, dar cea mai mare greşeală pe care ar face-o actualul Guvern ar fi s'o considere un merit al său. Recomandarea privind reorientarea priorităţilor în procesul de preaderare înseamnă implicit că actualul Guvern al ţării nu şi-a orientat corect activitatea. Ni se cere să punem un accent mai apăsat pe reformă în Administraţie, Justiţie şi pe combaterea fenomenului corupţiei. Se vede clar că factorii responsabili ai UE nu s'au lăsat amăgiţi de trâmbiţele PSD, care au făcut mare tărăboi şi au acompaniat o mare şi sterilă gesticulaţie verbală pe cele trei teme critice - Administraţie, Justiţie, Corupţie. Fapte nu vorbe! - ni se strigă dela Bruxelles. Rodica Stănoiu, fostul ministru al Justiţiei, s'a grăbit să declare că reformele instituţionale cerute de forurile europene au fost deja demarate şi că implementarea lor este în curs. Se pune însă întrebarea: de ce n-s'au luat aceste măsuri din bună vreme, până acum? Răspuns: fie din rea voinţă - care se mai numeşte eufemistic lipsa *"voinţei politice"* - fie din cauza unei incompetenţe descalificante şi dezonorante. Atât reaua voinţă, cât şi incompetenţa echivalează cu sabotajul! Sunt deturnate în felul acesta în mod criminal aspiraţiile unui întreg popor - mereu înşelat, mereu condus de ticăloşi şi incapabili - de a se salva de complexul geopolitic şi socio-economic-moral balcanic şi Est european. Am spus-o mereu, cu orice risc: cu oameni vechi nu pot fi înfăptuite lucruri noi! Este timpul să ne trezim, chiar acum, în acest ultim ceas al istoriei, la realitatea dură care ne înconjoară. Democraţia nu este un mecanism fix, care funcţionează automat. Un sistem democratic se poate defecta atât de grav încât să se transforme în contrariul său. În prezent, cel mai mare pericol care paşte România vine din cauza corupţiei, a hoţiei nestânjenite sau chiar *"ocrotite"* şi cantonate în sfera politicii. Să fie clar pentru toată lumea naivilor, a cetăţenilor de bună credinţă ai acestei ţări, că hoţii nu vor renunţa niciodată la fructele hoţiei de dragul vreunor principii oricât de înalte, oricât de generoase, de europene şi morale ar fi. Într'o lume în care totul se poate cumpăra doar cu bani şi numai cu bani, până şi conştiinţa individuală îşi are expresia sa măsurabilă în valori bancare. Cel puţin, Europa, aşa cum o percep eu, ne propune o mai justă echivalare pecuniară a valorilor şi accesul marii majorităţi la bunuri şi servicii de calitate, mai oneste şi mai obiectiv repartizate. Există şi o Europă pe care vrem s'o facem noi - după chipul şi asemănarea noastră - aflată în contradicţie flagrantă cu lumea occidentală la care râvnim şi în care nu vom putea avea acces decât dacă ne vom reorienta strategia de integrare, renunţând la gustul nostru vulgar de a păcăli mereu pe cineva. Să credem cu tărie că menţinerea României în cursa integrării este o ultimă concesie care ni se face, nu de dragul partidului aflat acum la cârmă, ci pentru a se da încă o ocazie ţării, poporului român şi ideii europene care fără noi ar rămâne ştirbită, incompletă.

CÂMPUL ROMÂNESC DIN HAMILTON

Aranjaţi să fiţi la
"CÂMPUL ROMÂNESC"
-HAMILTON, ONTARIO CANADA-
În săptămâna
TABEREI DE VARĂ
ASOCIAŢIA CULTURALĂ ROMÂNĂ
HAMILTON, ONTARIO, CANADA
Vă invită să petreceţi anul acesta vacanţa de vară la
CÂMPUL ROMÂNESC
25 IULIE - 1 AUGUST, 2004
TIMP DE O SĂPTĂMÂNĂ
PETRECEŢI VACANŢA
ÎNTR'O ATMOSFERĂ ROMÂNEASCĂ
Aduceţi cu Dvs. corturi sau treilere pentru dormit
Pentru informaţii suplimentare, telefonaţi la:
(905) 389-0644; (905) 548-4821; (905) 387-0637

"ALINIE-REA... DREPŢI! ASCULTĂ COMANDA LA MINE"

Valeriu ARBORE

Viaţa şi destinul ţărilor mici stau în mâna marilor puteri. Aşa a fost de când lumea şi pământul. Aşa este şi acum. Când ai şi neşansă geopolitică, precum o avem noi Românii, atunci aproape orice devine posibil... În disperarea noastră, ne căutăm sprijin, speranţă, refugiu, prin cele patru puncte cardinale ale *"aleşilor"* atotţiitori ai lumii. Adeseori, ignorând nerod înţeleapta străveche zicală ***est modus in rebus!***

Nu trebue să ascundem adevărul-adevărat că o bună (rea?) parte dintre noi pătimim de dragul aşezării în linie dreaptă/stângă, a integrării într'o ordine prestabilită, într'un sistem funcţional socio-economic, politic, cultural, moral, spiritual. Murim de dorul alăturării, de conjunctură şi cu orice preţ, de-o anumită ţară circumstanţial *"biruitoare"*, de o comunitate anume, hegemonică. Cu care să stabilim raportul de subordonare ***fără nuanţe***. Parcă abia aşteptăm s'auzim: *"Alinie-rea... Drepţi! Ascultă comanda la mine!"* Iar dacă e să tăcem ***strategic***, multă vreme, până unde să mergem cu limita strategiei? Până la (auto)dizoluţie? Căci a te încontra raţional ţine de demnitatea umană.

Aşa se face că din pricini precumpănitor geopolitice, după ce am optat pentru ortodoxie, ne-am lăsat înglobaţi în spiritualitatea slavă, în alfabetul chirilic, conduşi de ierarhi pravoslavnici, care - cum au dezvăluit istorici imparţiali - nu se *"coborau"* nici măcar să se exprime în *"proasta"* limbă românească. Vin, mai târziu, Turcii, Fanarioţii. Hop! să-i mamimuţărim acu' pe aştia, că's mai *"ortomani"*. Deschidem larg porţile ritualului, clerului şi călugărilor greci nu mai cucernici decât confraţii noştri, ci mai abili în căutarea celor prea lumeşti... Prin ei se urmărea, vezi bine!, afilierea la un Bizanţ ***modernizat***! Ulterior, după o nereuşită imitare a Austriecilor (în anumite zone ale ţării), sosi vremea maicii noastre Roma, cu toată ferventa opoziţie a *"extremiştilor"* dreptcredincioşi. Mai toată Europa era, pe la 1700 latinizată, nu-i aşa?

Ca un copil nevolnic rămas în bătaia vânturilor, umblând mereu după vreo protecţie, o frăţietate (care să anuleze deosebirile!) de subaltern(!), mulţi dintre conaţionali trec uşor peste experienţa italienizantă a lui Heliade Rădulescu şi s'agaţă de Ruşi. Din lac în puţ, cum am zice. Mai întâi subtil, pe filieră culturală. Apoi, apoi, muscalii înhaţă Basarabia şi încep persecuţiile asupra Românilor (*"moldovenilor"*). Numai că un important segment dintre aceştia, după ce-au rezistat cât au rezistat la prigoane şi deportări, odată cu curgerea vremii şi a vremurilor, ca să supravieţuiască ***orişicum***, s'au dat cu noii stăpâni. Pentru ca astăzi, uitând pesemne esenţa criminală a comunismului, după ce i-au votat *"democratic"* pe bezbojnici, pe rusofilii antiromâni, sunt dispuşi să-şi vândă etnia, naţionalitatea, sufletul, pe gaze şi petrol, pe niscaiva înlesniri economice. Şi limba moscovită, din a doua, ajunge astfel peste Prut primul lor mijloc de comunicare. De mai nimenea neglijat! De la vlădică la opincă... Chiar în propria casă!

Oarecum asemănător, ardeleni *"răsăriţi"* s'au specializat în limba (şi nu numai!) maghiară, prin care ţintesc la cevaşică europenizare.

Teribila nevoie de a te lipi de unul mai mare şi mai tare, de a spune şi a face ca el, se manifestă la numeroşi coreligionari şi în epoca *"franţuzească"*. Atunci, nu puteai accede în protipendadă, în diplomaţie, în elita paşoptistă şi postpaşoptistă, dacă nu pronunţai nazal limba lui Victor Hugo şi a lui Napoleon (indiferent al câtelea). Se urmărea, ghicit-aţi, alinierea cu Europa.

Înrâurirea germană din anii '40, secolul trecut, *"trecu ca o boare pe deasupra viilor"* (Topârceanu). Despre cea sovietică, ce-am mai putea azi detalia? N'ar avea nici un haz! Acu' ia, translăm fanatic spre anglo-saxoni, spre transoceanici şi transmediteraneeni... Tindem a prelua masiv şi necritic, nu numai lexic şi ***forme***, ci chiar stări de spirit, moduri de a fi, moravuri, umor, libertinaje; ***fond*** cu alte cuvinte. Încredere în limba, tradiţiile, virtuţile şi valorile noastre naţionale - halal. Semn că nu stăm bine pe picioare, vrem să fim ţinuţi, democraticeşte (sic), traşi de căpăstru de oameni ai altei *"veşnice" "noi ordini mondiale"*, ca altădată vechilii pe rândaşi şi pe şerbi. Poate fi o crimă să nu te laşi tutelat.

Dela o vreme, nu puţini dintre conaţionali, şi dela oraş, şi dela ţară, adoptă, pe lângă tropi şi expresii ţigăneşti, moravuri, stil de viaţă, kitchuri nefiltrate de educaţie, dela această etnie. Nu că-i mişto?

Românii vertebraţi ştiu însă una şi bună: Apa trece, pietrele rămân! Prin străduinţa la onoare...

STAREA DE FRICĂ SE INSINUEAZĂ TOT MAI MULT ÎN SOCIETATEA ROMÂNEASCĂ

Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a admis recursul în anulare al generalilor Stănculescu şi Chiţac implicaţi în reprimarea demonstranţilor din Timişoara în Decembrie 1989 şi condamnaţi în urmă cu trei ani la câte 15 ani de închisoare.

Recursul în anulare a fost înaintat de fostul procuror general Tănase Joiţa tocmai în perioada în care Uniunea Europeană critica folosirea abuzivă a acestei practici judiciare. Secţiile reunite ale Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie au admis aşadar recursul şi au dispus rejudecarea procesului începând cu instanţa de fond. Decizia Curţii a intrigat pe toată lumea, dar mai ales pe urmaşii celor ucişi în Decembrie '89 la Timişoara. A trebuit să treacă 14 ani pentru ca procesul generalilor să fie reluat dela zero. Vor mai trece fără îndoială mulţi ani până la o nouă sentinţă definitivă. Iar până atunci viaţa merge înainte - evident, doar pentru cei vii.

Comanda politică în acest caz este evidentă, pentrucă cei doi generali ştiu prea multe despre şefii politici de azi dar şi despre vârfurile armatei. Cazul prezentat este relevant pentru a justifica frica oamenilor de o justiţie strâmbă. De altfel, conform ultimelor sondaje de opinie, 70 la sută dintre Români nu au încredere în Justiţie. Altfel spus, la aproape trei sferturi dintre Români le e frică de Justiţie.

Un alt exemplu: Potrivit ultimului sondaj CURS, partidul de guvernământ ar obţine 41% din voturi. Pe de altă parte, 72% din alegători afirmă că doresc schimbarea puterii politice. Interesant este că aproape jumătate din electoratul partidului de guvernământ doreşte şi el schimbarea puterii politice. Pe lângă confuzia unor subiecţi ai sondajului, distingem şi aici frica.

Explicit, ajungem la vorba lui Caragiale: *"Să se revizuiască primesc, dar să nu se schimbe nimic"*. În cea mai mare parte frica economică a luat locul fricii politice. Sunt oameni care ar dori schimbarea, dar simt aici un oarecare risc, de aceea preferă acea siguranţă a supravieţuirii oferită de atâţia ani de guvernare a actualului partid la putere. Câţi, de pildă, din cei şase milioane de pensionari şi-ar asuma acest aşa-zis *"risc al schimbării"*? Eu cred că foarte puţini. Pensionarii şi alte categorii defavorizate s'au obişnuit cu micile ajutoare pentru încălzire pe timpul iernii, cu modeste ajutoare sociale, cu majorarea alocaţiilor pentru copii, cu cornul şi laptele şi altele asemenea.

Într'un cuvânt, o bună parte dintre Români s'au obişnuit cu reţeta de viaţă aplicată atâţia ani de guvernările partidului lui Iliescu şi Năstase. Le e frică nu să-şi dorească, ci să încerce să aibă mai mult, prin imaginarea altei puteri politice. Cumva, situaţia începe să fie comparabilă cu perioada comunistă, când cea mai mare parte a populaţiei nu vedea o alternativă la regimul lui Nicolae Ceauşescu, ci doar o îmbunătăţire cât de cât a condiţiilor de viaţă, dar în interiorul regimului.

Sigur, fricile Românilor sunt multe, nu le putem enumera pe toate, dar să mai numim câteva: Frica de şomaj, ceea ce conduce la obedienţă şi slugărnicie faţă de orice şef, frica de puterea baronilor locali care pot amputa destine, frica de telefoanele ascultate şi chiar de prieteni. Românul s'a însingurat tot mai mult, nu mai are încredere decât în familia lui, ceea ce a condus la inexistenţa oricărei forme de solidaritate civică. Iar în felul acesta puterea politică îşi poate face jocurile nestingherită cenzurând ziare, televiziuni, numind directori de şcoli, spitale etc. numai dintre membrii de partid, controlând tot ce i-ar putea aduce avantaje, până în ultimul cătun.

Partidul condus de Adrian Năstase guvernează astfel nestingherit peste o lume de oameni singuri. Peste o lume dominată de frică, şi obişnuită cu ea, conchide postul de radio *"Deutsche Welle"*.

MAFIOŢI ITALIENI PRINŞI ÎN ROMÂNIA, PARTICIPANŢI LA UN *"SUMMIT"* AL CAMORREI

Cei trei complici italieni ai mafiotului Francesco Schiavone arestaţi în apropiere de Cluj veniseră de mai multe ori în România, printre altele pentru a participa la o întâlnire cu alţi membri ai Camorrei, mafia napoletană, susţine cotidianul italian *Il Mattino* online.

Francesco Schiavone era căutat de justiţia italiană pentru crimă, distrugeri de cadavre şi asociere mafiotă, fiind unul dintre cei mai importanţi reprezentanţi ai clanului Casalesi. El era urmărit prin Interpol de câţiva ani şi a fost arestat în Polonia în urma unei operaţiuni la care a participat şi Poliţia română.

Anchetatorii din cadrul Echipei Mobile din Caserta - cei care l-au pus sub acuzare pe Schiavone - sunt convinşi că, în ultimele luni, în România, Ungaria şi Polonia au avut loc numeroase întâlniri între membrii mafiei napoletane, scrie *Il Mattino* online.

Cei trei suspecţi - între care cumnatul lui Francesco Schiavone - ar fi fost în România şi în Ungaria în mai multe rânduri. *"Un summit al Camorrei. O reuniune la care, cel mai probabil, au participat şi alte personaje importante ale clanului, care ar fi ajuns la Bucureşti o dată ce au primit undă verde dela Cracovia"*, scrie *Il Mattino*.

Pentru investigatori nu există dubii că membrii clanului Schiavone au transferat în România, Ungaria şi Polonia bani şi investiţii, precum şi *"centrala operativă"*. Mafiotul a ales ţări din Europa de Est nu doar pentru a spăla bani prin activităţi aparent legale - precum fabrici de lactate cu specific italian - dar şi pentru a stabili o alianţă cu traficanţii de arme din spaţiul fostei Uniuni Sovietice, mai scrie *Il Mattino*.

MUZICA-VIDEO
CARTI-ZIARE

din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!

MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD: MUZICĂ POPULARĂ/ROMANŢE, MUZICĂ UŞOARĂ COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICA CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMANIA

VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAŞE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluţia 89 Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun

CĂRŢI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICŢIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRŢI DE BUCATE etc.

ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE! COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAŢAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc

Cereti formulare si liste gratis!

ARTIMMEX
import-export & distribution of publications and media
Reprezentanţi ELECTRECORD şi INTERCONT MUSIC
4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel: (416) 332 9777 - Fax : (416) 332 8777

10 MAI

Urmare din pag. 1

De ce oare azi, când mulţi din România, şi nu numai, spun că Iliescu ar fi cel mai bun politician de după '89, nu ne putem lua ca model acea perioadă?

Poate că valoarea domniei sale stă tocmai în faptul că peste 5 milioane de Români şi-au luat lumea'n cap, care unde au apucat, pe toate meridianele globului, iar unii dintre aceştia iată, cad victime nevinovate pe altarul jertfelor terorismului mondial.

Cum ar fi oare să punem în balanţă reprezentanţi de frunte ai clasei politice care conduc azi România după '89, ca Iliescu, Năstase, Văcăroiu sau baroni ca Mazăre şi Mischie şi cei care pe drept cuvânt au intrat în Galeria Oamenilor Politici de Seamă ai neamului românesc? Îi las pe cei care laudă în continuare regimul lui Iliescu şi Năstase să răspundă la această întrebare. Judecând însă după ipocrizia şi meschinăria unora care se cred atotştiutori în ale politicii şi se vântură spre acei care plătesc mai bine, s'ar putea ca dela ei să nu aflăm niciodată un răspuns sincer.

De remarcat totuşi gestul Domnului Traian Ungureanu, unul din ziariştii de mare clasă, care ne-a încântat pe mulţi dintre noi cu vocea şi prezenţa sa atunci când ascultam postul de radio *BBC*. Domnia sa, iată, s'a înscris de curând în PNŢCD, un partid care după părerea mea nu ţine totuşi numai de politică, ci prin istoria lui şi înaintaşii săi, prin Seniorul Corneliu Coposu pe care foarte mulţi Români au avut posibilitatea să-l vadă şi să-l cunoască după '89, a reuşit să intre în patrimoniul cultural al Românieі. Discutam cu un foarte bun prieten din ţară care mi-a spus că dacă ar fi un nume răsunător în inteligenţia românească, cu ieşire la opinia publică, s'ar înscrie demonstrativ în PNŢCD. Iliescu, Năstase şi cei care conduc România pentru ei, nu au dreptul şi nu trebue să poată, să distrugă ceva ce ei nu vor avea niciodată. Să ne păstrăm adevărata continuitate şi identitate culturală! Şi 10 Mai este o dată ce a intrat în calendarul identităţii culturale româneşti.

Comuniştii după '47 - au încercat cu obstinaţie să şteargă această dată din calendar, iar după '89 aceiaşi, care s'au intitulat FSN-işti, PDSR-işti şi mai nou social democraţi n'au vrut să accepte sub nici o formă ca 10 Mai să revină ca zi naţională a Românieі aşa cum ar fi trebuit de fapt să existe. Au ales 1 Decembrie şi ca o ironie a sorţii, n'au scăpat de ce doreau să scape. Această zi vine încă o dată, prin prezenţa regelui Ferdinand să certifice ceea ce istoria a parafat de mult.

Rari sunt suveranii care să fi fost părtrunşi de sentimentul răspunderii şi să fi respectat angajamentele luate, cu sfinţenia cu care a făcut-o regele Ferdinand. A fost cu adevărat un rege ce a domnit pentru popor şi nu pentru sine.

"Când am luat moştenirea, spunea la Alba Iulia întemeietorul Românieі întregite, *am făgăduit înaintea reprezentanţilor naţiunii că voi fi bun Român. Cred că m'am ţinut de cuvânt. Grele au fost jertfele, dar strălucită este răsplata. Şi astăzi pot spune cu fruntea senină faţă de Dumnezeu, şi faţă de poporul meu, că am conştiinţa curată."*

Gabi BRÂNZARU

ILIESCU, BOIERII ŞI UN VIS URÂT

• Îmi permit a-i da un sfat D-lui Iliescu: lăsaţi-i pe înaintaşi şi nu-i mai umiliţi asemuindu-i lichelelor de astăzi.

Mihai DORIN

Am avut un vis straniu. Se întâmpla în anii copilăriei mele, la finele obsedantului deceniu. Ion Iliescu mă învăţa istorie. Îmi vorbea de boieri inumani, de regi străini de ţară şi de trântori exploatatori. M'am trezit brusc, am rupt valul visului şi am revenit în realitate. Şi în actualitate. Acum nu mai era vis. Însă Ion Iliescu mă învăţa din nou istorie. Din nou, veţi zice? Da, din nou. Pentrucă visul nu era chiar un vis. Retrăiam, aievea, copilăria. Şi atunci, ca şi astăzi, Ion Iliescu mă învăţa istorie. Domnul Ion Iliescu a mai ieşit la rampă cu un acces furibund de ură de clasă, dirijată, în bună tradiţie a părinţilor lui naturali şi spirituali, împotriva boierilor. A dorit, într'o logică maniheistă pe care a exersat-o întreaga viaţă, să bată obrazul domnişorilor de modă nouă, progeniturile miniştrilor, ale baronilor şi ale lichelelor de astăzi, tot nume grele ale elitei pesediste, crescuţi şi ocrotiţi sub pulpana nimănui altuia decât chiar a domniei sale. Beizadelele pesediştilor, luând prostul exemplu al fiilor de boieri, îşi petrec timpul în huzur. Nimic rău, la prima vedere, să lovești cu trecutul în prezent, astfel încât ceea ce a fost putred odată să nu se mai repete. Numai că D-nul Iliescu recurge la un etern tertip, sugerându-le copiilor de suflet, pe care i-a scăpat binişor la vale, să ia aminte că poporul nu iartă pe cei ce huzuresc pe spezele lui, la fel cum a făcut-o şi cu fiii boierilor de altădată. Să luăm faptele pe rând şi fără mânie proletară.

D-nul Iliescu a rostit toată viaţa acelaşi discurs: şi în frageda tinereţe, când partidul l-a trimis la Moscova ca să înveţe cum se face comunismul, şi la crugul vârstei, când a fost nomenclaturist de frunte, dar şi la senectute, când, prin investitură cel puţin, ar trebui să se inspire din alte valori. Cu tot respectul, reamintesc D-lui Iliescu că cei pe care-i pictează ca eroi negativi, acum ca şi altădată, au avut păcatele lor lumeşti, incontestabil, dar şi o virtute pe care cei crescuţi sub privirea sa îngăduitoare, strâns uniţi în jurul PSD-ului iubit, nu o vor avea niciodată: îşi iubeau patria cu sinceritate şi aplicare, construind proiecte pe care le-au şi finalizat.

Luând act că timpul s'a protăpit ca prostul între parantezele bine înfipte de D-nul Iliescu, m'am lăsat cuprins de o nefirească visare pentru vremurile noastre şi m'am întors la vremea eroilor negativi ai domniei sale. Şi iată ce am găsit acolo. După încheierea nefericitului interstiţiu fanariot, boierii pământeni, boiernaşii şi alţi oameni cu stare şi-au trimis copiii la Paris, la Viena etc., îmboldindu-i să înveţe carte şi să-i lumineze pe cei de acasă. Cu doar câtiva ani înainte, boierul Dinicu Golescu văzuse Occidentul cu ochii mari cât cepele, într'o celebră călătorie iniţiatică, din care a învăţat ceva esenţial, şi anume că pe Români îi separă veacuri bune de Vest, iar orice om cu minte şi stare trebue să lucreze la ridicarea poporului. Ceea ce a şi făcut, la întoarcere în ţară. Acei tineri numiţi de unii cu un termen plin de farmec bonjuriştii, nu au devenit savanţi, dar au înţeles că au o misie de împlinit, iar aceasta era trezirea şi ridicarea poporului. Mai apoi, unii au ajuns şi savanţi. Când s'au întors acasă şi au ridicat colţul plapumei, cum spune unul dintre ei, nimeni altul decât I.C. Brătianu, s'au speriat văzând că realitatea e mai gravă decât au crezut, dar nu au desperat. Ei îşi vor lega numele de proiectul paşoptist, de 1859 - poate cel mai frumos, mai plin de semnificaţii, mai românesc eveniment din istoria noastră modernă şi adevărată implinire a idealurilor şi idealismului generaţiei paşoptiste, de 1877, de modernizarea instituţională. Ţara a intrat într'o altă zodie: boierii au participat la finalizarea noilor proiecte, ţăranii au fost priviţi ca fiinţe umane, capabili să devină cetăţeni, burghezii au intrat în febra acumulării de capital. Unii au imaginat proiecte teoretice, pe alocuri utopice, alţii au ctitorit şcoli, biserici, spitale rurale etc. Şi astăzi, când străbaţi cele mai multe dintre satele noastre, constaţi că ceea ce e mai temeinic şi mai civilizat e o ctitorie boierească. Apropos, peste 130 - 140 de ani, în epoca Iliescu - Năstase, aceste spitale ctitorite de boieri se închid ca ineficiente. Deşi 50% dintre Români sunt tot ţărani. La 1866, aceeaşi generaţie a făcut una din cele mai inspirate alegeri, aducându-l pe regele Carol, iar la 1883 au încheiat un tratat cu Puterile Centrale, ce rămâne până astăzi un model de diplomaţie, ce avea să asigure României cea mai lungă perioadă de pace şi un protectorat cu nimic mai prejos decât ceea ce căutăm astăzi în NATO. Urmaşii lor au făcut România Mare iar urmaşii urmaşilor lor regimul democratic interbelic. Ştafeta s'a întrerupt brusc când generaţia maeştrilor D-lui Iliescu şi chiar a domniei sale i-a pus în zeghe pe ultimii descendenţi ai acestora şi a decis că idealurile lor au fost false, că s'au plimbat pe la Paris şi au supt sângele poporului. Atât au înţeles tovii din istoria noastră modernă. Comilitonii D-lui Iliescu au aruncat peste bord ceea ce se clădise de un veac şi jumătate, au răstălmăcit istoria şi au demodernizat România. Anii au trecut, şi învăţăceii lui Iliescu, profitând de devălmaşia din Decembrie '89, s'au ajuns baroni şi mari mahări ai capitalismului *"de cumetrie"* (concept original, lansat de Domnul Iliescu). Ei fac şi desfac legile în România, ei ne dau lecţii de morală, ei vor să ne ducă în Europa, mai nou. Se spărie gândul la ideea că Mischie, Sechelariu, Oprişan etc. - toţi, unul şi unul - ar împlini astăzi misiunea de altădată a boierilor români, iar D-nii Iliescu, Năstase, Miki Spagă, Miron Mitrea ar putea sta alături de Bălcescu, I.C. Brătianu, Titu Maiorescu, P.P. Carp. D-nul Iliescu se răţoieşte în van şi nu-i mai poate convinge decât pe cei săraci cu duhul de bunele lui intenţii. Baronii pe care i-a crescut, nasc deja pui vii şi se vor numi baroneţi. Vor moşteni codul genetic al părinţilor şi vor ţine România modernă departe de lumea civilizată. Domnul Iliescu se poate retrage liniştit: baronii ii vor duce opera mai departe. Fiii bătrânilor boieri au învăţat dela părinţi să ridice şcoli, spitale, biserici. Ei au fost interfaţa noastră în relaţia cu Occidentul. Fiii baronilor vor perpetua reflexele dobândite dela Ilie Sârbu, Mischie, Oprişan. Generaţia lui Bălcescu, a lui Maiorescu ori Ion Raţiu ne-a aşezat în veacul Europei, în vreme ce generaţia lui Iliescu într'un veac de singurătate. Vom ieşi din el prin baroni şi activişti răspopiţi? Mi-e teamă că nu. De aceea îmi permit a-i da un sfat D-lui Iliescu: lăsaţi-i pe înaintaşi şi nu-i mai umiliţi asemuindu-i lichelelor de astăzi. Pe mulţi compatrioţi ai domniei voastre comparaţia ne doare mai mult decât v'aţi imaginat. Iar pe domnia voastră vă aruncă din nou în ridicol. Pe baroni nu-i mai schimbaţi, odată ce i-aţi crescut şi le-aţi dat frâu liber în lume.

LENE ŞI SOMN ÎN TOATE INSTITUŢIILE STATALE DIN ROMÂNIA

Florin Oprea SĂLCEANU

Inerţia politică a maşinii uriaşe, peste poate supradimensionată, s'a accentuat în ultima perioadă. Guvernul, care este centru de comandă, scârţâie din cauza uzurii lente, şi nu mai dă semne de vigoare, alert la orice semnal extern sau intern.

Miniştrii visează la partide de vânătoare cu accidente neaşteptate, să fie pe masa ziarelor la capitolul *"eveniment"*, să mai dea naţiunii încă un caz de bârfă şi de compasiune că ministrul cutare avea să moară, sau că miniştrii muncesc pe rupte şi iată ce se întâmplă când fac şi ei săracii o pauză cu chermeză. Cu adevărat miniştrii nu se omoară pentru performanţe la capitolul *"relaţii internaţionale"*, la capitolul *"lupta împotriva corupţiei"* la capitolul *"Justiţie, Poliţie şi reabilitarea adevăratelor graniţe ale României Mari"*, la capitolul *"atragerea capitalului străin, a relaţiilor cu mari firme, a relansării economice, a reducerii personalului administrativ"*, pentru PROSPERITATEA TUTUTOR ROMÂNILOR etc.

Parlamentul, sufocat de comisii şi subcomisii în care face *"prezenţă"* doar câte un deputat sau senator, dormitează şi zeci de legi stau uitate prin sertarele secretarelor. Această stare vegetativă se menţine cu banii publici. Nimeni dintre cei puşi în fruntea statului nu atrage atenţia şi nici nu se simte lezat de comportamentul amoral al *"reprezentanţilor"* aleşi, care parazitează numai cu numele şi încasează sume enorme prin absenţă şi lene, ci acceptă cu înţelegere situaţia şi o încurajează. Din când în când, obosiţi de lene câte un ministru deschide *"ciocul mic"* şi trâmbiţează o găselniţă de doi bani şi o tot ţine lungă, ca exemple: ministrul Transporturilor, ministrul Finanţelor şi mai *"înţepat"* zice ministrul de Externe cum că *"reprezentanţii Comunităţii Europene sunt de acord cu cele afirmate de unii reprezentanţi ai săi la adresa Guvernului României"* şi că nu trebue să fie nici un fel de nelinişte, drumul integrării în UE este aşa *"cum s'a stabilit"*. Vorbele plutesc multă vreme ca un roi de muşte de mort peste conştiinţa admiratorilor fără număr ai partidului stat. O atmosferă dulceagă se menţine peste *"starea naţiunii"* când preşedintele pune în pripă *"mese de dialog"* cum trebue să fie *"anul 2005"* din punct de vedere demografic şi economic pentru binele *"tuturor Românilor"*, unde sunt invitaţi fel de fel de primari băgători de seamă din judeţe, care sunt străini cu totul despre ce se discută, care dorm în timpul dezbaterilor şi treziţi răspund *"nu, nene"*, că ei nu dorm ci ascultă. Întrebaţi ce se discută, gângăvesc a neştiinţă, a plecare cu pluta pe alte meleaguri de lume şi vezi pe chipurile lor tembele vorbele pe care le spun cu glas tare la chefurile lor de taină: *"ce bă, nu vezi că se vorbeşte degeaba, că tot nu se face nimica? Promisiuni deşarte! Noi, să fim sănătoşi, că de rest nu ne pasă!"*

Din cauza acestor paraziţi umani, pardon: *"politicieni"* de ocazie, susţinuţi de legile nepotismului ce bântuie societatea românească, adevăraţii oameni de ispravă, care vor să schimbe situaţia naţiunii, sunt ţinuţi la distanţă sau sunt determinaţi să plece din ţară.

Aşa arată *"starea naţiunii"*, zi de zi, şi vorba că *"apa curge şi moara merge, chiar dacă nu e grâu de măcinat"* a devenit o *"deviză"* pentru majoritatea celor care ocupă funcţii în Guvern, Parlament, Consiliile Locale şi Judeţene din toată România.

GEOANĂ RECUNOAŞTE: ROMÂNIA NU ARE O ADMINISTRAŢIE ŞI SPIRIT ÎNTREPRINZĂTOR DEZVOLTATE

România nu dispune nici de o administraţie publică şi nici de un spirit antreprenorial prea dezvoltate, principala resursă a ţării fiind competenţa tehnică a specialiştilor din domeniul tehnologiei informaţiei şi comunicaţiilor, a declarat ministrul Afacerilor Externe, Mircea Geoană.

El a arătat că, în procesul de integrare în Uniunea Europeană, s'au evidenţiat trei modele de dezvoltare - cel irlandez, cel spaniol şi cel grecesc.

"Irlanda a avut, în urmă cu douăzeci de ani, o administraţie publică bună, dar un spirit antreprenorial relativ mediocru, Spania o administraţie mediocră, dar un bun spirit întreprinzător, în vreme ce Grecia a avut o administraţie incompetentă, dar un spirit antreprenorial foarte dezvoltat", a afirmat Geoană.

În ceea ce priveşte România, ministrul de Externe a apreciat că nu avem nici unul dintre cele două atuuri. *"Vestea proastă pentru noi este că nu avem prea dezvoltată nici una dintre cele două, din motive obiective şi istorice"*, a mai spus Geoană.

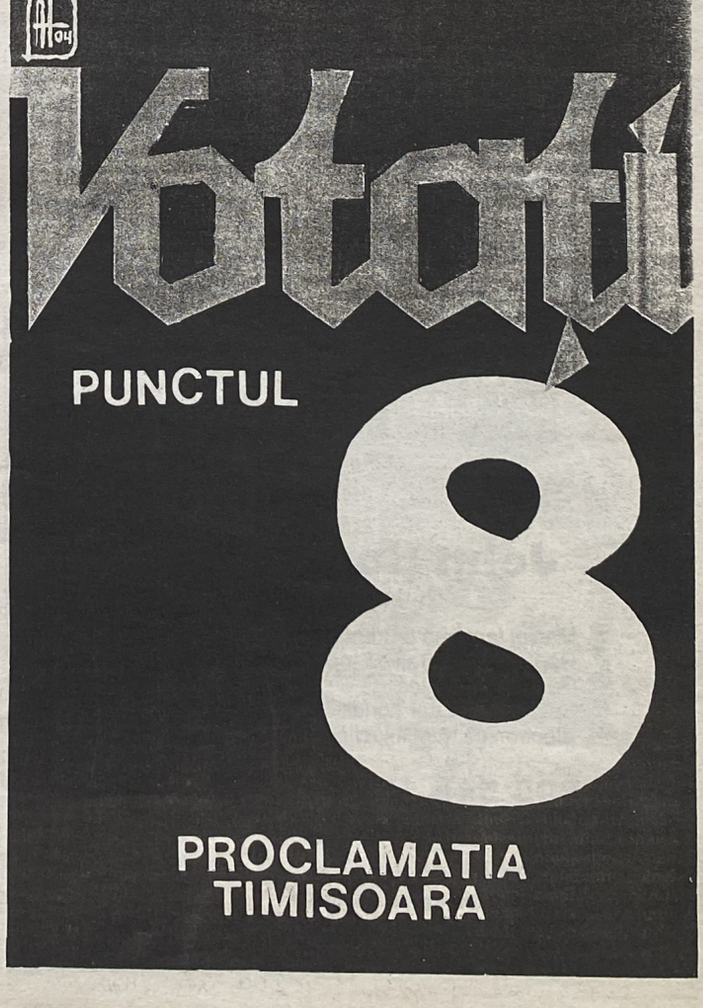

ARHIVELE COMUNISMULUI RĂMÂN ÎNCHISE

Ana BADEA

Guvernul a mărit cu 1,4 miliarde lei bugetul destinat renovării unui depozit la Popești-Leordeni acolo unde ar trebui să fie depozitate dosarele intrate în custodia CNSAS. Lucrările au început din toamna trecută și nu se știe când vor fi gata. În orice caz, adevărații beneficiari ai acestei suplimentări bugetare sunt constructorii pentrucă amenajarea depozitului nu înseamnă mare lucru în ordinea accesului la dosare. În realitate nu s'a făcut în acest sens nici un pas înainte. Dimpotrivă, lucrurile merg tot mai greu. În plus, în Parlament, Ioan Stan, președintele comisiei de supraveghere a SRI continuă să-și promoveze proiectul de lege care va închide definitiv arhivele Securității și va destitui înainte de termen pe membrii actualului Colegiu.

Depozitul care se face la Popești-Leordeni este destinat dosarelor care au fost deja oferite CNSAS și care reprezintă, pentru SRI și pentru alți deținători de arhive, un material de care nu mai au nevoie. De fapt arhivele rămân de neatins și sunt în orice caz mai greu accesibile decât cu câțiva ani în urmă, când, în mod licit și ilicit a fost scoase din arhive multe documente, dintre care unele au fost publicate.

Să ne amintim de dosarele unor ziariști care criticau puterea politică cu voce prea înaltă, cum au fost Florin Gabriel Mărculescu și Sorin Roșca Stănescu, de dosarul lui Tőkes Laszlo, opozantul anticomunist de la Timișoara, devenit incomod pentru puterea dela București sau de dosarele unor politicieni din Opoziție care făceau prea mare caz de corupția guvernanților, cum a pățit-o, de pildă, primarul liberal Ioan Ghișe dela Brașov, fost membru în comisia anticorupție în legislatura '92-'96 și de alte dosare care au fost scoase din arhive și transformate în instrumente politice. Legea a avut o parte bună în sensul că a interzis hemoragia necontrolată a dosarelor, dar pe de altă parte a introdus o interdicție legală. Cetățenii și-au văzut propriile dosare, dar, adesea, trunchiate și epurate de foi cu potențial periculos pentru unii. De fapt manipularea a continuat pentrucă dosarele unor foști informatori din opoziție au fost livrate cu generozitate vicleană, dar când a venit rândul foștilor securiști sau a preoților ortodocși, bibliotecarii Securității au ridicat baricade, amenințând cu desființarea CNSAS. Ion Stan, șeful comisiei parlamentare de control a SRI este, în realitate, purtătorul de cuvânt al arhivarilor SRI. Aceștia trăiesc într'o mentalitate veche, de castă, manifestând o totală opacitate față de logica societății deschise, democratice.

PNL și PD au anunțat că vor boicota dezbaterea proiectului dacă PSD nu va ține seama de punctele lor de vedere, dar opoziția acestora rămâne firavă câtă vreme PSD poate obține ușor o majoritate pentru schimbarea legii cu sprijinul PRM. În ciuda adversității de fațadă, PSD și PRM găsesc încă o platformă comună cel puțin atunci când este vorba de camuflarea trecutului comunist.

O ROMÂNIE DE MÂINE ÎN MÂNA CELOR DE IERI

T.B.ȘUȚEANU

Nu știm dacă va mai fi într'o țară fostă socialistă ca în Polonia și la noi atâta bătălie surdă a foștilor *"demnitari"* din sistemul socialist pentru a rămâne cu orice chip în sfera politică și mai ales la conducere. Pentru aceasta fac orice, cheltuiesc miliarde și nu-și pregetă apariția zilnică în fața oamenilor, în presă și în posturile de televiziune. Pe unele și le-au creat ca oficine proprii. Să nu uităm ziarul *"Dimineața"*, *"Națională"*, *"Libertatea"* și *"Adevărul"*, aceste ultime două create chiar în Ianuarie 1990 de către oameni de ai lor (Dumitru Tinu, la Adevărul și Octavian Andronic la Libertatea).

Printre cele care reprezintă exact cum ar fi făcut însuși Ceaușescu un post de televiziune în noile condiții socio-politice și în contextul național și internațional de acum este inertul post TV RM, adică postul de televiziune România de Mâine. (El îmi aduce aminte de febra prin care Eugen Simion alerga să înființeze societatea România de Mâine, de spaima că el însuși nu-și vedea locul și rolul în noua situație dată după *"așa zisa"*.

Acest post are moderatori oameni cu părul foarte alb, cărora cineva le-a zis *"lupi bătrâni din vechea gardă"*. Toți se dau mari specialiști-profesioniști! - care au drept scop să explice omului muncii cum îi cu beleaua asta de capitalism sălbatic venită pe capul lor! Da, admit sincronismul cultural fiindcă... n'ai ce-i face, asta-i la äia din Apus - care au învins - asta lăsăm și noi tinerii să facă. Și de aceia în domeniul divertismentului nu se bagă. În schimb s'au pus pe dat lecții în probleme de practică a tranziției, într'un chip scolastic obositor și departe de realitatea unei vieți sociale dominate de liberalism.

El ar fi al universității *"Spiru Haret"*, pentru care găsim interesante cursurile dela zi, filmate și redate noaptea pe program.

Aparent postul este didactic în care sunt aduși profesori să predea dar și moderatori care stau de vorbă cu diverși oamnei de cultură, de știință, din medicină și medii de afaceri. Printre profesori apare însă un Ion Dodu Bălan, vicepreședinte ieri al consiliului culturii sub președinția sfertodoactei Elena Găinușă, Valeriu Râpeanu, ultimul redactor șef la *Scâteia* și o pleiadă de anonimi are au fost fie profesori cu bun dosar prin universitate, ofițeri politici și lucrători în presa de partid, din armată și de prin publicațiile fostului minister de externe.

Acești oameni se comportă de parcă ar primi și acum indicații dela fostul secretar cu propaganda la cece.

Lauda - aproape deșântată - a ceea ce face *bine* - și *absolut necesar* - premierul și președintele, le descoperă identitatea.

În timp ce acest post oferă spații câtorva asociații și fundații înființate de parlamentari și miniștri, adevăratele ONG-uri nu au nici o mediatizare. În acest caz a vorbi de o societate civilă în România este un nonsens și o irealitate.

CORUPȚIA EXTINSĂ ESTE O MARE PROBLEMĂ ÎN ROMÂNIA

În analiza Departamentului american de Stat scrie că, în România, Constituția garantează existența unui sistem juridic independent, dar, în practică, s'au înregistrat cazuri în care sistemul juridic a fost supus influențelor politice.

Raportul de țară pentru România privind respectarea drepturilor omului pe anul 2003 face referire și la serviciile de informații și la controlul societății civile asupra acestora, menționând totuși că există o îngrijorare privind posibila folosire abuzivă a agenților de informații în scopuri politice.

Raportul se ocupă și de alte încălcări ale drepturilor omului: incidente sporadice implicând abuzuri ale poliției și progresul lent în restituirea proprietăților. Departamentul american de Stat spune că discriminarea împotriva minorităților, a continuat în 2003.

Raportul exprimă și îngrijorarea *"deosebită"* față de tendințele de intimidare, hărțuire și violență împotriva jurnaliștilor. În mod concret, cel puțin 14 ziariști au fost atacați, în cadrul a 10 incidente, anul trecut, fără ca aceste incidente să se soldeze cu arestări sau puneri sub acuzare.

De asemenea, raportul de țară privind România menționează tratamentul discriminatoriu de către autorități în cazul grupurilor religioase nerecunoscute oficial de guvern, hărțuirea în societate a minorităților religioase și discriminarea femeilor.

În document sunt menționate și unele progrese înregistrate în mai multe domenii. Raportul include reformele privind Consiliul Superior al Magistraturii, care stabilește o independență sporită a sistemului juridic față de executiv; schimbările constituționale prin care procurorii nu mai pot emite mandate de arestare și prin care se garantează dreptul minorităților de a folosi limba maternă în cadru oficial și aprobarea Legii Anticorupție. Raportul evidențiază, de asemenea, eforturile României de a combate traficul cu ființe umane.

BANCA MONDIALĂ: ROMÂNIA ARE DE ÎNDEPLINIT 17 CONDIȚII PÂNĂ ÎN IUNIE

România trebue să accelereze reforma justiției și administrației și să încheie privatizările majore în conformitate cu standardele UE pentru a primi noi fonduri dela Banca Mondială, a declarat, într'un interviu acordat *Reuters*, Owaise Saadat, directorul instituției pentru România.

"Există 17 condiții care trebue îndeplinite în domeniul administrației publice, al instituțiilor publice și în cel juridic", a adăugat Saadat.

El a arătat că board-ul Băncii Mondiale se va întruni la 30 iunie, prilej cu care reprezentanții din România *"vor trebui să spună că Guvernul a îndeplinit aceste condiții"*.

Potrivit lui Saadat, ultima tranșă, în valoare de circa 170 de milioane de euro (210 milioane de dolari), din programul de ajustare structurală PSAL II va fi eliberată în luna Iunie dacă România va finaliza privatizarea societăților Petrom, Distrigaz Sud și Distrigaz Nord, Electrica Banat și Electrica Dobrogea.

De asemenea, împrumutul pentru ajustare programatică PAL, în valoare de 150 de milioane de dolari, destinat reformei administrației publice va necesita, la rândul său, eficientizarea serviciilor publice.

"În domeniul reformei justiției, agenda noastră este identică cu cea a Uniunii Europene", a mai afirmat reprezentantul Băncii Mondiale.

Parlamentul European a recomandat României să își redirecționeze eforturile în privința aderării către o reformă reală a justiției și a administrației publice, în vederea combaterii corupției care ține deoparte investițiile străine.

Printre măsurile pe care autoritățile române trebue să le adopte până în luna Iunie se numără un pachet legislativ care să permită scoaterea de sub controlul ministrului Justiției a judecătorilor, numirea, promovarea și sancționarea lor urmând să fie realizate de o comisie formată din alți iudecători independenți.

"Soluția pentru disparția corupției trebue să vină din interior și nu impusă de Banca Mondială. Dacă ar exista un medicament care să poată fi luat împotriva corupției, noi l-am aduce", a afirmat Saadat.

Banca Mondială a finanțat în România, începând cu 1991, circa 30 de proiecte, cu o valoare totală de trei miliarde de dolari. Instituția a anunțat recent că va acorda României încă un miliard de dolari în următorii trei ani pentru a susține procesul de reformă.

TELEVIZIUNILE LOCALE SUNT CONTROLATE DE PSD

În cele mai mari orașe din țară, majoritatea posturilor TV locale sunt deținute de fruntași ai partidului dela putere. Patronii asigură în teritoriu controlul informațiilor și impun o politică editorială favorabilă PSD. Implicarea politicienilor în posturile locale de televiziune este evidentă. O monitorizare Capital arată că din 22 de stații locale din 13 orașe, 11 sunt sub controlul PSD, direct sau prin intermediari. Pe harta politică a televiziunilor din provincie, PNL este prezent în cinci stații TV.

După ce în 1996 au pierdut alegerile *"pe barba"* posturilor centrale, reprezentanții actualei puteri au tras învățăminte și au pus piciorul în prag: datoriile marilor stații au devenit un motiv de intimidare editorială, iar eșalonarea acestor datorii a fost un gest *"de bunăvoință"* din partea Guvernului, la care televiziunile au răspuns ca atare. Apariițiile liderilor PSD sunt dominante la știrile posturilor naționale, conform monitorizărilor recente.

În teritoriu, mare parte din posturile analizate de Capital au drept acționari politicieni ai partidului de guvernământ. Primarul Băcăului, Dumitru Sechelariu, este patronul Alfa TV, cea mai influentă televiziune din zonă. Concurentul Euro-TV, post al unui potentat PNL, se zbate în dificultăți financiare. Singurul post din Galați este proprietatea vicepreședintelui PSD din municipiu. În Piatra Neamț, Iulian Tocu, deputat PSD, deține postul TeleM și are relații contractuale cu studioul local Tele7. La Constanța, postul MTC, în care Ministerul Transporturilor a investit șase milioane de dolari, emite doar o jumătate de oră pe zi, iar în rest retransmite programele Prima Tv. Statutul politic al patronilor de televiziuni locale este dublat în majoritatea cazurilor de cel de oameni de afaceri. Astfel, cu o televiziune împușcă doi iepuri o dată: promovează interesele politice și *"recoltează"* banii din publicitate, fonduri care vin, de multe ori, potrivit unor surse locale, chiar dela instituțiile pe care le conduc. În acest context, este greu de crezut că presa românească va scăpa prea curând de controlul economic și politic al puterii, așa cum solicită Parlamentul European ca o condiție de aderare în 2007.

COMMON SENSE Automotive Inc.
General Repairs to All Makes & Models
John (Ion) Moran
- Mașini la mâna a doua pe gustul dvs.
- Reparații generale la toate modelele
- Certficare tehnică
- Specialiști în aer condiționat, în partea electrică și electronică, fuel injection
Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714
Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00
702 King Street East, Hamilton, Ont. L8K 1T3
Wentworth Main King St. E. Sanford Ottawa

"OAMENII" CDR, ASTĂZI VAJNICI PSD-IŞTI

Ileana BIDIAN

Alexandru Athanasiu reprezintă poate cel mai elocvent exemplu despre cum te poţi păstra la putere indiferent din ce parte bate vântul. El a fost ministru atât în guvernarea 1996-2000, cât şi în cea actuală. Culmea prefacerilor e că Athanasiu a ocupat scaune ministeriale diferite: el a fost iniţial ministrul Muncii şi Protecţiei Sociale (între 1996 şi 1999), iar astăzi (mai exact din 2003 şi până în prezent) el este ministrul Educaţiei şi Cercetării. Interesantă este şi povestea accederii la putere a lui Alexandru Athanasiu. În 1996, el şi partidul său de atunci (PSDR) au intrat în coaliţie cu CDR şi UDMR, formând guvernul de coaliţie condus de Victor Ciorbea. În 2000, Athanasiu şi acelaşi partid al său (PSDR) au format împreună cu PDSR celebrul Pol Social Democrat care a câştigat ultimul scrutin electoral. Actualmente preşedinte al Consiliului Naţional al PSD, Athanasiu a fost vreme de câteva zile şi premier interimar în fosta guvernare, el urmându-i în post lui Radu Vasile.

Bogdan Niculescu-Duvăz este un alt politician care s'a păstrat la putere în ultimii opt ani. În precedenta legislatură, el a fost un politician cel puţin la fel de important pe cât este astăzi. A fost vicepreşedinte al PD şi unul dintre negociatorii partidului în momentul în care coaliţia CDR-PD-UDMR negocia, după celebrul algoritm, împărţirea funcţiilor la conducerea băncilor de stat. Bogdan Niculescu-Duvăz a fost la un moment dat şi ministru pentru relaţia cu Parlamentul, în perioada 1996-2000. El este astăzi secretar executiv al PSD, purtător de cuvânt al partidului şi candidat pentru Primăria Capitalei.

Bogdan Niculescu-Duvăz a fost însoţit la intrarea în PSD de fostul său coleg, Alexandru Sassu. Ca şi Duvăz, Sassu a fost ministru PD în guvernarea precedentă. Însă astăzi el este vicelider al grupului PSD din Camera Deputaţilor.

Într'o situaţie similară se află şi senatorul Simona Marinescu, actualmente secretar executiv al PSD, care a lucrat şi ea (de data asta ca secretar de stat) în Ministerul Muncii.

Lista membrilor PSD care au fost miniştri în fosta guvernare nu se opreşte aici. Şi Smaranda Dobrescu, deputat PSD, a fost membră a Guvernului CDR-PD-UDMR, ea ocupând scaunul de ministru al Muncii şi Protecţiei Sociale în ultimul cabinet condus de Mugur Isărescu. Un alt fost guvernant lansat în fosta legislatură este Speranţa Maria Ianculescu, actualul ministru al Mediului. În perioada 1997-1998, ea a lucrat în Ministerul Apelor, Pădurilor şi Protecţiei Mediului ca expert la Direcţia de reglementări, iar între 1998 şi 1999, ca şef serviciu la Apa Nova.

Printre guvernanţii de ieri - guvernanţii de azi, o regăsim şi pe Elena Dumitru, fosta colaboratoare apropiată a lui Traian Băsescu în PD, actualmente ministru al Muncii. Îl regăsim, de asemenea, pe Eugen Dijmărescu, fost secretar de stat în MAE, în prezent ministru delegat pentru comerţ. La fel, Mihai David, fost şef al ARD, actualmente secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Mircea Geoană poate fi şi el considerat o specie aparte de cameleon politic, el fiind ambasador sub regimul Constantinescu şi ministru de Externe în cel al lui Iliescu. Găsim cameleoni politici şi printre consilierii personali ai premierului Năstase. Petrişor Peiu, spre exemplu, a fost consilier personal şi al premierului Adrian Năstase şi al premierului ţărănist Radu Vasile. În prezent, el este subsecretar de stat la Departamentul de Politici Sociale. Un alt consilier al lui Năstase este Mihai Darie, fost secretar executiv al PD, cel pe care atât pediştii, cât şi pesediştii l-au prezentat cât era în tabăra lor drept *"un securist de bine"*. Lista cameleonilor politici nu poate fi încheiată fără a-l menţiona şi pe Alin Teodorescu, actualul şef al Cancelariei primului ministru. Chiar dacă n'a făcut parte din nici un partid politic, Teodorescu a fost un apropiat al tuturor celor care au condus România în ultimii ani. În campania electorală precedentă, Alin Teodorescu era unul din consilierii de taină ai CDR 2000.

SĂ ANGAJĂM LOBBY-ŞTI CARE SĂ NE ASCUNDĂ GUNOIUL

Primul ministru Adrian Năstase aflat la Bruxelles unde participă la reuniunea Consiliului European, a declarat că intenţionează să angajeze pe viitor o firmă profesionistă de lobby care să ofere membrilor Parlamentului European o imagine mai bună despre România.

În acest context el a explicat că principala cauză a crizei intervenite în procesul de negociere cu UE s'ar datora, în principal, unei insuficiente comunicări. În opinia primului ministru lipsa unor firme specializate de lobby, care să promoveze imaginea României la nivelul Uniunii Europene, a reprezentat o greşeală care a permis apariţia unor probleme şi neînţelegeri în procesul de aderare. *"Trebue, a mai spus primul ministru, să avem mai mult curaj, faţă de o modalitate mai eficientă de transmitere a unor mesaje favorabile nouă spre oameni din zone influente de decizie"*.

Aici la Bucureşti, această declaraţie a creat surprindere şi nedumerire. A fost ca şi cum Guvernul României ar fi negat încă o dată că observaţiile făcute în Parlamentul European ar fi avut vreo îndreptăţire. Problemele şi neînţelegerile din procesul de aderare s'ar datora timidităţii cu care oficialii dela Bucureşti şi-au făcut cunoscute rezultatele muncii lor din ţară. Ar rezulta de asemenea că recenta remaniere guvernamentală şi consultările interne şi externe ale noului ministru al Justiţiei ar fi de fapt inutile.

Există două variante de interpretare a acestor declaraţii. În prima variantă, declaraţiile acestea văzute dela Bucureşti au o circumstanţă atenuantă. Guvernul este angajat într'o dură campanie electorală şi nu este dispus să admită pe faţă că a greşit ca să nu dea satisfacţie Opoziţiei. Putem apoi admite că primul ministru în intrevederile sale cu oficialii europeni va fi recunoscut ce era de recunoscut. De altfel, comisarul european însărcinat cu extinderea, Gunther Verheugen, a spus că avertismentul recent al UE a fost folositor guvernului Năstase care, iată, a demis-o pe Rodica Stănoiu şi s'a reangajat pe linia reformelor. Dar odată regăsit în faţa presei române, întors din nou cu faţa către mediul politic intern, primul ministru a schimbat, fireşte, tonul şi sensul propoziţiilor, din motive electorale pardonabile, spune *"Deutsche Welle"*. Este cea mai favorabilă interpretare, iar versatilitatea discursului primului ministru poate fi iertată dacă Guvernul va fi înţeles cu adevărat lecţia care i-a fost administrată.

La Bucureşti persistă însă o îngrijorare, iar cele mai multe interpretări nu sunt la fel de favorabile. Declaraţiile acestea alimentează de fapt suspiciunea că Guvernul este mai preocupat de reflectarea faptelor sale decât de faptele ca atare; de imagine şi mai puţin de ce se ascunde în spatele ei; că e mai preocupat de lobby-ul dela Bruxelles decât de reformă. Este interpretarea negativă pe care Guvernul mai are încă timp să o combată, dar nu prin presiuni asupra presei, nu la Bruxelles, ci prin fapte în România.

AJUTOARELE DE STAT, PIEDICI ÎN CALEA INTEGRĂRII EUROPENE

Câte ajutoare de stat sunt astăzi acordate fără o bună justificare? Nu se ştie, dar UE a sancţionat România, neacordându-i statutul de economie de piaţă funcţională. Consiliul Concurenţei este instanţa chemată să verifice aceste ajutoare de stat şi să ceară Guvernului eliminarea subvenţiilor, acolo unde ele nu se potrivesc cu piaţa liberă şi cu normele europene.

Intervenţia recentă a lui Vasile Puşcaş a suscitat însă o serie de nedumeriri. El a declarat că autorităţile sunt preocupate să rezolve problema şi că există o nouă lege a ajutoarelor de stat mai restrictivă şi care va fi aplicată. Dar, a spus el, cu precauţie, în aşa fel încât, *"să minimalizăm posibilitatea de a intra în conflict cu agenţii economici şi să apărăm interesul României de a atrage investiţii"*. *"Pentru a finaliza negocierile la capitolul Concurenţă, trebue să compatibilizăm ajutoarele de stat cu normele prevăzute în UE"* a mai explicat el.

Am consemnat şi cu alte ocazii preocuparea autorităţilor de a păstra nivelul actual al subvenţiilor, mascându-le sub diferite forme în aşa fel încât ele să pară compatibile cu normele europene. În România se crede că e legitim să recurgi la diverse trucuri, întrucât aperi astfel capitalismul naţional de concurenţa străină. E o mentalitate adânc înrădăcinată.

Din declaraţia recentă a lui Vasile Puşcaş transpare aceeaşi atitudine. Doresc cu adevărat autorităţile să reducă subvenţiile mascate? După toate aparenţele nu doresc acest lucru, relatează postul de radio *"Deutsche Welle"*. În orice caz, se văd cu ochiul liber rezistenţe uriaşe. Să dau un exemplu: lângă Ploieşti, la Filipeştii de Pădure există o societate *"Recunoştinţa SRL"*, care beneficiază de ajutoare de stat, fiind înscrisă formal într'o zonă defavorizată. Aici a fost nu demult o mină care ţinea de Regia Cărbunelui Ploieşti şi care a fost închisă. Societatea patronează de fapt o fermă agricolă întinsă pe multe hectare dincolo de zona defavorizată ca atare. Foştii proprietari ai unor suprafeţe de pământ anexate fermei nu au reuşit nici până astăzi să-şi recupereze terenurile în ciuda faptului că li s'a recunoscut dreptul de proprietate. Li se spune mereu că persoane suspuse se află în spatele afacerii şi că ar fi mai bine să accepte compensaţii. Ferma este combinată cu o mare societate din industria alimentară, care face concurenţă neloială altor societăţi din domeniu, beneficiind de ajutoare de stat şi de uzufructul unor proprietăţi care nu îi aparţin. Ce înseamnă aşadar să *"minimalizăm posibilitatea de a intra în conflict cu agenţii economici?"* Înseamnă oare protejarea intereselor unor potentaţi?

E doar un exemplu, dar problema are amploare şi relevanţă naţională. Ajutoarele de stat creează discriminări grave pe piaţă şi descurajează atât selecţia naturală a societăţilor cât şi investiţiile străine. Cine se aventurează pe o piaţă unde unii primesc pe ascuns tot felul de ajutoare, iar alţii sunt urmăriţi sever cu plata impozitelor? Pare limpede că sarcina autorităţilor nu este să adapteze subvenţiile la formulări europene, să mascheze altfel spus ajutoarele de stat, ci pur şi simplu să le înlăture.

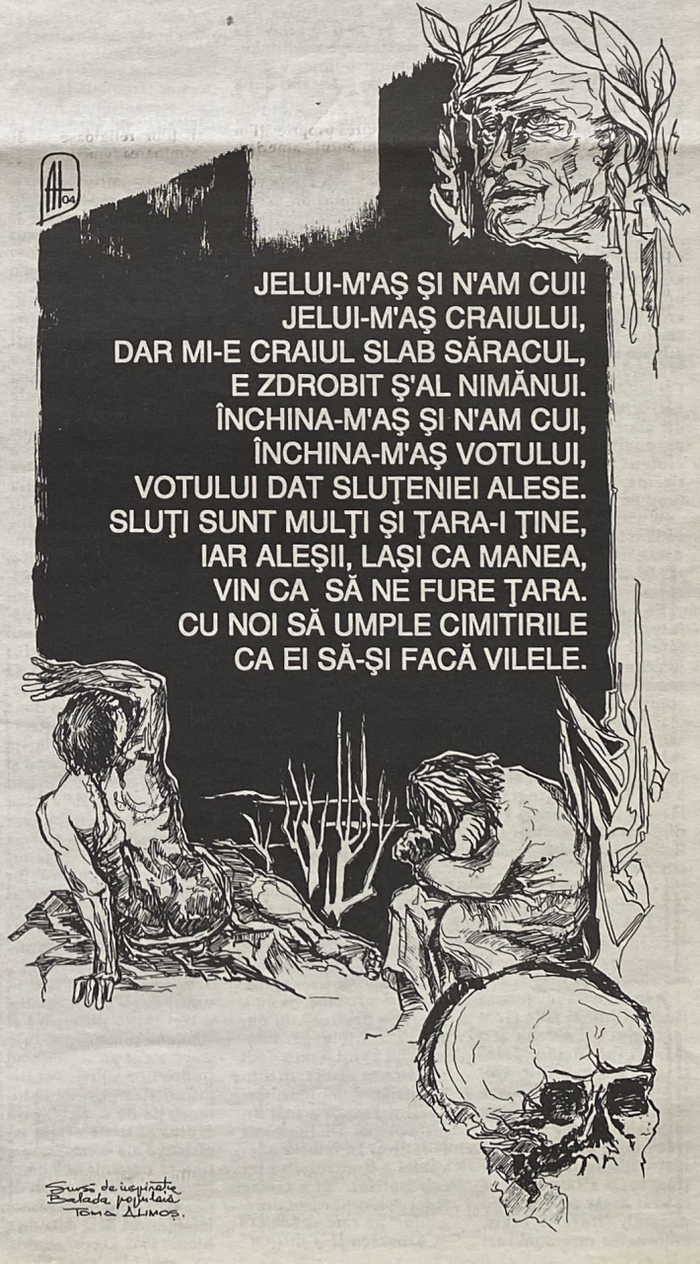

O PATĂ DE NEŞTERS ÎN ISTORIA ROMÂNIEI

Gheorghe NĂSTASE

Discuţiile şi concluziile de mai jos sunt provocate de articolul D-lui Marius Oprea (Marius Oprea - Generozitatea Monarhului, *"Memoria"* nr.40-41, pp.18-21, reluat din *"România Liberă"* 16 August 2002). Autorul arată că nu a învăţat prea multe despre Monarhie în familie şi nici la Facultatea de Istorie pe care a urmat-o, lecţiile de acolo fiind *"presărate mai mult cu înjurături şi propagandă"*. Dar Dl. M. Oprea a aflat, cu siguranţă ulterior, din istoria adevărată a poporului român că Al. I. Cuza a pus bazele noului stat român modern, pe care apoi strămoşii Regelui Mihai I l-au perfecţionat şi întărit. Sub Carol I şi Ferdinand I, România a devenit un stat democrat şi un stat de drept, recunoscut şi respectat pe plan european şi internaţional. Mai târziu a aflat şi adevărul în legătură cu abdicarea Regelui Mihai şi anume că aceasta a fost ilegală, un act monstruos impus de Moscova şi de slugile sale dela Bucureşti. Dar nu a mers cu concluziile până la capăt. Poate că această lipsă se datoreşte faptului că Dl. M. Oprea nu este şi jurist şi lipsa este scuzabilă, măcar în parte.

Găsim deci necesar să facem aici acest lucru pentrucă, dacă problema Monarhiei în România nu este astăzi - din păcate - de actualitate, ea trebue prezentată în lumina faptelor istorice reale, dar şi în lumina principiilor juridice universal valabile, astfel că acum scriem pentru istorie.

S'a ştiut şi se ştie cu certitudine că detronarea Regelui Mihai I la 30 Decembrie 1947 nu a fost opera poporului român, care nu a fost niciodată chemat la un referendum privind abdicarea acestuia. Înlăturarea Regelui Mihai I şi abolirea Monarhiei în 1947 a fost un act samavolnic abuziv, brutal, ilegal, neconstituţional, un act violent impus de o ţară străină, care ne-a ocupat timp de câteva decenii şi care n'a dorit niciodată să vadă o Românie independentă, un stat român puternic în spaţiul Carpato-Dunărean.

Se cunosc bine acum împrejurările şi faptele care au dus la detronarea Regelui Mihai I şi la instaurarea dictaturii proletare comuniste şi nu le vom mai repeta. Vrem să prezentăm pe scurt problema sub aspect istoric, politic şi juridic. (Această chestiune a fost larg examinată în Declaraţia Asociaţiei Foştilor Deţinuţi Politici din România din 1992 - redactată de subsemnatul -, care nu a putut apărea în presă. A fost multiplicată şi transmisă Ambasadelor din România şi altor instituţii şi organizaţii politice şi sociale din ţară.)

Aşadar, dacă înlăturarea Regelui Mihai I s'a făcut împotriva voinţei sale şi a poporului român, printr'un act samavolnic, violent, impus de o putere străină - şi nu încape îndoială că aşa a fost - ce trebuia să urmeze după dispariţia Uniunii Sovietice, forţa străină care a cauzat acest act? În mod normal, firesc şi logic, autoritatea care a preluat puterea în România, după 1989, adică Frontul Salvării Naţionale în frunte cu Dl. Iliescu, trebuia să constate că actul de abdicare al Regelui Mihai I este lovit de ***nulitate absolută***, pentrucă nu ***poporul român*** l-a detronat pe Rege, ci o forţă străină, împotriva voinţei Regelui şi a poporului român.

În lumina principiilor juridice universal valabile, trebuia normal să se revină la *statuquo ante*, adică la starea politico-juridică anterioară acestui act declarat nul. Aceasta însemna repunerea în vigoare a Constituţiei din 1923, cu toate consecinţele ce decurgeau şi anume: 1) în primul rând, restaurarea Monarhiei prin reinstalarea Regelui Mihai I pe tronul regesc al înaintaşilor săi strămoşi, demni de a fi aşezaţi la loc de cinste în istoria noastră naţională; 2) apoi convocarea corpului electoral pentru alegeri generale în vederea alcătuirii noului parlament. Aceasta ar fi constituit primul act care ar fi adus credibilitate şi legitimitate noii autorităţi statale, pentru instaurarea unei democraţii reale, ceea ce a fost de fapt însuşi obiectivul principal al Revoluţiei din 1989. Aşa ar fi fost firesc să se desfăşoare evenimentele politico-juridice după Revoluţie - de fapt, după ***adevărata Revoluţie***. Pentrucă istoria va trebui să reţină că până la 22 Decembrie 1989, a avut loc în această lună adevărata revoluţie împotriva dictaturii comuniste, împotriva comunismului din România. De ce adevărata revoluţie nu a mers până la capăt? De ce nu s'a urmat această cale?

Pentrucă, după această dată, a venit contrarevoluţia comunistă sau neocomunistă a D-lui Iliescu şi a celor din jurul său, care se vedeau înlăturaţi de pe scena politică românească, astfel că toţi morţii înregistraţi după 22 Decembrie 1989, sunt victime ale acestei contrarevoluţii comuniste.

Generalul Franco a retransmis puterea pe care a deţinut-o în Spania câteva decenii, unui rege democrat. Dl. Iliescu putea fi un Franco român, procedând la instaurarea Monarhiei şi a democraţiei în România, prin reactivarea Constituţiei din 1923, rechemarea Regelui Mihai I şi aşezarea lui pe tronul regesc şi convocarea Corpului electoral la alegeri generale pentru noul parlament. Dacă ar fi făcut acest lucru, el ar fi rămas o mare figură a istoriei poporului român. După prăbuşirea Uniunii Sovietice, putea adopta acest act istoric.

Din nefericire, nu a făcut-o. Şi nu a făcut acest gest măreţ pentrucă Dl. Iliescu nu a înţeles marea chemare a istoriei. Şi nu a înţeles-o pentrucă nu putea să o înţeleagă. Pentrucă nu a vrut şi nu a dorit restaurarea democraţiei în România, după 1989. Generalul Franco a fost un mare patriot. Dl. Iliescu va fi reţinut în istoria adevărată a României ca un fals patriot. El a rămas fidel *"valorilor comunismului"* pe care spunea că *"Ceauşescu le-a întinat"*. Pe el nu l-a interesat decât puterea, cu orice preţ şi atât. Din păcate!

Să nu se uite că F.S.N., în frunte cu Dl. Iliescu, Silviu Brucan şi Petre Roman, care a preluat puterea după 1989, a luptat cu îndârjire împotriva forţelor democrate care şi-au făcut apariţia după 1989. Firave, este adevărat - atunci ca şi acum - şi puţin organizate, pentrucă toată elita politică şi intelectuală, toţi fruntaşii democraţiei româneşti dinainte de ultimul război mondial fuseseră îngropaţi de vii în Gulagul românesc, la Sighet, la Râmnicu-Sărat, Gherla, Aiud, Jilava şi în toate închisorile din ţară unde s'a aplicat un regim de exterminare, dirijat şi patronat direct de dictatura comunistă româno-sovietică.

Şi pentru toate aceste crime strigătoare la cer nu a fost nimeni tras la răspundere până acum. Şi nu răspunde nimeni pentrucă de fapt, comunismul din Europa şi din lume nu a fost nici desfiinţat, nici măcar condamnat de Puterile Apusene, care s'au mulţumit cu schimbări pe ici, pe colo, prin părţile neesenţiale (Cp.VI - Bukovschi, în revista *"Memoria"*, nr. 42, articolul *"Întâlnirea cu Bukovschi"* de George Iaru).

Ce a stat şi ce stă la baza acestor târguieli? În realitate, comuniştii au fost cei care au câştigat, pentrucă au rămas mai departe la putere, schimbându-şi părul. Ce au câştigat Apusenii? Nu se ştie. Comuniştii care au luptat deschis şi direct pentru distrugerea democraţiei - s'a văzut - nu puteau şi nu pot construi o democraţie reală.

F.S.N. şi apoi P.D.S.R. nu au fost decât o altă faţă a monstruoasei dictaturi comuniste, o emanaţie a fostului partid comunist român, care a pus la cale prima mare lovitură dată democraţiei din România: instalarea la cârma ţării a guvernului comunist Petru Groza, prin intervenţia directă a Moscovei, prin forţă şi violenţă, înlăturând ultimul guvern român legal, constituţional şi legitim al Generalului Rădescu. Se ştie cum trimisul special al Moscovei, Vâşinschi a bătut cu pumnul în masă în faţa Regelui Mihai I şi l-a obligat să subscrie desemnarea Guvernului Groza; şi a doua lovitură: înlăturarea Regelui Mihai I în 1947, operă în întregime a Moscovei şi a slugilor ei dela Bucureşti.

Autoritatea statală instalată în România după 1989 a continuat deci să meargă pe urmele fostei dictaturi comuniste, a guvernelor ilegale şi ilegitime ce s'au succedat după 6 Martie 1945, însuşindu-şi actele din 6 Martie 1945 şi 30 Decembrie 1947 ale acestora.

Toate guvernele care au urmat după 1989 s'au aflat astfel într'o puternică şi continuă contradicţie. Pentrucă ele şi-au recunoscut indirect ilegalitatea şi ilegitimitatea prin două lucruri: pe de o parte, prin faptul că toate actele legislative ale acestora, care tind să restabilească drepturile încălcate în trecut de dictatura comunistă, pleacă întotdeauna dela data de 6 Martie 1945. De ce? Pentrucă toate schimbările în ordinea guvernamentală şi legislativă intervenite după această dată sunt considerate ilegale şi nelegitime. Cu atât mai mult cu cât alegerile generale din 1946 au fost declarate nule, fiind total falsificate; pe de altă parte, aceleaşi guverne intervenite după 1989 şi-au însuşit actul dela 6 Martie 1945 prin care se instalează primul guvern comunist şi actul dela 30 Decembrie 1947, care înlătură Monarhia, prin detronarea Regelui Mihai I, în împrejurările menţionate! Cum se împacă aceste poziţii?

Niciodată n'am să pot înţelege cum un act samavolnic, impus prin violenţă şi forţă de o putere străină ajunge să fie însuşit de victimă, chiar după dispariţia acestei puteri. Cu atât mai mult, când este vorba de un popor, o naţiune. Acest fapt constituie o pată grea, de neşters în istoria României şi a poporului român. Dar până la urmă, în speţă, nu poporul român poartă această vină pentru desfăşurarea nefirească şi nefericită a evenimentelor politice şi juridice în România, după 1989, ci vinovaţi sunt acei care au lucrat aproape o jumătate de secol, cu perseverenţă diabolică, pentru îndobitocirea lui.

Dacă s'ar fi urmat calea politico-juridică normală, firească, asupra căreia am insistat mai sus, cu siguranţă, s'ar fi evitat convulsiile politico-sociale care au avut loc începând cu luna Ianuarie 1990 şi care au degenerat în nefericitele, înjositoarele şi condamnabilele mineriade susţinute pe faţă de autorităţile statale, care au terorizat Capitala în anii 1991 şi 1992. Am fi fost - fără îndoială - scutiţi de asemenea ruşinoase şi degradante evenimente, de asemenea orori pe care le-am trăit, cu gravele urmări atât pe plan intern cât şi pe plan european şi internaţional: căderea bruscă a înaltului prestigiu şi a largii simpatii de care se bucura România imediat după Revoluţie şi izolarea ei de restul lumii civilizate. Dacă s'ar fi mers pe calea politico-juridică firească, logică şi normală, avem convingerea că nu am fi ajuns la starea politică şi economică în care ne aflăm şi ne zbatem de atâţia ani.

UN PERICOL PENTRU ÎNTREAGA PLANETĂ: PRODUCŢIA DE PETROL VA ÎNCEPE SĂ SCADĂ ÎN CURÂND

Experţii sunt de părere că producţia de petrol pe plan mondial va începe în curând să scadă. În luna Mai, în cadrul unui simpozion internaţional, se va încerca să se găsească răspunsuri; dar, încă de pe acum, marile companii petroliere sunt în acţiune, se arată într'un articol inserat în ziarul italian *Avvenire*.

Geologi, economişti, preşedinţi ai unor societăţi multinaţionale energetice se vor reuni în luna Mai, anul acesta, la Berlin, în cadrul unui simpozion internaţional care va încerca să dea răspuns la o întrebare nemaiauzită şi chiar amenintătoare: limita producţiei maxime de petrol a sosit deja? *"Nivel maxim petrolier"* este un termen care trebue explicat, dat fiind faptul că va trebui să convieţuim cu el. Fiecare puţ deschis de Shell, de Eni sau de Exxon are o durată de viaţă determinată: din acest puţ se extrage un număr tot mai mare de barili (un baril este echivalent cu 159 de litri) de aur negru, până când puţul atinge *"vârful"* productiv, după care, *"emisia"* de ţiţei scade până ce se epuizează; şi asta în mod inexorabil.

Un faimos geofizician, dispărut în 1989, King Hubbert, a adunat datele dela toate puţurile deschise pe vremea sa (anii '70) pentru a prevedea momentul declinului productiv global. De atunci, graficul producţiei mondiale de ţiţei (Curba lui Hubbert) este în permanenţă actualizat, grafie celor mai avansate tehnici de prospecţiuni. În Danemarca există chiar un institut care se ocupă de supravegherea graficii lui Hubbert: se numeşte ASPO - Asociaţia pentru studiul nivelului maxim de petrol. Dintre experţi nimeni nu se îndoieşte de faptul că civilizaţia bazată pe petrol se află la apus. Singura deosebire este următoarea: optimiştii situează declinul producţiei între anii 2020 şi 2030, iar pesimiştii între 2004 şi 2010.

De data aceasta nu este vorba de mesaje alarmiste ca cel referitor la *"epuizarea resurselor"*, mesaj lansat de Clubul dela Roma în anii '60. Surorile petrolifere sunt cele care manifestă nelinişte, fiindcă puţurile lor, în orice loc de pe planetă, *"curg"* din ce în ce mai puţin.

În Decembrie anul trecut, la Bursa din Londra, s'a lansat ştirea că un nou *"mare"* zăcământ fusese descoperit în Marea Nordului. Dar cât de mare? Suficient cât să acopere nevoile planetei pentru 4 zile... Aurul negru nu va dispărea dela o zi la alta, ci va deveni tot mai scump şi mai costisitor de extras; într'o lume în care cererea creşte în mod uimitor, odată cu intrarea Chinei şi a Indiei în rândul societăţilor de consum.

La ora actuală, în întreaga lume se consumă 9 miliarde de tone de petrol şi echivalente (tep) pe an, dar cu inegalităţi enorme: dela 4,5 tep pe persoană pe an în Lumea Întâia, la 0,7 tep pe an pentru fiecare persoană în Lumea a Treia. Dacă cererea acestora (cinci miliarde de persoane) se va apropia de cea occidentală, în anul 2050 va trebui să se producă 30 de miliarde de tep, adică de trei ori mai mult decât la ora actuală.

Probabil nu întâmplător British Petroleum (BP), păstrându-şi celebra siglă, şi-a schimbat numele: din British Petroleum s'a rebotezat Beyond Petroleum (în afara petrolului) şi investeşte mult în energia solară. În timp ce Total s'a orientat spre energia eoliană.

Nu întâmplător, de multă vreme cele *"Şapte Surori"* nu construiesc noi rafinării. Problema este că nici o altă sursă nu poate cu adevărat să înlocuiască lichidul negru drept motor al civilizaţiei, aşa cum îl cunoaştem. Din cele 4,5 tone pe care fiecare dintre noi le consumă în fiecare an, numai 16 la sută ajung în rezervorul automobilului nostru. Un procent de 31 la sută ne furnizează îngrăşăminte şi produse chimice dintre cele mai diferite (dela pesticide la materiale plastice şi la medicamente), 19 la sută servesc pentru funcţionarea instalaţiilor şi a fabricilor, 13 la sută pentru irigaţie. Dacă petrolul se scumpeşte, se scumpeşte şi hrana, a cărei producţie modernă depinde de carburant într'o proporţie inimaginabilă.

Dacă petrolul dispare, producţia agricolă revine la nivelul celei din Evul Mediu. *"Fiecare American are la dispoziţie energia pe care putea conta un cetăţean roman patron a 200 de sclavi"*, spune Jospeh Tainter, arheolog în cadrul Ministerului Agriculturii al SUA. *"O reducere cu 30 la sută a energiei, aşa cum s'ar putea înregistra în următorii 20 de ani, ar face imposibilă hrănirea tuturor actualilor locuitori ai Terrei"*.

CITIŢI ŞI RĂSPÂNDIŢI ACEST ZIAR

Washington Times :

NOSTALGIA RĂZBOIULUI RECE ÎN ROMÂNIA

A ajuns România un membru al NATO sub falsa pretenţie că s'ar fi alăturat ţărilor democratice?

România îşi târăşte picioarele pentru a îndeplini criteriile economice, politice şi ale drepturilor omului pentru aderarea la Uniunea Europeană. Agenţii nereformatei Securităţi - poliţia politică şi reţeaua ei de informatori de tip KGB a fostului dictator Nicolae Ceauşescu - pot fi găsiţi la orice nivel al mediului politic din România.

Atacul Uniunii Europene asupra Bucureştilor a venit din partea Emmei Nicholson, un membru democrat-liberal britanic al Parlamentului European. Ea este raportorul pentru România în Comitetul pentru Afaceri Externe.

"Implementaţi reforme adecvate acum, sau aderarea la Uniunea Europeană în 2007 este imposibilă", a declarat membrul Parlamentului European. Comitetul pentru Afaceri Externe a afirmat că Guvernul României a eşuat în implementarea domniei legii prin refuzul de a limita atotcuprinzătoarele puteri ale Ministerului Justiţiei (202 dintre cei 345 de angajaţi ai acestui minister sunt foşti aparatnici comunişti). De asemenea au fost remarcate continuarea relelor tratamente ale prizonierilor din secţiile de poliţie şi hărţuirea şi intimidarea jurnaliştilor.

Curtea Supremă de Justiţie din România a decis în 1999 reabilitarea celui mai înalt în rang ofiţer de informaţii care a defectat din Est în Vest în timpul Războiului Rece. Gradul de general şi proprietăţile sale confiscate trebuiau să-i fie restituite. Însă Guvernul nu doar că a continuat să ignore decizia, dar şi-a şi înstruit ambasadorul din Statele Unite să declare că generalul Ion Mihai Pacepa, care încă trăieşte sub acoperire în Statele Unite, ar putea veni acasă ca un om liber.

În mod clar un neadevăr orwellian. Nu doar că Preşedintele român Ion Iliescu a ignorat Curtea Supremă de Justiţie, dar a mai şi adăugat o insultă când a declarat sarcastic *"doar Ceauşescu poate să-i dea gradul înapoi lui Pacepa"*. Ceauşescu şi nevasta sa au fost capturaţi în timp ce fugeau de revoluţia anticomunistă şi au fost executaţi după o judecată sumară în ziua de Crăciun a anului 1989.

România Liberă, unul dintre principalele ziare din România a întrebat: *"este drept şi moral pentru Pacepa să fie tratat ca trădător de către ofiţerii de Securitate care au servit regimul Ceauşescu până la ultima suflare şi care se află acum în vârful structurii democratice a României?"*

Radio *Europa Liberă* a decis recent să-şi închidă programele pentru şase dintre fostele state ale blocului sovietic invitate de curând să se alăture NATO. O schimbare de ultim minut a menţinut serviciul în limba română. Motivul, conform unui oficial de rang înalt al Radio *Europa Liberă* (rămas anonim) *"este reacţia idioată a lui Iliescu faţă de afacerea Pacepa aflată în desfăşurare"* (idiotic - idiot, imbecil, nătâng, stupid - Cf. Leon Levţchi, Andrei Bantas *"Dicţionar Englez Român"*, Ed. Teora, 1993).

Un Român bogat a deschis acum un proces atât împotriva preşedintelui cât şi a premierului *"pentrucă refuză să pună în aplicare decizia Curţii Supreme de Justiţie privind reabilitarea generalului Pacepa"*.

Pentru a nu fi depăşit, stabilimentul Securităţii, în mod evident nostalgic după zilele de glorie ale Războiului Rece, a decis să pună în acţiune artileria grea a dezinformării. Redactorii din Bucureşti au fost informaţi despre existenţa unui dosar secret care nu a fost făcut public niciodată, nici chiar în vremea lui Ceauşescu. Pacepa a defectat în America pentrucă era pe cale să fie demascat ca *"traficant de băuturi şi ţigări şi ca homosexual"*.

Pacepa, cu o nouă identitate şi un paşaport american s'a aflat sub protecţia Guvernului federal încă dela defectarea sa din 1979. Ca adjunct al şefului serviciului de informaţii al României, el a fost ofiţerul de informaţii cu gradul cel mai înalt care a ales libertatea în timpul Războiului Rece. Informaţiile pe care le-a adus CIA au fost apreciate la acea vreme ca fiind cele mai bune care au fost vreodată obţinute despre reţelele de informaţii comuniste.

Răsfoind presa de-acu' 50 de ani...

Valeriu ARBORE

● *"Suflă, vântule, suflă,/ Cu greu francezu-mi răsuflă.../ Flori de Mai cad în fulgi,/ În Spania Mai-ul e giulgi./ Vântul, urgia s'o sece,/ Coboară în văile grece./ Vântul de Mai însenină/ Cerul, în libera Chină./ Vântul să curgă începe/ De sus din Urali şi din stepe,/ Cu râuri de oameni să-mi vii/ Râzând pe întinse Rusii..."* Ei, soro, apăi cum le scriai dumneata, Veronica Porumbacu, astea versuri ideologico-estetice, pe 1 Mai 1954, în toate gazetele reperiste, mai rar cineva! Adică, zău soro, de! eu, cu mintea mea ca de *"duşman la poporului"*, pardon să te'ntreb un lucru: ce virtuţi artistice au aceste stihuri nemurite? (aştept răspuns la post-restant!...)

● Dar ia să lăsăm poeziile (curat să le lăsăm!), iubite cititorule şi să sorbim cu ochii pe toate feţele ziarele momentului. Ei! bravos! ş'asta-i bună! În urmă cu o jumătate de secol se călca (ca'n strâchini) din sărbătoare în sărbătoare. Nu degeaba, popular, lunii i se zicea Florar! Fără trasul condeiului, să le enumerăm după cum sunt ele *"refletate"* în presă: pe 30 Aprilie fu *"Ziua pionierului"*; 1 Mai e *"1 Mai muncitoresc"* (vorbit-a în Piaţa Stalin din Bucureşti, Chivu Stoica; în Piaţa Roşie dela Moscova, mareşalul Bulganin); 5 Mai - *"Ziua presei comuniste"*; pe 7 - *"Ziua radiofoniei"* (comuniste, cum altfel!); pe 8 - crearea Partidului Comunist din România (1921); pe 9 - *"Ziua Victoriei"*; urmează a 300-a aniversare a *"reunirii Ucrainei cu Rusia"* (demonstraţie festivă, chiar *"entuziastă"*, la Kiev), sesiune extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii, la Berlin (participă şi cuvântează Lothar Rădăceanu) aniversarea tratatului anglo-sovietic încheiat în timpul războiului.

● Românii creştini sărbătoreau, discret şi nădăjduitor, ale lor zile solemne: Înălţarea Domnului (şi Ziua Eroilor Neamului), Rusaliile, Sf. Împăraţi Constantin şi Elena, 10 Mai, trista împlinire a şase ani dela marile arestări din 14-15 Mai 1948 ş.a. Însă despre acestea, cotidienele oficiale n'au spaţiu tipografic pentru a fi consemnate...

● Ei! ia să vedem acum ce mai zicea pe-atunci politica. Citim, tot pe sărite. *"Agitaţie politică - chezăşia succesului în munca de întreţinere a culturilor"* (Brrr!); *"Hotărirea Consiliului de Miniştri cu privire la executarea lucrărilor de îngrijire a culturilor"* (E redactat adânc textul); *"Să desfăşurăm larg întrecerea socialistă în cinstea lui 23 August!"* (Din întrecere în întrecere, cât socialism nu trece); *"Să se pună capăt nepăsării faţă de munca întovărăşirilor agricole!"* (Să se pună...); *"Plivitul - o lucrare de întreţinere obligatorie pentru producătorii agricoli"* (Şi al cozilor de topor dela ţară? asta nu se spune); *"Pentru un puternic avânt al agriculturii în RPR"*, articol al lui Gh. Apostol, în acea vreme prim-secretarul P.M.R., (ce putea fi citit în revista cominformistă *"Pentru pace trainică, pentru democraţie populară"*, nr. 21, procurabilă *"la toate chioşcurile de ziare"* la preţul modic de 40 de bani); *"Să pregătim temeinic încheierea cu succes a anului şcolar!"* (Ei! aşa mai vii de-acasă); *"Accentuarea crizei economice şi creşterea şomajului în SUA"* (Aici a adus-o bine, dă-i înainte!); *"Descoperirea unui grup de spioni americani în China"* (De data asta loveau bine!); *"Politica antinaţională a burghezo-moşierimii române"*, material semnat de diplomatul, scriitorul, publicistul, funcţionarul UNESCO, Francisc Păcurariu, în revista *"Lupta de clasă"* (nr. 5) ş.a.md.

● Ce cărţi erau recomandate potenţialilor cititori din acel timp? Iată: *"Veni-va ziua"*, roman istoric despre Ivan cel Groaznic (a nimerit-o) *"distins cu Premiul Stalin"*, iscălit M. Ibrahim; *"Fata Morgana"*, nuvele evocatoare ale răscoalei ţărăneşti din 1905, scrise de M. Coţiubinschi; *"Ciociubei"*, tot roman istoric, al lui A. Perventev; *"Boabele de grâu"*, proză de Ana Lungu; *"Opere, vol. 25"*, de Lenin; *"Opere, vol. 18"*, de M. Gorki; *"Lumină deasupra pământului"*, roman de S. Babaevski etc. Ei! bravos! nu degeaba-s editate la *"Cartea rusă"*...

● Ca să'ncheiem în notă *"gravă"*: ziarele publicau *"Noul mers al trenurilor"*, ce intra în vigoare pe 23 Mai. Observaţie plină de interes. Atunci, rapidul 66, de pildă, pleca la Iaşi la orele 5,18 şi sosea în Capitală la 11,38. Astăzi, trenul rapid *"Trei Ierarhi"* se pune în mişcare, din Oraşul Uniriі şi al Culturii, la ceasurile 14,48 şi ajunge'n Bucureşti la 20,45. Comparativ, câtă diferenţă este? Ca'n politică?

LEGEA ANTICORUPŢIE, APLICATĂ ÎN DISPREŢUL CETĂŢEANULUI

Fundaţia pentru o Societate Deschisă (FSD) critică modul în care demnitarii vizaţi de Legea anticorupţie, apărută în urmă cu un an, aplică prevederile acestui act normativ, reprezentanţii societăţii civile constatând, în urma unui studiu aprofundat, un *"dispreţ"* al oficialităţilor în acest sens.

Preşedintele FSD, Renate Weber, a criticat dur modul în care sunt aplicate prevederile legii 161/2003 (cunoscută drept Legea anticorupţie). Alţi reprezentanţi ai societăţii civile au apreciat, în acelaşi context, că monitorizarea indică nereguli majore în aplicarea legislaţiei anticorupţie, ei declarând că legea 161/2003 nu este decât *"un prat în ochii oficialilor europeni"*.

"Monitorizarea noastră s'a întins pe mai mult de un an de zile, dinainte ca legea să intre în vigoare şi până acum. Am monitorizat în special aplicarea ei. Concluzia noastră este că aplicarea legii este superficială, ceea ce înseamnă, practic, o neaplicare a ei din partea unor personalităţi într'un stat, a aleşilor noştri din administraţia centrală şi locală", a spus preşedintele FSD, Renate Weber.

Weber a criticat şi legea în sine, despre care susţine că este deficitară prin posibilităţile de interpretare pe care le dă prin *"imprecizia termenilor"*. Totodată, legea nu precizează un mecanism clar de sancţionare în cazul nerespectării ei, au mai arătat reprezentanţii FSD şi ai Institutului pentru Politici Publice, care au realizat studiul.

"Pe de altă parte, trebue să recunoaştem că şi lipsa de interes a celor care ar trebui să respecte această lege este extraordinară. Este chiar mai mult decât o lipsă de interes, foarte multe din aceste declaraţii sunt făcute în dispreţul nostru, al tuturor, deşi ei stau acolo, totuşi, pe bani publici şi ne reprezintă", a mai spus Weber.

Pentru exemplificare, reprezentanţii societăţii civile au amintit situaţiile de incompatibilitate ale unor parlamentari care nici până acum nu au fost rezolvate. Printre aceştia se numără - potrivit sursei citate - Iosif Armaş, Triţă Făniţă, Viorel Gheorghiu, Ilie Neacşu, Viorel Pană, Iuliu Vida sau Eugen Pleşa.

Renate Weber a mai dezvăluit anumite fragmente din conţinutul unor declaraţii de interese ale unor parlamentari, unele stârnind chiar rumoare şi zâmbete în rândul asistenţei. De exemplu, parlamentarul PRM Eugen Pleşa scrie, în declaraţia de interese: *"după 24 de ani de muncă la o întreprindere privată trebue să ne despărţim pentrucă este societate comercială şi cei care decid sunt visători în lumi de ei ştiute din ce au auzit"*.

Un alt exemplu de neaplicare corespunzătoare a Legii 161/2003 vizează situaţia celor implicaţi în ultima remaniere guvernamentală, ale căror declaraţii de interese făcute fie la părăsirea postului, fie la numirea în noua funcţie nu apar încă pe site-urile instituţiilor.

"Declaraţiile Domnilor Talpeş, Ponta sau Diaconescu nu apar pe site-ul Guvernului, iar cea a Rodicăi Stănoiu nu apare pe site-ul Preşedinţiei. În cazul fostului ministru al Justiţiei, se observă însă o situaţie interesantă: declaraţia de părăsire a postului de ministru, apărută pe site-ul Executivului, este datată în 14 Ianuarie. Să nu fim copii...", a mai spus Renate Weber, referindu-se la faptul că înlocuirea în funcţie a Rodicăi Stănoiu a avut loc la începutul lunii Martie.

INSTITUTUL DE POLITICI PUBLICE (IPP) CONSIDERĂ CĂ EXISTĂ DEFICIENŢE ÎN ORGANIZAREA ALEGERILOR

Institutul de Politici Publice consideră că există deficienţe în organizarea alegerilor. *"Autoritatea Electorală Permanentă înfiinţată cu o întârziere de trei luni, işi începe activitatea pe premise care i-ar putea afecta eficienţa"*, se spune într'un comunicat al Institutului.

Alexandra David dela IPP spune că regiunile nu sunt grupate pe judeţe concentrate într'un punct. Astfel, sediile filialelor acestora sunt în regiuni îndepărtate. Spre exemplu, spune reprezentanta IPP, sediul pentru regiunea de Nord este la Zalău, dar de acest sediu aparţine şi Vaslui. Potrivit legii în vigoare, sediile ar trebui să fie în regiunile de dezvoltare actuală. În plus, judeţul Vrancea este practic omis dela împărţire, fiind în afara jurisdicţiei oricărei filiale. Acest lucru, spune Alexandra David, ar putea ingreuna supravegherea alegerilor şi ar putea deschide calea spre fraude electorale.

"Autoritatea Electorală Permanentă este uitată în legea privind alegerile locale care a trecut de Camera Deputaţilor. De asemenea, Autoritatea nu există nici în proiectul de lege pentru alegerea preşedintelui", a mai spus Alexandra David. IPP consideră că o ultimă şansă de îndreptare a acestor deficienţe organizatorice şi legislative o constituie discutarea legii pentru alegerea Camerei Deputaţilor şi Senatului. Potrivit IPP, în această lege ar trebui să se prevadă şi atribuţiile Autorităţii Electorale Permanente. Autoritatea Electorală Permanentă are patru filiale: Vest, Sud, Est şi Nord.

PENTRU VÂNZĂRI ŞI CUMPĂRĂRI DE CASE
Apelaţi la:

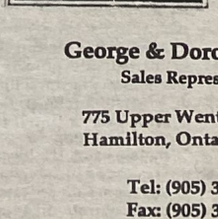

COLDWELL BANKER

ELITE REALTY

ULTIMATE SERVICE

George & Dorothy Donison
Sales Representatives

775 Upper Wentworth Street
Hamilton, Ontario, L9A 4V7

Tel: (905) 388-1110
Fax: (905) 388-1736
Email: donison @ coldwellbanker.ca

CITIŢI ŞI RĂSPÂNDIŢI "CUVÂNTUL ROMÂNESC"

File din Rezistenţa Spirituală anticomunistă

"RUGUL APRINS"

—George GEORGESCU—

După acapararea puterii în România cu ajutorul tancurilor sovietice, comuniştii au considerat Biserica un obstacol insurmontabil în calea intenţiei lor de a impune materialismul dialectic ca politică oficială de Stat.

Un popor credincios, cum era poporul român, nu putea fi însă convertit la ateism decât prin măsuri draconice de discreditare a filosofiei creştine şi de eliminare a celor mai devotaţi slujitori ai altarului, care menţineau aprinsă flacăra credinţei în conştiinţa oamenilor. Întrucât principiile Moralei Creştine îi împiedicau să pună în practică ideologia marxist-leninistă, conducătorii obedienţi până la servilism faţă de cei dela Kremlin, ale căror ordine le executau cu exces de zel, au înlocuit-o cu aşa-zisa *"morală proletară"*, concepţia filosofică a idealismului platonian cu concepţia materialistă asupra vieţii, iar dragostea pentru Iisus Christos, a cărui existenţă o contestau, prin cultul personalităţii unor aventurieri agramaţi cu o biografie bogată în fărădelegi şi crime.

Cei vârstnici îşi mai amintesc că purtarea unei cruciuliţe la gât în acea perioadă prezenta un risc deosebit de mare, iar slujbele din noaptea de Înviere erau supravegheate de agenţi ai Securităţii şi de anumiţi elevi informatori care notau numele colegilor prezenţi la slujbă, aceştia pierzând dreptul de a face parte din UTC şi de a urma o facultate, viitorul lor fiind astfel compromis. La slujbele duminicale, în fiecare biserică era infiltrat un securist în civil care întocmea rapoarte asupra conţinutului predicilor preoţilor din amvon, predici considerate ca instigări împotriva orânduirii comuniste din România. În baza rapoartelor înaintate de agenţii Securităţii, slujitorii altarului au fost arestaţi şi condamnaţi, o mare parte dintre ei fiind deportaţi la Canalul Dunăre - Marea Neagră, unde şi-au pierdut viaţa.

În perioada în care Moş Crăciun devenise *"Moş Gerilă"* iar Sfintele Sărbători ale Naşterii Mântuitorului se transformaseră în *"Sărbătorile de iarnă"*, multora le era teamă să recunoască faptul că sunt creştini şi nu îşi botezau copiii nou născuţi la Biserică şi nici nu se cununau religios.

În acele vremuri de vacuum spiritul, când închisorile şi lagărele de exterminare erau pline de elite ale neamului, personalităţi de marcă ce scăpaseră de ororile universului concentraţionar s'au refugiat în munca de cercetare şi creaţie, în artă, în literatură, sau în anumite mişcări de renaştere spirituală cum era *"Şcoala dela Păltiniş"* a filosofului Constantin Noica sau *"Rugul Aprins"* dela Mănăstirea Antim din Bucureşti.

Această mişcare, considerată de autorităţi a fi o conspiraţie anticomunistă, fusese iniţiată şi organizată de Părintele Daniil Sandu Tudor, *"Sfântul dela Rarău"*, nume sub care a rămas în amintirea celor ce au trăit în preajma lui şi l-au cunoscut îndeaproape. Ca şi la grupul de *"Meditaţie Transcendentală"*, la mişcarea *"Rugul Aprins"* au aderat un număr însemnat de studenţi, de înalţi prelaţi ai Bisericii Ortodoxe şi de intelectuali, care au suferit din această cauză ani grei de temniţă, fiind acuzaţi de activitate cu caracter legionar şi de *"uneltire contra ordinei sociale"*.

În documentele Securităţii care au putut fi consultate de curând, *"Rugul Aprins"* era considerată *"o mişcare cu caracter legionar, în care au fost racolaţi o mulţime de tineri pentru a fi educaţi în spirit misticnaţionalist, cu manifestări de ostilitate faţă de statul comunist"*. Într'o notă informativă din anul 1949, semnată de col. de Securitate Birtaş, se menţionează: *"Preotul Sandu Tudor refuză a citi pastorale cu conţinut democratic, precum şi a da concurs organizaţiilor democrate sau a lămuri credincioşii în acest sens. De asemeni susnumitul are o atitudine ostilă faţă de regim, făcând propagandă anticomunistă şi antisovietică"*. În baza acestor acuzaţii deosebit de grave la timpul respectiv, Părintele Daniil Sandu Tudor a fost arestat şi aruncat în închisoare, unde avea să-şi piardă viaţa.

Publicistul Alexandru Teodorescu, un fost ofiţer care luptase în Primul Război Mondial cu gradul de Sublocotenent iar în cel de-al Doilea cu gradul de Locotenent, începuse să publice în anul 1925, sub pseudonimul Sandu Tudor în Revista *"Gândirea"* de sub direcţia lui Nichifor Crainic, în *"Cuvântul"*, *"Fapta"*, *"Credinţa"*, precum şi în alte publicaţii de atitudine. În articolele sale cu viziune profetică asupra comunismului, combătea materialismul ateist şi afirma superioritatea spiritului asupra materiei. În anul 1929 şi-a luat licenţa în Filosofie, iar în anul 1945, după o vizită la Muntele Athos şi o salvare miraculoasă în urma prăbuşirii dela două mii de metri a avionului cu care zbura şi de sub ale cărui sfărâmături, a ieşit nevătămat, a intrat în Mănăstirea Antim, ca recunoştinţă pentru faptul că a rămas în viaţă după groaznicul accident aviatic. În această Mănăstire, restaurată din fonduri personale, a fost călugărit cu numele monahal de Agaton Tudor şi a organizat mişcarea spirituală *"Rugul Aprins"*.

În cuvintele pe care le adresa tinerilor ce veneau să îl asculte, le spunea că *"singura posibilitate de a lupta împotriva concepţiilor materialiste este cea pe plan spiritual"*. A denunţat în nenumărate rânduri lipsa libertăţii de exprimare în ţara noastră precum şi lipsa de libertate a religiei, fapt pentru care a intrat în vizorul Securităţii.

Considerând activitatea lui deosebit de periculoasă pentru stabilitatea noului regim instalat în România, autorităţile comuniste l-au arestat pentru prima oară

Ieroschimonahul Daniil Sandu Tudor, animatorul "Rugului Aprins"

în anul 1950, condamnându-l la 2 ani de închisoare, iar după eliberare, în anul 1952, el s'a transferat la Mânăstirea Sihăstria Neamţului, luând numele Daniil Tudor. În anul 1954 îl găsim stareţ la Schitul Rarău, unde este vizitat de o mulţime de studenţi cărora le făcea educaţia spirituală, combătând doctrina comunistă.

În noaptea de 13 Iunie 1958 este ridicat de Securitatea care l-a urmărit tot timpul şi trimis în faţa Tribunalului Militar împreună cu un lot de 16 intelectuali de vază din grupul *"Rugul Aprins"*. Prin sentinţa nr. 125 din 8 Noembrie 1958 este condamnat la 25 ani de temniţă grea cu confiscarea totală a averii şi 10 ani degradare civică, dar, în urma torturilor cumplite la care a fost supus de către călăii aflaţi în slujba organelor de represiune, a murit după numai doi ani în închisoarea dela Aiud. Nu se cunoaşte locul unde a fost înmormântat acest mare erudit care vorbea la perfecţie 6 limbi de circulaţie mondială şi care a lăsat la Schitul Rarău o bibliotecă vastă cu peste 7000 de volume.

Fiind considerat un martir al Dreptei Credinţe a fost propus de BOR pentru canonizare.

Conform Referatului medical emis de Formaţiunea 0622 a MAI, *"deţinutul contrarevoluţionar Teodorescu Alexandru, de profesie preot, condamnat la 25 ani de temniţă grea, a fost internat în spitalul Formaţiunii 0622 cu diagnosticul hemoragie cerebrală masivă"*. Ceea ce nu se menţionează însă în acest aşa-zis - certificat de deces, este cauza hemoragiei cerebrale, survenite, după cum se intuieşte, în urma torturilor la care a fost supus în închisoarea dela Aiud, unde au fost asasinate o mulţime de valori şi de elite ale neamului românesc.

Din lotul celor arestaţi împreună cu Părintele Daniil Sandu Tudor au făcut parte câteva înalte feţe bisericeşti, studenţi, scriitori, profesori universitari etc. Părintele Arhimandrit Benedict Vasile Ghiuş dela Mânăstirea Cernica, doctor în Teologie la Strasbourg, un intelectual de talie europeană, profesor invitat la Londra şi Berlin, a fost condamnat la închisoare pe viaţă, sentinţă preschimbată apoi în 16 ani de temniţă grea pentru *"participarea în anul 1945 la înfiinţarea Asociaţiei religioase <Rugul Aprins>, precum şi la întrunirile dela Mânăstirea Antim la care s'au purtat discuţii ostile noului regim social-politic instaurat în România"*. Din dosarul lui mai rezultă că *"în perioada 1955-58 a participat la întruniri clandestine ale Asociaţiei, la care s'au comentat ştirile ascultate la posturile de radio din Occident, preconizându-se schimbarea regimului existent în ţara noastră. Tot în această perioadă inculpatul a ţinut întruniri religioase cu coinculpaţii Mironescu Şerban, Vasai Gheorghe şi Rădulescu Nicolae cărora le-a făcut educaţie în spirit naţionalist ostil socialismului"*.

Din fericire Părintele Arhimandrit Benedict Ghiuş a supravieţuit infernului din universul concentraţionar şi a decedat la câteva luni după răsturnarea odiosului regim comunist, înaintea Sărbătorii Învierii Domnului din anul 1990. Arhimandritul Sofian Boghiu a fost arestat în plină zi la Mânăstirea Ghighiu unde picta o frescă şi condamnat la 16 ani muncă silnică după o anchetă care a durat câteva luni. A trecut prin închisorile dela Jilava, Aiud şi lagărul dela Salcia fiind supus unor torturi inimaginabile pe care le-a suportat cu stoicism datorită puternicei lui credinţe în Dumnezeu. A fost eliberat în urma decretului de amnistie şi s'a întors la Mânăstirea Antim, unde a rămas până în ziua când a trecut la cele veşnice. Ieromonahul Alexandru Făgeţeanu, licenţiat în Drept şi Teologie a fost condamnat la 20 de ani de temniţă grea şi confiscarea totală a averii. Călugărul Roman Braga, licenţiat în Teologie a primit 18 ani de muncă silnică şi 10 ani degradare civică, iar Părintele Dumitru Stăniloaie, unul dintre cei mai mari teologi ai Secolului XX a fost condamnat la 5 ani muncă silnică şi 5 ani degradare civică. Urmează un grup de participanţi la mişcarea *"Rugul Aprins"* care au primit pedepse între 5 şi 8 ani de muncă silnică. Prof. Univ. Dr. Alexandru Mironescu, Părintele Felix Dubneac, Părintele Arsenie Papacioc, studenţii Gheorghe Vasai, Şerban Mironescu, Nicolae Rădulescu, medicul, scriitorul şi poetul Vasile Voiculescu arestat la vârsta de 74 de ani, Emanoil Mihăilescu etc.

În actul de acuzare al lotului *"Teodorescu Alexandru şi alţii"* se menţionează faptul că membrii lotului *"au transformat educaţia religioasă în educaţie mistic-obscurantistă, folosind religia în scopuri ostile regimului"*. Din mişcarea *"Rugul Aprins"* au mai făcut parte renumitul compozitor Paul Constantinescu, academicianul prof.univ. Alexandru Elian, scriitorul Ion Marin Sadoveanu, Constantin Joja, Paul Sterian, un general şi mulţi alţii.

Cu toate încercările de discreditare a Religiei, a persecuţiilor religioase şi a numărului mare de martiri ai Bisericii care au fost ucişi la Canalul morţii sau în temniţele gulagului românesc, credinţa în Dumnezeu nu a putut fi înnăbuşită şi nici extirpată din sufletele oamenilor care au considerat învăţăturile Mântuitorului o adevărată Cale spre mântuire.

Din toate timpurile, Biserica a fost locaş de refugiu, de reculegere şi de comuniune cu Puterile Divine către care s'au îndreptat gândurile şi speranţele oamenilor în vremuri de restriste. Marxismul s'a dovedit a fi o utopie, iar comunismul a rămas ca o pată pe istoria modernă a omenirii. Astăzi, cei care au vrut să lichideze Biserica în România sunt praf şi pulbere iar locaşurile de închinăciune sunt mai pline ca niciodată.

ROATA ÎNTRARIPATĂ

La'nceput, din dor nespus,
zvârli-un fir de gând în sus.
Sui în scări firul subţire
arcuit spre stihuire.
De ai râvnă, nu rămâi
lângă gândul căpătâi.
Zbori cu-aripi de-argint la gleznă
peste apa'ntâi de beznă,
prin hotare'ntunecoase,
moartea simţurilor joase.
Treci departe-albastra valmă
cu luceferi albi în palmă.
Adevărul, noapte dreaptă,
îţi adie tâlcu'n şoaptă.
Intri'n auria Mare
cu dungi roşii cerc de zare.
Pe văzduh Slava se-arată
în icoană ne'nserată
ce-şi ascunde'n strălucire
purpura cea peste fire.
În clipita când te'nclini
Chipului sfintei Lumini
inima vrăjii acele
îţi va tremura'n inele
ritmic cânt de aur vechi.
Un bob de-ai prins în urechi,
ai să pici din nou în humă.
Aci, cu zâmbet de glumă,
baţi o stea în vârf de munte.
Înţintând steiul în frunte,
cu scântei din focul rece
scrii în slova care trece
cu un deget de ninsoare
stihul geamăn care-ţi moare.
Şi-ai rămas sărac şi mut,
fiindcă eşti făcut din lut.
Iar de vrei să mergi 'nainte,
urci iar Roata-peste-minte,
prin albastrul de smerire
şi prin aur de uimire,
ca să prinzi împurpurat
viaţa versului curat.

Sandu TUDOR

(Gândirea, anul, XI/1931, nr. 9, pp 331-332)

Interviu cu pictorița Ana Ruxandra Ilfoveanu

ANA RUXANDRA ILFOVEANU este o pictoriță în plină evoluție artistică, constantă, în cele peste trei decenii de creație. Expoziția sa, găzduită de Galeria de Artă *SABINA și JEAN Negulescu* din București – a XIII-a personală a sa, este convingătoare în acest sens. Propunându-și câteva direcții de abordare tematică și tehnică, Ana Ruxandra Ilfoveanu etalează în același timp o construcție plastică rațională dar și o emoție de o puritate aparte.

Departe de a se supune unui proces de simplificare, lucrările sale fie picturi, desene sau compoziții grafice cu fotografii (realizate de fiul său, el însuși artist plastic), se completează realizând o serie elocventă de metamorfoze ale unor particulare stări de spirit. Căutând neobosit sensuri interioare existenței pictorița sondează miezul lumii mentale al cărui mister reușește să-l exprime, dacă nu chiar să-l explice. În ambianța recentei sale expoziții, în care inedit este noul său ciclu de pictură, intitulat cu tâlc *"Drumuri"*, Ana Ruxandra Ilfoveanu a avut amabilitatea de a ne răspunde la câteva întrebări.

GABRIELA BIDU: - Dacă ar fi să rezumați biografia D-voastră artistică, cum ar începe aceasta? Mai exact, care a fost impulsul inițial?

ANA RUXANDRA ILFOVEANU: - Desenam dintotdeauna, dar un moment important a fost la adolescență, pregătirea mea pentru Facultatea de Artă Plastică, intrarea și apoi metodic, lucrul de zi cu zi.

G.B.: - Care ar fi momentele de referință ale carierei D-voastră, acele momente esențiale care v'au conturat personalitatea?

A.R.I.: - Dacă aș vorbi de momentele de referință ale carierei mele aș pomeni din trecut de intrarea mea în Uniunea Artiștilor Plastici. Am lucrat noaptea, aproape un an, ziua nu aveam timp, lucram ca profesoară, eram ocupată cu cei doi copii ai mei, azi artiști și ei. După asta au urmat expozițiile. În fiecare expoziție vroiam să vin cu ceva nou, n'am fost mulțumită întotdeauna, dar n'am cedat și concluziile la care ajunsesem mă ajutau s'o iau dela început și ideistic și tehnic.

G.B.: - Ce importanță acordați tehnicii, meșteșugului? Ce vi se pare mai important pentru un artist, inspirația sau tehnica?

A.R.I.: - Inspirația mi se pare foarte importantă, tehnic mă perfecționam studiind. Desenul *"se învață"*, dar nu reușești să știi totul nici la 80 de ani. Mie, desenul mi-a oferit o rezolvare ideistică dar și tehnica proprie în sensul în care să mă ajute să rezolv problemele picturiale. Fac, cu alte cuvinte, un desen pregătitor pentru pictură.

G.B.: - Pictura D-voastră etalează o serie de simboluri specifice. Ce vor ele să transmită privitorului?

A.R.I.: - Lumea mi se pare adesea un spectacol. Nu o poți însă cuprinde, dar eu încerc prin această simbolistică pe care o folosesc (gesturi anume ale personajelor mele, animale, draperii, păsări, expresii și drumuri) să dau de gândit privitorului și să-mi rezolv ideile mele în ceea ce privește lumea în care trăim. O fac cu iubire.

G.B.: - Sunteți soția unui pictor și nu al unui pictor oarecare, căci Sorin Ilfoveanu este unul dintre pictorii de referință ai artei românești. Cum pot conviețui doi artiști cu personalități distincte?

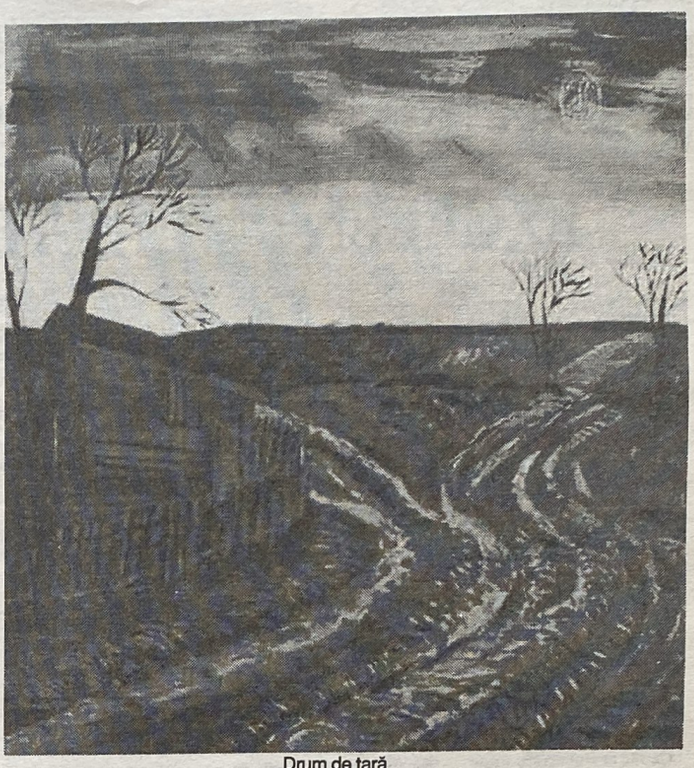

Drum de țară

A.R.I.: - În familia noastră de artiști privim cu un ușor umor ceea ce facem și ocolim cu discreție părțile grave ale artei noastre. Păstrăm discreția în ceea ce ține de intensitatea noastră creativă. Asta nu înseamnă că nu suntem preocupați unul față de altul, ce se petrece cu noi și cu actul nostru de creație.

G.B.: - Ce înseamnă pentru D-voastră ieșirea pe simeze? Ce loc ocupă expoziția de față în suita numeroaselor D-voastră expuneri?

A.R.I.: - Pentru mine ieșirea pe simeze e o nevoie și apoi o bucurie. Vreau să știu ce am făcut pe o perioadă, dacă mi-am urmat *"drumul"* dacă am rezolvat cât de cât ce mi-am propus, dacă lucrările mele au un impact în lumea noastră, dacă pot continua așa, dacă pot îmbogăți acest drum pe care mi l-am ales, există mulți *"dacă"* și nu ascund că adesea sunt nemulțumită, dar pe simeze îmi vin idei noi și totodată bucuria că pot continua valențe noi.

G.B.: - O ultimă întrebare acum: într'o lume în care prevalează aspectele de ordin financiar, cum reușiți să nu abdicați dela crezul D-voastră artistic?

A.R.I.: - Din punctul meu de vedere, dacă vând din ceea ce fac eu, adică din ceea ce cred eu, nu prevalează câștigul meu financiar, ci exigențele mele de ordin creator.

A consemnat
Gabriela BIDU

ÎN BUCUREȘTIUL IUBIT

- Reverii pe Calea Victoriei -

A fost o toamnă frumoasă, adesea, ca o vară târzie și am profitat de această binefacere pentru a face zilnic drumul pe jos de acasă până la sediul activității. Am făcut acest lucru chiar și în zilele ploioase, care au și ele frumusețea lor. Cum iubesc Bucureștiul și cel mai mult din București iubesc Calea Victoriei, am ales traseul Piața Victoriei - Calea Victoriei - Piața Amzei - Bulevardul Magheru - Str. Batiștei - Piața Rosetti. Splendid. Numai că...

Străzile - principale și secundare - arată ca în plin bombardament. Când plouă, e o adevărată aventură să găsești un locușor pe unde să traversezi, pentrucă totul e o succesiune de gropi și gropițe pline de bălți și băltoace. Noroc că mai există câte un cavaler care, dezinteresat, să-ți întindă mâna de pe un refugiu și să te ajute să faci un mare pas de balet peste o mică Veneție fără gondole. Când nu plouă, trebue totuși să faci slalom printre gropi - în ultracentrul Capitalei! - apoi să driblezi cu grijă denivelările pentru a scăpa de fault.

În plus, trotuarele sunt blocate de mașini parcate - în lipsă de parcări amenajate, dar și cu o totală lipsă de responsabilitate față de pietoni. Pentrucă - de exemplu, în fața Ministerului Economiei și Comerțului, trotuarul fiind foarte îngust, strada, de asemenea, iar pietonul, neavând nici o porțiune liberă de trotuar, trebue să se strecoare pe lângă mașinile parcate, cu riscul de a fi lovit din spate de o mașină care circulă pe sens unic și trece razant cu o viteză ce ignoră strâmtorarea bietului trecător care nu beneficiază de mașină.

Iresponsabilitatea nu se oprește aici. Trecătorul e pândit și de alte riscuri. Unii dintre locatarii blocurilor - chiar centrale și ultracentrale - și-au făcut un obicei din a lăsa să curgă șuvoaie de apă pe gurile de scurgere dela balcoane, chiar dacă pe sub ele se circulă, iar dacă nu vrei să faci un duș murdar și o iei pe lângă trotuar, riști din nou să fii luat pe sus de o mașină. Oricât ar fi guvernanții de păcătoși, putem da, oare, vina, tot pe ei pentru iresponsabilitatea noastră? Uneori părem că am uitat să fim nu doar cetățeni, ci chiar oameni.

Ne îmbrâncim, ne înjurăm - mai ales de mamă, fiindcă e cea mai scumpă și vrem să plătim prețul, nu rămânem datori când e vorba să ne jignim. Uneori ne urîm de-a binelea. Alteori, ținem doar să ne incomodăm. Unii manifestă o indolență colosală, dorm pe drum și cu toate acestea o iau pe mijlocul drumului și apoi se dau succesiv la dreapta și la stânga, doar ca să nu te lase să treci, deși sau tocmai pentrucă văd că ești grăbit sau, pur și simplu, practici un mers vioi, pentrucă TIME IS MONEY (dar, din păcate, nu și la Români!) și pentru condiția fizică.

La întoarcere, aproape în noapte, dacă nu te duce nimeni cu mașina, ai parte de altă distracție, cu metroul. Am observat că bucureștenii mei dragi s'au obișnuit să facă lucrurile alături cu drumul și asta chiar dacă sau tocmai pentrucă este o opțiune prin care se incomodează unii pe alții. Astfel, cei care coboară din metrou nu urcă pe partea de scară din dreptul peronului respectiv, ci pe partea contrară, în așa fel încât cei care coboară din sens invers, grăbiți să prindă metroul tocmai staționat, neapărat să il piardă, pentru ca să aștepte apoi alte minute, minute care, cine știe, ar putea fi decisive pentru destinul unei persoane umane dacă ar fi prins trenul anterior (dar cui îi pasă, în România?!) sau pur și simplu minute pe care le-ai putea petrece în plus cu cei dragi, timpul împreună fiind oricum atât de scurt (dar cui îi pasă, în Bucureștiul iubit?!).

Se poate spune că grijile cotidiene generează cenușiul de pe chipul majorității trecătorilor și parcă o anume satisfacție meschină față de eșecurile aproapelui, dar și o anume ranchiună față de însăși ideea că ar putea reuși cineva (ceva) în România. Totuși, și mulți dintre cei ce par fără griji sau realizați profesional poartă aceeași amprentă a unui fel de existență *"second hand"*, chiar dacă ambalată în straie de prima mână. Modul agale în care oamenii se revarsă denotă o oboseală de viață, o indolență față de timp - al tău și al celuilalt, o iresponsabilitate față de propria persoană și față de ceilalți, o lipsă de pasiune pentru profesie, o lipsă de asemenea în viața personală, o lehamite, o plictiseală, un lasă-mă-să-te-las care parcă a devenit marcă înregistrată în România. Cu copyright! Că tot nu ni-l cumpără nimeni. Unii nu l-ar lua nici degeaba. Mai ales Americanii, cu stilul lor plin de viață. De aceea au reușit și de aceea visul american m'à învăluit adesea pe Calea Victoriei și mai departe, printre valurile de asfalt ale Bucureștiului iubit și abandonat.

Roxana IORDACHE

(Fragment din cartea în pregătire "I'm an American, too")

CASA LOVINESCU VA REDEVENI GAZDA UNUI CENACLU LITERAR

Casa în care a locuit Eugen Lovinescu între 1938 și 1943 și în care s'au ținut, până în 1946, ședințele Cenaclului Sburătorul, a fost redeschisă cu ajutorul Fundației Humanitas-Aqua Forte, care a primit locuința, sub formă de donație din partea fiicei criticului literar, Monica Lovinescu.

Apartamentul din Kogălniceanu 49 (fost Elisabeta 95), în noua sa formulă de amenajare și-a început o viață nouă, urmărind trei proiecte culturale: reluarea tradiției de cenaclu literar, cu ajutorul câtorva profesori dela Facultatea de Litere a Universității din București, replică a Cenaclului Sburătorul; Centrul de Studii Noica, în cadrul căruia se vor acorda în fiecare an burse pentru studiul aprofundat al operei lui Noica; Societatea Română de Fenomenologie și Revista Studia Phaenomenologica, publicație internațională aflată deja la al patrulea an de apariție.

Potrivit lui Gabriel Liiceanu, această casă are nu mai puțin de cinci vârste: vârsta I (1938 - 1943), dela mutarea lui E. Lovinescu, până la moartea sa, vârsta a II-a (1943 - 1947) perioada în care casa a fost locuită de Monica Lovinescu (în 1947 a plecat la Paris) împreună cu mama sa, vârsta a III-a (1947 - 1958), când într'o cameră a casei a rămas doar mama Monicăi Lovinescu, vârsta a IV-a (1958 - 2000) când apartamentul a fost locuit de procurorul militar Ioan Nistor (implicat în procesul Ceaușescu) și vârsta a V-a (2000-2004), în care apartamentul a fost igienizat și reamenajat.

În 1990, când Monica Lovinescu s'a întors în România și a vizitat apartamentul în care a locuit, a constatat absența oricărei cărți dintr'o casă ai cărei pereți fuseseră cândva ticsiți cu mii de volume. *"N'a mai rămas absolut nimic din vremea lui Lovinescu, un creion măcar"*, a declarat Gabriel Liiceanu, amintind că a încercat, totuși, să recompună din fotografii imaginea a ceea ce se întâmpla aici acum 60 de ani.

În 1998, Monica Lovinescu a redobândit apartamentul în urma unui proces de repunere în proprietate. Doi ani de zile au durat diligențele pe lângă primăria Capitalei pentru obținerea unei locuințe pe care fostul locatar, procurorul militar, urma să o accepte în vederea eliberării apartamentului Lovinescu. Apartamentul de schimb a fost obținut cu greu, abia în urma intervenției lui Gabriel Liiceanu la președintele de atunci, Emil Constantinescu. După ce a fost eliberat, apartamentul a fost donat de către Monica Lovinescu Fundației Humanitas - Aqua Forte.

Apartamentul a fost igienizat și reamenajat potrivit unui proiect conceput de arhitect Gabriela Tabacu, conferențiar la școala de Arhitectură din București. Costurile întregii operațiuni s'au ridicat la 800 milioane lei, bani care au provenit din donații ale Editurii Humanitas (al cărei director este Gabriel Liiceanu), din drepturile de autor ale Monicăi Lovinescu și ale lui Virgil Ierunca și din premiul *"Cartea anului"*, acordat de România Literară pentru *"Jurnal 1990 - 1994"* de Monica Lovinescu.

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale

din exil și din țară

EXCELENTĂ CARTE DESPRE ANUL 1956

Mihai Stere DERDENA

Cartea se intitulează *"1956, un an de ruptură. România între internaționalismul proletar și stalinismul antisovietic"*, și a fost scrisă de foarte tânăra doctorandă Ioana Boca. A apărut acest volum istoric în anul 2001, fiind scos de Fundația Academia Civică. Noi am luat cunoștință de această apariție editorială abia în Septembrie 2003, prin bunele oficii ale scriitorilor Doina Jela și Alexandru Mihalcea. Exemplarul cumpărat de D-na Doina Jela a ajuns, prin împrumut, la Dl. Alexandru Mihalcea, apoi la noi.

La doar 27 de ani, D-ra Ioana Boca începu doctorantura la Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași, iar la București, unde domiciliază, cariera de scriitoare. Dar ca să scrie volumul istoric despre anul 1956, Domnia sa a trebuit să muncească enorm, pe parcursul câtorva ani. Probabil că încă din studenție începuse să cerceteze documente cu nemiluita din cele mai de seamă arhive. Dar nu numai documente din felurite arhive au fost studiate în chip amănunțit. Există o listă bibliografică de amploare impresionantă, în care preponderența o au studiile și lucrările științifice (multe dintre acestea au fost citite în limbile engleză și franceză), precum și cărțile apărute pe aceeași temă, îndeosebi după 1989. Au fost parcurse, așadar, numeroase lucrări, cărți, broșuri și sute de documente de arhivă, ceea ce înseamnă că volumul istoric pe care-l prezentăm încorporează o muncă titanică. Or, o asemenea muncă a cerut nu numai efort intelectual deosebit, ci și competență, dragoste și dăruire profesională de lăudat.

Pentru ca oricare cititor al acestei cronici să realizeze cât de mult a lucrat această autoare la adunarea materialului informativ și la redactarea cărții, precizăm că au fost cercetate cu deplină luare-aminte patru arhive (printre care cea a C.C. al P.C.R. și cea a S.R.I.), zece izvoare edite (documente ale primelor două congrese ale P.M.R., ale Congresului al II-lea al U.T.M., ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S., ale primului Congres al Scriitorilor din R.P.R. etc.), colecțiile unor publicații centrale (trei reviste și două ziare) din 1956, opt cărți memorialistice și peste optzeci de studii și lucrări istorice.

Cartea aceasta cuprinde o Introducere, patru capitole însumând 181 de pagini, mărturii și documente diferite, desfășurate pe alte 136 de pagini, și două anexe pe încă 121 de pagini, adică un total de 438 de pagini. Anexele se referă la revoltele studenților din Timișoara și din Cluj, fiind întocmite de D-nii Teodor Stanca și Mircea Popa.

Aprecierea noastră *"cu deplină luare-aminte"* nu este câtuși de puțin exagerată. Ea se bazează pe argumentul că anumite memoriale, studii și lucrări din lista bibliografică ne sunt și nouă cunoscute. Astfel, am putut să ne dăm seama că autoarea a cercetat cu toată seriozitatea și cu acribie întregul material bibliografic citat.

Autoarea, de origine băcăuană, după absolvirea Facultății de Istorie a Universității de stat din București, s'a stabilit în Capitală, unde ocupă funcția de secretar științific al Fundației Academia Civică. În paralel, dumneaei urmează doctorantura, având ca temă pentru teza de doctorat *"Mișcările anticomuniste din mediul studențesc bucureștean în perioada 1948-1958"*.

Deși am făcut parte din studențimea bucureșteană, arestată în Noembrie 1956, tot ne-am bucura dacă Domnia sa va extinde cercetarea, după susținerea doctoratului, până în 1941 și ar acorda cea mai mare însemnătate perioadei 1941-1948, când au fost încarcerați cei mai numeroși studenți și intelectuali, care, în majoritate covârșitoare, vor trece prin terifiantele reeducări satanice de tip stalinist și vor executa, cei ce vor supraviețui terorii cumplite, câte 16-23 de ani de închisoare, prin urmare, timp mult mai îndelungat decât noi, așazișii studenți ungariști (adică cei arestați în Octombrie-Noembrie 1956), care n'am stat după gratii decât cel mult 7 ani și 5-6 luni. Și mai mult s'ar cuveni să-i aibă în vedere, în lucrările viitoare, și pe deținuții politici aparținând celorlalte categorii sociale.

De s'ar avea în vedere doar Revoluția din Ungaria (denumită de comuniști *"contrarevoluție"*), care, constituind un seism social de gradul 8, a zguduit profund întregul lagăr socialist din Europa (acesta ar trebui să se numească Imperiul Colonial Sovietic) și tot ar fi îndreptățită aprecierea sintagmatică *"un an de ruptură"* pentru anul 1956. Dar răscoala poporului ungar din Octombrie-Noembrie 1956, înăbușită în chipul cel mai sângeros, fusese precedată, în Iunie, același an, de alt cutremur social, anume revolta muncitorilor din orașul polonez Poznan.

Aceleași temeiuri îl îndemnaseră pe Mihai Stere Derdena să intituleze *"Un an crucial"* primul capitol al memorialului său *"Mărturisirea unui neînvins"*, referindu-se, desigur, la nul 1956.

Prin urmare, titlul volumului istoric pe care-l prezentăm, anume *"1956, un an de ruptură. România între internaționalismul proletar și stalinismul antisovietic"* (vom cita, în continuare doar prima parte a titlului) este cât se poate de potrivit.

Nu vom analiza în amănunțime această carte extrem de importantă, deoarece am depășit cu mult limita spațiului publicistic oferit și, implicit, am risca să nu apară această cronică. În consecință, vom exprima câteva aprecieri sintetice și vom reproduce puține citate.

Este așa de bine scrisă această carte, având un stil atât de captivant, încât nu ne-am oprit din această lectură înainte de a o termina. Chiar și după aceea am rămas tentați ca măcar s'o răsfoim spre a ne documenta din prodigioasa cantitate de informații, pe care o conține acest volum istoric. Pe lângă competență, acribie și dăruire profesională, calități sesizabile în fiecare pagină, D-ra Ioana Boca beneficiază și de strașnicul atu ce se numește tinerețe fragedă. De ce este atu vârsta-i juvenilă? Pentrucă Dumneaei avea doar 15 ani în 1989. Or, nevârstnicii, care, în ultimul an al comunismului, nu depășeau etatea de 17 ani, reprezintă nădejdea noastră întru regenerarea morală a poporului român.

Ca oricine citește această cronică să înțeleagă că am fost cuceriți de acuratețea și eleganța exprimării, de finețea, profunzimea, justețea și obiectivitatea analizei pe care o face această admirabilă cercetătoare și scriitoare aproape fiecărei colonii sovietice din Europa, precum și respectivelor cozi de topor din aceste state vasale, vom reproduce câteva fragmente mici, dar edificatoare.

Referindu-se la celebrul discurs antistalinist rostit de Nichita Sergheevici Hrușciov la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. (în noaptea de 24/25 Februarie 1956, la o ședință cu ușile închise, la care au participat delegații sovietici, nu și invitații din străinătate), prin care Stalin era considerat autorul celor mai numeroase și mai abominabile crime din istoria omenirii terestre, iată ce scrie istoricul Ioana Boca:

"Întregul discurs a fost un atac violent la adresa lui Stalin. Denunțarea crimelor fostului lider, pe care deja mulți le prezentaseră în Occident, în ciuda protestului vehement al intelectualității gauchiste, venea acum chiar din centrul sistemului creat de Stalin - Kremlinul (...). Conform raportului, în perioada 1937-1938, din cei 1966 de delegați la Congresul al XVII-lea al P.C.U.S. (ce avusese loc în 1934), 1108 fuseseră acuzați de crime contrarevoluționare, iar 70% dintre membrii C.C. al P.C.U.S. fuseseră împușcați". (pp. 17-18)

Liderii comuniști români, ultradogmatici, cei mai staliniști și mai mari asasini (dintre discipolii Mustăciosului bolșevic), îndrăznesc să omoare și după Martie 1953 (data decesului tartorului din Kremlin) tot mai multă lume nevinovată, până și pe Lucrețiu Pătrășcanu (în 1954), lider comunist de prim rang ce va fi reabilitat abia în 1968, când se va încerca și un început de oarecare destalinizare în România, prin condamnarea post-mortem a cultului lui Gheorghiu-Dej. Însă nu după mult timp avea să fie lansat, tot la scara întregii țări, chiar mai exacerbat și mai demențial, cultul Bâlbâitului-cu-Gura-Strâmbă.

Revenind la anul 1956, se cuvine să vedem, desigur în fraze puține, cum e prezentată reacția liderilor comuniști din România, cei mai zeloși staliniști din dosul cortinei de fier. Ca de fiecare dată, și în 1956, ei au aruncat praf în ochii poporului român, scoțând țapi ispășitori pentru toate ororile săvârșite de P.M.R., dar neconcepând să denunțe deșănțatul cult ce se făcea lui Gheorghiu-Dej, românocton și emul al lui Stalin în masacre:

"Liderii dela București, în toate declarațiile oficiale, au încercat să acrediteze ideea că singurii vinovați ar fi fost cei din grupul Ana Pauker, Teohari Georgescu și Vasile Luca, eliminați din partid în 1952, și făcuți țapi ispășitori pentru multe greșeli și abuzuri ale P.M.R. (problema colectivizării forțate, abuzurile Securității etc.)". (p. 44)

Despre spiritul dezgustător de laș, lichelizant și gregar (fără egal în altă colonie sovietică) ce domnea în rândul scriitorilor români, Ioana Boca scrie, pe lângă multe alte fraze, și acestea:

"Scriitorii români nu au dat dovadă de aceeași combativitate (ca scriitorii din Polonia, Ungaria și Cehoslovacia - nota M.S.D.), mulțumindu-se cu micile concesii făcute de partid, aliniindu-și scrierile liniei promovate de ideologia oficială (...). Iar această atitudine își găsește cauza tot în exterminarea cvasi totală a elitelor și a înlocuirii lor cu o pseudoelită, formată din oportuniști și veleitari". (pp. 62-63)

Cât despre reabilitarea victimelor masacrelor staliniste, în România din 1956 nu se putea pune pe tapet asemenea chestiune:

"Reabilitările victimelor proceselor staliniste au fost limitate: în Bulgaria a fost reabilitat Kostov, în Cehoslovacia - Slansky, în timp ce liderii români au spus dela început <nu avem pe cine reabilita>". (p. 93)

Cu privire la revolta muncitorilor din orașul polonez Poznan, reproducem opt rânduri dela pagina 95:

"La 28 Iunie 1956, 15.000 de muncitori au ieșit în stradă, strigând <Vrem libertate!, Dați-ne pâine>, fiind nemulțumiți de sporirea normelor de lucru și de scăderea salariilor. Se repeta, într'un fel, modelul berlinez din 1953. Doar intervenția armatei, soldată cu 54 de morți, 300 de răniți și 320 de arestați, a putut pune capăt revoltei.

Continuare în pag. 13

MONOGRAFIA UNUI SAT ROMÂNESC DIN ARDEAL

Pr. Ilie Morar, "Monografia localității Ciuguzel"
Editura Altip, Alba Iulia, 2003, 182 pagini

Monografia, mai sus menționată, apărea la opt sute de ani dela prima atestare documentară a localității și satului românesc Ciuguzel din Ardeal, Alba. O diplomă regală care, în 1203, întărea Bisericii Catolice *"Sf. Martin"*, din Arad stăpânirea asupra unor domenii de pe valea Mureșului, între ele și Ciuguzel.

Cartea este împărțită în 19 capitole (între ele o vorbă de început și *"anexe"* documentare) și este însoțită de numeroase fotografii. *"Vorba"* de început (*"Un sat, o vatră de istorie, cu numele Ciuguzel"*) este mișcătoare și emoționantă și este semnată de către IPS Andrei, Arhiepiscop de Alba Iulia.

În fiecare dintre capitolele cărții Părintele Ilie Morar a căutat să lămurească, să adreseze și să aducă la cunoștința cetitorilor câte un aspect legat de satul Ciuguzel din Județul Alba: generalități (privind flora, fauna, așezarea), istoricul satului, parohia, biserica, școala, personalități ale satului (preoți, învățători, ostași căzuți pe câmpurile de luptă, etc.) obiceiuri și tradiții.

Părintele Ilie Morar a adresat fiecare aspect cu răbdare, trudă, corectitudine morală (a spus doar atât cât, după cunoștința și conștiința sa, era adevărul) și mai ales, cu dragoste pentru satul căruia i-a fost, cu bucurii și necazuri, preot slujitor un bun număr de ani. Cred că unul dintre principalele reușite ale monografiei, chiar dacă el nu a fost limpede declarat, a fost acela de a sublinia vechimea (mai corect zis, *"străvechimea"*) așezării. Urmele preistorice numeroase, din neolitic și până în vremea dacică, atestă, încă o dată, că satele românești sunt din *"veci"*, fără început și, cu voia lui Dumnezeu, fără sfârșit. Neîndoielnic că există și o seamă de goluri și nedumeriri. (Spre exemplu la numele satului se putea spune că el, *"Ciuguzel"*, în turcă, înseamnă, *"vale frumoasă"*. Dacă la asta se adaugă împrejurarea că fizionomia localnicilor păstrează numeroase urme asiatice, este limpede că a existat o componentă pecenego-cumană acolo. Ar fi trebuit arătate împrejurările în care dintr'un domeniu *"catolic"*, Ciuguzelul a devenit un domeniu Banffy, Calvinist. Tot așa este limpede că reședința Banffy a fost distrusă în vremea răscoalei lui Horea, Cloșca și Crișan și asta explică de ce a fost refăcută din temelie, la începutul veacului al XIX-lea, cum lămurit ne-o spune inscripția ce se mai păstrează și azi pe ruinele acestei reședințe, zisă, *"castel"*. Cred că ar fi fost folositor să fie numiți acei dintre locuitori care s'au alăturat bestiilor bolșeviste și au făcut, direct, cu mâna lor, rău etc.). Oricum, dincolo de aceste lipsuri, pe care cercetări viitoare și o eventuală ediție a II-a a monografiei, lesne le-ar putea umple, valoarea cărții și meritul Părintelui Ilie Morar sunt de tot admirabile.

Monografia satului românesc ardelean Ciuguzel din județul Alba aduce la lumină un fragment necunoscut de trecut și prezent românesc. În chip hotărît monografia contribuie în a sublinia, încă o dată, caracterul românesc dintotdeauna al Ardealului. Pentru efortul eroic, de a relua și dezvolta tradiția de semănători de lumină a preoților români ortodocși din Ardeal, Părintele Ilie Morar trebue lăudat cu toată căldura și oferit de exemplu.

Al. NEMOIANU

M. CIORAN: DISCONFORTUL INTELECTUAL

(LE FIGARO MAGAZINE)

Deşi a murit în anul 1995, moralistul de origine română Emil Mihai Cioran continuă să suscite controverse: unei opere puternice şi anticonformiste, adversarii săi tind să îi opună - zadarnic - o tinerețe confuză, scrie, în coloanele ultimei ediții electronice a săptămânalului francez *Le Figaro Magazine*, Ricardo Paseyro, semnatarul unei recenzii literare.

Spirit atât de subtil încât ar putea părea indescifrabil, Cioran îşi află, post mortem, în exhaustivul eseu al compatrioatei sale Simona Modreanu, o pledoarie demnă de arta sa. Puțini contestă faptul că el este unul dintre cei mai buni prozatori francezi ai vremurilor noastre; unii practicieni sistematici ai actualei filosofii universitare îi refuză titlul de filosof; o mulțime de maniheişti se străduie să-i conteste totul, inclusiv rigoarea morală şi intelectuală. Vom vorbi despre acestea în cele ce urmează, notează ziaristul francez.

Lucrarea D-nei Simona Modreanu a fost cu atât mai anevoioasă, cu cât ea nu l-a cunoscut personal pe Cioran. Pentru a depăşi acest inconvenient, ea a reunit vastul aparat critic necesar explorării minuțioase a operei integrale a lui Cioran. Dela bun început, cititorii sunt invitați la o călătorie în inima unui monument literar întemeiat pe o cultură şi o memorie enciclopedice. D-na Modreanu evită caracterul greoi propriu doctoranzilor: Cioran şi stilul lui fiind lipsiți de cea mai mică pedanterie, autoarea alege să scrie într'o franceză cursivă şi precisă.

Să amintim, notează revista pariziană, faptul că Cioran, exilat în Franța în 1941, se va îndrăgosti pătimaş de franceză, pe care o va adopta pentru totdeauna, renunțând la limba maternă (româna) în anul 1947. El era foarte exigent cu propria persoană şi cu noii săi colegi. Iritat de jargonul vanitos al multora dintre ei, le-a dedicat o critică frumuşică: *"Nimicire şi spargere a sintaxei, victorie a ambiguității şi a aproximării. Toate acestea sunt foarte bune. Încercați, însă, să vă faceți testamentul, şi veți vedea dacă defuncta rigoare era chiar atât de demnă de dispreț".*

Acest eşantion al unei ironii pe care Cioran ştia, de altfel, să o întoarcă împotriva propriilor sale greşeli, arată mai multe elemente ale stilului său: claritatea, concizia, spiritul incisiv, gustul pentru lucrurile bine făcute. Uneori, scriitorul părea iterativ, căci neastâmpărul cuvântului exact îl îndemna să îşi retuşeze - adesea - aforismele. Riguroasă, elegantă, limpede, proza sa nu ştie ce este acela rebut. Cu toate acestea, cititorul trebue să fie atent, căci ea are un ritm alert. D-na Modreanu are răbdarea unei dantelărese agere în examinarea fiecărui fir al unei țesături infinite de paradoxuri, contradicții, blasfemii, butade.

Cioran poseda toate registrele, dela cea mai fină nuanță în stilul lui Jules Renard şi până la vociferarea apocaliptică a lui Leon Bloy. Fiu de preot, el a păstrat, din adolescență, o înclinație pronunțată pentru teologie şi feluritele ei şcoli. Talentul lui flexibil îl va purta rapid dela apologetică la negarea absolută a acesteia, presărată cu argumente extrase din surse religioase.

Deşi revendicând *"o lenevie primitivă"*, el şi-a impus, atunci, o nebunie: pe de o parte

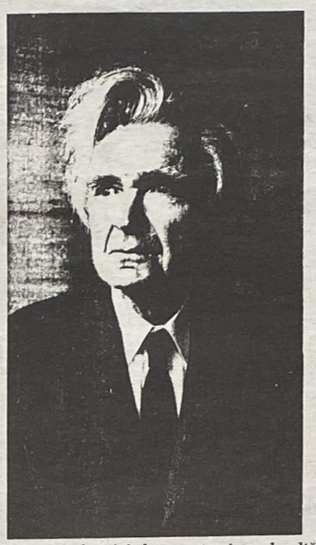

din cauza obsesiei de moarte şi pe de altă parte pentru a se măsura cu misticii şi cu metafizica, el a încercat un *"mano a mano"*, în principiu împotriva lui Dumnezeu. Împotriva lui Dumnezeu? Este, oare, sigur? Odată încheiată lectura cărții, atenuarea va fi un lucru de actualitate.

În ampla bibliografie a eseului (ce include aproape 30 de volume), se întretaie principalele teme ale lui Cioran. D-na Modreanu excelează în concentrarea lor şi în obținerea unei viziuni panoramice a domeniilor abordate de el. Faptul că Cioran folosea cu uşurință mai multe limbi, i-a permis să adune nenumărate cunoştințe despre religiile din toate locurile şi timpurile: confruntarea sa cu Dumnezeu s'a transformat în dezbateri şi tratate pătrunzătoare. Lăsându-i măiestria acestui gen prietenului său Mircea Eliade, Cioran a fost şi el interesat de originile noțiunilor de sacru, divin, diavol. Într'o zi de acalmie, el a declarat că nu este nici credincios şi nici ateu şi a recunoscut că este obosit: *"Cu Dumnezeu nu isprăvești niciodată. A-l trata dela egal la egal, ca pe un dușman, este o impertinență ce fortifică, ce stimulează, şi sunt foarte de plâns cei pe care el a încetat să-i mai irite (...)"*. Tot iritându-l pe Dumnezeu, prieteneşte sau cu ferocitate, Cioran i-a furat, poate, secretul: *"Dacă admiți că cel care guvernează lumea este demonul, diavolul, atunci totul se explică. Dimpotrivă, dacă Dumnezeu este acela care domneşte, nu înțelegi nimic (...)"*. O operă în care Nietzsche îşi are locul său.

Se ezită să i se lipească lui Cioran o etichetă oarecare: imperceptibil, dar omniprezent, el exclude orice afiliere. Cu toate acestea, D-na Modreanu semnalează două puncte de ancorare recurente: rolul agnosticismului în formarea sa spirituală, şi muzica clasică. Meloman pasionat şi erudit, este sigur că, fără muzică clasică, acest om torturat de insomnie şi de hiperestezie (sensibilitatea exagerată a simțurilor, n.red.) nu ar fi putut suporta atât de multă vreme, până la prăbuşire, o tensiune nervoasă pe care o ascundea de minune sub un aer nonşalant.

Brusc, recitindu-i cărțile, îți dai seama că Cioran a trecut în revistă principalele probleme ale filosofiei. În felul lui, în care Nietzsche are un loc al său, moralistul de origine română zdruncină conformismul secolului în care a trăit: în ciuda legendei sumbre ce îi este atribuită, lui îi plăcea viața şi întreținea încă vie o lucire de speranță. Uneori, Cioran a fost acuzat de nihilism - un lucru ce ține de fantezie: nici o afinitate nu îl leagă de Rusul Cernâțevski. Iar vechea sa neîncredere în haoticul *"progres modern"* rămâne, astăzi, foarte adecvată.

Agitația a la Cioran nu ar putea întruni - slavă Domnului! - unanimitatea, notează ziaristul dela *Le Figaro Magazine*. Avem dreptul să îl detestăm, să-l atacăm sau să-l combatem cu motive temeinice, dacă avem talentul de a o face. Or, aşa cum este ea practicată, ura artificială pentru Cioran a inamicilor săi tenaci nu este nici onestă, nici inteligentă, nici fondată, nici acceptabilă. Desigur, imitându-l pe Vâşinski, persecutorii moralistului de origine română, deghizați în justițiari, au organizat la Paris, în 1997, un tribunal în stil sovietic, unde au proclamat *"cea de-a doua moarte a lui Cioran"*. Acestor personaje, tributare societății spectacolului, le-a fost întotdeauna greu să îl suporte pe Cioran, care, născut sărac şi mort sărac, a disprețuit gloria, nu a acceptat nici premii, nici bani, nici călătorii plătite: el a fost negarea absolută a fiilor proastei publicități. *"A doua sa moarte"* nu a fost de-ajuns. Să spargem buba.

Delictul de opinie încriminat lui Cioran datează din Noembrie 1934: ca student, în vârstă de 23 de ani, el petrece un timp în Germania, de unde trimite articole presei din România. Tonul corespondențelor sale este favorabil național-socialismului. Scoasă, astfel, din cadrul ei, ştirea sperie; înserată în contextul Europei centrale din vremea aceea, ea îndeamnă la moderație.

Europa occidentală, Marea Britanie, Polonia, Balcanii, Țările Baltice, Grecia, se caracterizau, atunci, prin îngăduință față de Fuehrer. În Franța, cu excepția Acțiunii Franceze şi a câtorva oameni de stânga, Hitler era considerat o paiață inofensivă. În 1934, ediția franceză a cărții *"Mein Kampf"* a fost un fiasco, nimeni nu credea în odioasele amenințări ale Fuehrerului la adresa Franței. În 1936, Germania național-socialistă a organizat Jocurile Olimpice, lumea întreagă aplaudând defilarea unui tineret îmbătat de şovinism... Între timp, majoritatea statelor mari şi mici din Europa orientală, dela Țările Baltice la cele dela Marea Mediterană, priveau insistent cu coada ochiului spre Reich şi se temeau de URSS, care le mina din interior prin intermediul partidelor comuniste autohtone. Altfel spus, perioada interbelică nu poate fi înțeleasă dacă se uită faptul că o conjunctură infernală obliga la o alegere - ori Hitler, ori Stalin.

Întrucât conducătorii europeni aveau contacte - fără rezerve - cu Hitler şi ignorau mentalitatea şi obiectivele acestuia, este de înțeles faptul că neînsemnatul E. M. Cioran ştia încă şi mai puține lucruri despre acestea... Indiferent de aceasta, *"judecătorii"* săi insistă să îşi justifice propriile frustrări pe socoteala sa. Ei vor primi ceea ce merită. Lucrarea D-nei Modreanu constituie un aport capital la cunoaşterea acestui artist al prozei franceze, conchide semnatarul articolului apărut în revista franceză.

EXCELENTĂ CARTE

Urmare din pag. 12

Deşi catalogați ca bandiți şi unelte ale imperialismului occidental, gestul muncitorilor arăta starea profundă de criză în care se afla societatea polonezã."

Era normal ca Revoluția din Ungaria să beneficieze de o analiză mai amplă (decât cea făcută revoltei muncitorilor din Poznan) pentrucă la ea a participat întregul popor ungar:

"Începută ca o manifestație de solidarizare a Maghiarilor cu Polonezii, în 23 Octombrie 1956, cu o participare inițială de circa 300.000 de budapestani, manifestația s'a transformat, în câteva zile, într'o adevărată insurecție populară, cu un program bine definit, cu conducători ceruți de mulțime şi, din păcate, cu un sfârşit tragic. Liderii acestei mişcări au fost, în principal, studenții şi intelectualii, care au constituit forța motrice a Revoluției.

Încă dela început mişcarea şi-a subliniat trăsăturile naționale (fluturarea de drapele maghiare cu stema republicii tăiată şi intonarea unor imnuri naționaliste) şi antisovietice (prin faptul semnificativ al doborîrii statuii lui Stalin, târâtă, apoi, prin întreg oraşul). Numele cel mai aclamat a fost cel al lui Imre Nagy. Deşi inițiată de studenți şi intelectuali, mişcarea şi-a lărgit imediat bazele sociale prin adeziunea muncitorilor, a armatei, a poliției." (p. 102).

Servilismul liderului P.M.R. Gheorghiu-Dej față de Kremlinul bolşevic şi agresiv a atins nivelul cel mai dezgustător pe parcursul reprimării sângeroase a Revoluției din Ungaria de către Armata Roşie:

"Gheorghiu-Dej a văzut în evenimentele din Ungaria şansa de a-şi demonstra loialitatea față de Moscova (...). El a adoptat față de criza maghiară aceeaşi atitudine ca a Moscovei..." (p. 107).

"Interesat de o soluționare a crizei maghiare şi dornic să-şi arate loialitatea servilă față de Moscova, Gheorghiu-Dej şi-a exprimat intenția, încă din 1 Noembrie 1956, când Hruşciov se aflase la București, pentru a discuta cu liderul român şi cu cel cehoslovac, A. Novotny, posibilitatea intervenției armate în Ungaria, de a participa cu forțe militare alături de Sovietici, însă a fost refuzat de Hruşciov." (p. 109).

Reacția imediată a autorităților comuniste din România la Revoluția din Ungaria (înăbuşită cu cea mai mare cruzime de Armata Roşie, prin uciderea a mii de revoluționari) s'a manifestat astfel (pagina 109):

"S'a înăsprit supravegherea asupra persoanelor cunoscute a avea vederi anticomuniste, mai ales foştii deținuți politici. Mulți dintre aceştia, eliberați în 1954-1955, au fost rearestați după 1956 (...).

Țăranii reprezentau în toamna lui 1956 categoria cea mai săracă a societății românești. Erau obligați să plătească cote mari pentru produsele agricole."

Pentrucă şi studenții români (indeosebi cei din centrele Timişoara, București şi Cluj), solidari cu cei din Ungaria, intenționau să se răscoale, cerând, între altele, retragerea trupelor sovietice din România, scoaterea din orarele studenților şi ale elevilor a limbii ruse (implicit, reintroducerea limbii latine) şi a marxism-leninismului, desființarea cotelor obligatorii şi stoparea colectivizării forțate, îmbunătățirea nivelului de trai, mai cu seamă al studenților şi al țăranilor, se operează atât de multe arestări, încât, în Noembrie 1956, aresturile Securității şi marile închisori Jilava, Aiud şi Gherla sunt burduşite.

În următoarele zeci de pagini autoarea îi prezintă, spre perpetua-i laudă, pe toți studenții din Timişoara, București şi Cluj, care au fost încarcerați în Octombrie-Noembrie 1956, precum şi pe cei ce vor fi arestați în anii 1957, 1958 şi 1959.

Caracterul de autenticitate al cărții sporeşte considerabil prin publicarea multor procese-verbale de interogatoriu, ordonanțe de punere sub învinuire, sentințe de condamnare şi interviuri ale unora dintre studenții *"ungariști"*, arestați şi condamnați în 1956-1957.

Opinăm că scrierea şi publicarea cărții *"1956, un an de ruptură..."*, pe care tocmai o prezentarăm, reprezintă un eveniment cultural şi politic de cea mai înaltă însemnătate şi, totodată, un mare succes, unul de referință al istoriografiei românești. Pentru această performanță de profundă semnificație autoarea (doctoranda Ioana Boca) merită felicitări *summa cum laude*. Se cuvine să-i lăudăm, de asemenea, pe editor (Fundația Academia Civică) şi pe sponsor (Fundația Friedrich Ebert).

Menționăm că prea tânăra cercetătoare Ioana Boca a scris şi numeroase studii istorice de maximă valoare, care au apărut în varii publicații.

De va urma neabătut exemplul lui Vasile Pârvan, cel mai prob istoric român, şi principiul sacrosanct *"Sine ira et studio"*, statornicit de istoricul Publius Cornelius Tacitus (55-120, după Hristos), scriind numai în duh şi în adevăr, nelăsându-se dirijată de nici o organizație malefică, D-ra Ioana Boca va deveni istoric şi scriitoare de prim rang. Aşa să-i ajute Preasfânta Treime!

M. Stere DERDENA

TRADUCERI AUTORIZATE
(CERTIFIED TRANSLATIONS)
Membru ATIO & CTIC

Diplomă şi Foaie Matricolă ~ Adeverințe
Certificat Naştere – Căsătorie - Cazier
Hotărâre Divorț - Acte Sponsorare

LUCIAN OEFANOV
Tel: 416 - 587 - 6603

Specializat în acte de echivalare studii pentru Ontario College of Teachers ~ Medical Council şi Professional Engineers of Ontario

Fax: 905 - 619 - 9345
E-mail: postscriptum@lycos.com
Web site: PostScriptum.Netfirms.com

Traduceri profesionale, la prețuri rezonabile!
Post-Scriptum Translations

În duh şi adevăr

NEVOIA DE RUGĂCIUNE

Sergiu GROSSU

În Evanghelia întâlnirii Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos cu femeia samarineancă, se vorbeşte de fântâna lui Iacov din cetatea Siharului. Adică despre aceeaşi fântână, la care aleargă, din păcate, foarte mulţi din *"creştinii"* României actuale ca să-şi adape sufletul, ignorând că ea face parte din categoria *"fântânilor sparte care nu pot ţine apă"*, denunţate în cartea proorocului (**Ieremia, 2.13**). Sau a unor puţuri a căror apă nu ne poate potoli setea inimii şi a minţii. Deoarece, ne atrage atenţia Domnul Iisus, *"oricine bea din apa aceasta va înseta iarăşi"* (**Ioan, 4. 13**), adăugând: *"Dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare spre viaţă veşnică"* (versetul 14).

Care este reacţia religiozităţii noastre? Ţinem, oare, cont de dumnezeiasca sugestie, enunţată mai sus, sau ne complacem să bătătorim drumul fântânii lui Iacov, cu fiinţa istovită şi stoarsă de frământările cotidiene, cu inima arsă de *"cuvintele mincinoase"* ale unei vieţuiri vinovate, cu mintea turmentată de obsesii nepermise, cu ochii pironiţi spre gunoaiele pământului? În pustietatea existenţei noastre sterile nici nu bănuim că alături de noi se aude susurând *"izvorul apei vieţii"*, de care ne aminteşte Apocalipsa şi îndemnul acesta sublim: *"Dacă însetează cineva, să vină la Mine şi să bea. Cel ce crede în Mine, precum a zis Scriptura: râuri de apă vie vor curge din pântecele lui"* (**Ioan, 7. 37-38**).

O, dacă ne-am recunoaşte vinovăţia! Dacă am fi conştienţi că am alergat încoace şi încolo după cei ce nu ne pot ajuta, după proorocii care *"au proorocit în numele lui Baal"* (**Ieremia, 2. 8**), şi după fântâni secătuite, că ne-am risipit talanţii la răspântiile întunecării, în loc să ne oferim integral lui Iisus şi să ne angajăm, fără nici o rezervă, în lupta cea bună a credinţei, în lupta ostaşilor Domnului, preconizată de părintele Iosif Trifa! Fiindcă vânturaţi de pofte şi aspiraţii egoiste, cocoţaţi pe muşuroaiele unei pseudo-spiritualităţi creştine, am devenit, mai degrabă, practicanţii unei comodităţi creştine decât suspinul patriei noastre, subjugată, timp de patru decenii, de duşmanii lui Dumnezeu; în loc să trăim sub bolta de lumină a învierii lui Hristos, simţindu-L viu şi prezent în viaţa şi preocupările noastre şi implorându-I îndurarea dintr'o inimă curată.

Ţin să subliniez că nu Dumnezeu are nevoie de rugăciunile noastre, ci noi, creştinii, **avem nevoie de rugăciune**, în vederea revărsării sufletului în El. Este rugăciunea smereniei şi a dependenţei nelimitate, cu miraculoase efecte tămăduitoare. Este rugăciunea vameşului care, în pilda Mântuitorului, se bătea în piept şi zicea: *"Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!"* Este rugăciunea odăiţei încuiate, a interiorităţii convertite, a dispoziţiei sufleteşti nefăţarnice: *"Tu, când te rogi, intră în cămara ta şi, închizând uşa, roagă-te Tatălui tău, Care este în ascuns, şi Tatăl tău, Care vede în ascuns, îţi va răsplăti ţie."* (**Matei, 6. 6**).

Din convorbirea Domnului Iisus cu Samarineanca reţinem axioma: *"Duh este Dumnezeu şi cei ce I se închină trebue să I se închine în duh şi în adevăr"* (**Ioan, 4. 24**). Dacă reuşim să ne rugăm *"în duh şi în adevăr"*, atingem sublimul rugăciunii, perfecţiunea. Pentru aceasta, este necesar să parcurgem următoarele etape obligatorii ale vieţii de rugăciune, într'o permanentă şi impresionantă evoluţie calitativă:

1. **Etapa efervescenţei mistice**, a marilor nevoi lăuntrice, a căutărilor şi a întrebărilor năvalnice, a hieratismului, în care predomină ardoarea, continuitatea şi stăruinţa în rugăciune: *"Faceţi în toată vremea, în Duhul, tot felul de rugăciuni şi de cereri, şi întru aceasta priveghind cu toată stăruinţa şi rugăciunea..."* (**Efeseni, 6. 18**).

2. **Etapa atitudinii spirituale**, în deplin acord cu pedagogia Evangheliei: *"Vreau deci ca bărbaţii să se roage în tot locul, ridicând mâini sfinte, fără de mânie şi fără şovăire"* (**1 Timotei, 2. 8**). Această etapă prezintă un dublu aspect: a) **Rugăciunea solitară**, pe munte, singur. După cum citim: *"Iar dând drumul mulţimilor, S'a suit în munte, ca să se roage singur"* (**Matei, 14. 23**). Orice rugăciune trebue să fie un suiş, o înălţare morală, o ridicare deasupra tumultului din lăuntru şi din afară. În rugăciune trebue să fim singuri, fără de gânduri dispersate, potrivnice, acaparatoare; fără punţi de legătură cu lumea externă. Numai noi şi Dumnezeu. b) **Rugăciunea comună**, împreună cu alţii, în biserică sau acasă: având un caracter oarecum public, liturgic chiar. Această rugăciune comunitară se hrăneşte din rezervele uriaşe ale rugăciunii solitare. Ap. Pavel, luându-şi rămas bun dela Biserica din Efes, *"plecându-şi genunchii, s'a rugat împreună cu toţi aceştia"* (**Fapte, 20. 36**). Iar după despărţirea lui de ucenicii din Tir, raportează Sf. Luca, *"plecând genunchii pe ţărm"* s'au rugat, *"împreună cu femei şi copii"* (**Fapte, 21. 5**).

3. **Etapa vitejiei sufletului**, a comportamentului militar, a luptelor în rugăciune, conform exortaţiei: *"Vă îndemn, fraţilor, pentru Domnul nostru Iisus Hristos şi pentru iubirea Duhului Sfânt, ca împreună cu mine să luptaţi în rugăciuni către Dumnezeu pentru mine"* (**Romani, 15. 30**). Sau urmând exemplul lui Epafras, *"care este între voi, rob al lui Iisus Hristos, pururea luptând pentru voi în rugăciunile sale..."* (**Coloseni, 4. 12**). Tehnica în rugăciune se sprijină pe aportul apreciabil a trei factori auxiliari: **vegherea** (*"Fiţi înţelepţi, dar şi vegheaţi în vederea rugăciunii"*, ne îndeamnă Ap. Petru), **postul** (*"Să vă îndeletniciţi cu postul şi cu rugăciunea"*, ne povăţuieşte Ap. Pavel, în întâia epistolă către Corinteni, cap. 7, vers. 5) şi **milostenia** (*"Rugăciunile tale şi milosteniile tale s'au suit, spre pomenire, înaintea lui Dumnezeu"*, îi spune îngerul sutaşului Corneliu).

4. **Etapa îndrăznelii în rugăciune**, a apropierii noastre *"cu încredere de tronul Harului"* (**Evrei, 4. 16**) când ştim că *"dacă cerem ceva după voinţa Lui, El ne ascultă"* (**1 Ioan, 5. 14**), pentrucă nu ne osândeşte inima. *"Iubiţilor, dacă inima noastră nu ne osândeşte, avem îndrăznire către Dumnezeu. Şi orice cerem, primim dela El, pentrucă păzim poruncile Lui şi cele plăcute înaintea Lui facem"* (**1 Ioan, 3. 21-22**). Etapa îndrăznelii în rugăciune este, în egală măsură, etapa satisfacţiilor morale, a optimismului şi a luminozităţii, a incomparabilei bucurii creştine, atât de frecventă în epistolele paulinice: *"În toate rugăciunile mele, mă rog pentru voi toţi, cu bucurie"* (**Filipeni, 1. 4**).

Ca să ne putem afirma plenitudinea spirituală, noi avem nevoie - o nevoie stringentă - de un *"duh de milostivire şi de rugăciune"*, precum ne arată Cuvântul lui Dumnezeu: *"Atunci voi vărsa peste casa lui David şi peste locuitorii Ierusalimului duh de milostivire şi de rugăciune, şi îşi vor ţinti privirile înspre Mine..."* (**Zaharia, 12. 10**). Fiindcă rugăciunea, ţâşnită din străfundurile unei credinţe purificate în cuptorul de foc al persecuţiei religioase (cum ne-a fost dat să trăim în România comunistă), ne va ajuta să ne străduim numai pentru idealurile Împărăţiei lui Dumnezeu, ca unii care ne-am născut din El şi care nu încetăm să ne închinăm Lui *"în duh şi în adevăr"*.

Oameni care au fost

NEA GRIGORE SCOR

- UN MARE PATRIOT ROMÂN -

L-am cunoscut pe *"nea Grigore"* la începutul anilor '90 cu ocazia vizitei lui Iurie Roşca. Era un bătrânel liniştit, dar cu o mină gravă, care aştepta calm în sala socială a bisericii Sfânta Cruce din Virginia să-i vină rândul să vorbească cu Iurie. Nu-l cunoşteam şi, spre jena mea ulterioară, nu i-am acordat atenţie. În neştiinţa mea, nu mi-am dat seama că în spatele acelui aspect resemnat se ascundea un adevărat erou.

În anii care au urmat am avut prilejul să-l vizitez acasă, în Florida, de unde venise tocmai la Washington să se intereseze de soarta Basarabiei sale natale. De-abia în Florida am discutat pe îndelete cu nea Grigore şi am schimbat impresii peste generaţiile care ne despărţeau. Bătrânul era o punte perfectă între generaţia celor care luptaseră pentru reîntregirea ţării şi generaţia mea, a celor crescuţi într'o ţară ciuntită şi mutilată de comunişti.

...Se născuse în 1912, în satul Hârjeşti, judeţul Fălciu, unul din cei doi fii ai lui Grigore şi ai Evgheniei Scorocârje. Trăise deci primii ani din viaţă în Basarabia ocupată de Ruşi. Crescuse însă în România Mare, cu idealurile tânărului care îşi văzuse visul împlinit. Ultimatumul Sovietic din 1940 l-a găsit învăţător într'un sat din provincia sa natală şi ofiţer de rezervă în Armata Română.

A trăit barbaria invaziei sovietice din 1940 şi durerea confraţilor săi arestaţi, deportaţi şi asasinaţi. Nu e de mirare că atunci când a fost mobilizat, s'a angajat cu tot sufletul în lupta împotriva cotropitorului. Soarta l-a făcut atunci aliat cu Germanii, dar pentru tânărul ofiţer român eliberarea Basarabiei şi Bucovinei erau singurele sale idealuri.

Grigore Scorocârje a făcut tot războiul, dela Prut până în Caucaz şi iar înapoi la Prut, şi apoi din Moldova până în Germania. M'au fascinat poveştile sale din război, aşa cum mă fascinaseră în copilărie poveştile tatălui meu, din Primul Război Mondial.

Când ne-am întâlnit ultima oară la Naples, în Florida, era aproape orb, dar mintea îi rămăsese limpede şi gândirea lucidă. Nea Grigore trăise parcă mai multe vieţi într'una singură. Mă uitam des la ochii săi senini şi albaştri care nu mai vedeau, dar în care i se citea sufletul. Îşi pierduse vederea la un ochi în timpul războiului... În retragerea lor din Basarabia, mi-a povestit nea Grigore, trupele sovietice au lăsat de multe ori în urma lor cuiburi înarmate de diversionişti care strigau ajutor, ajutor, doar pentru a-i secera cu automatele pe cei care se apropiau. Un asemenea cuib de vipere i-au secerat pe mai mulţi soldaţi din pluton şi pe el l-au orbit într'un ochi. În opinia lui nea Grigore, şi judecând după accent, Sovieticul care chipurile ceruse ajutor în limba română, fusese un Evreu basarabean... L-am întrebat dacă a rămas cu resentimente împotriva Evreilor, dar el a zâmbit larg şi a răspuns: *"Ce resentimente să am, când eu îmi cresc acum nepoţii care sunt pe jumătate Evrei?"*

Într'adevăr, o ironie a sorţii şi în acelaşi timp un îndemn la iubire şi viaţă creştinească.

Ziua de 23 August 1944 l-a prins pe tânărul ofiţer român într'o unitate de pe frontul Moldovei. După patru ani de lupte comune, Grigore Scorocârje nu a putut accepta ruşinea de a întoarce arma împotriva foştilor săi camarazi şi s'a predat unei companii germane în retragere. La început, comandantul unităţii respective nu a avut încredere în el şi l-a dezarmat. Ulterior însă, când a văzut că este ferm hotărît să lupte împotriva Sovieticilor, maiorul german i-a redat pistolul şi l-a încadrat ca cercetaş în unitatea sa. Cu acea unitate a ajuns nea Grigore până în Germania şi, mai târziu, într'un lagăr de prizonieri. În lagăr şi, după aceea, în Germania ocupată de aliaţi, tânărul ofiţer a cunoscut o refugiată lituaniană care avea deja două fetiţe. Din relaţia lor s'a mai născut o fetiţă, iar nea Grigore s'a căsătorit cu Lituanianca şi a crescut cu egală dragoste toate cele trei fete. Noua familie Scorocârje a emigrat apoi în Statele Unite, unde fostul ofiţer a muncit din greu pentru a-şi întreţine familia şi a-şi educa copiii. Apoi, când fata sa naturală a ajuns la facultate, a întâlnit un tânăr Evreu care studia medicina. Cei doi tineri s'au îndrăgostit şi au hotărît să se căsătorească. Cunoscând însă toată povestea tatălui ei, fiica lui nea Grigore a venit să-i ceară mai întâi binecuvântarea. Nea Grigore a întrebat-o simplu dacă ei se iubesc şi dacă viitorul ei soţ cunoaşte povestea vieţii lui şi este şi el de acord cu căsătoria. *"Da tată, i-am spus tot şi vrea să ne căsătorim,"* a răspuns fata. *"Atunci fata tati,* a spus nea Grigore, *aveţi şi binecuvântarea mea pentrucă copiii nu sunt răspunzători de destinele părinţilor."*

În cursul vizitelor mele la Naples, unde nea Grigore locuia într'o căsuţă din curtea unde tinerii îşi construiseră o nouă vilă, i-am cunoscut şi fata, şi ginerele, şi nepoţii. Cei doi nepoţi, acum adolescenţi, un băiat şi o fată, veneau în fiecare zi să-şi vadă bunicul... Deşi de dragul soţiei trecuse la Catolici şi mergea la biserici frecventate de puţini Români, nea Grigore nu şi-a uitat niciodată ţara, neamul şi idealurile din tinereţe. Era abonat la multe publicaţii româneşti, cumpăra aproape toate cărţile tipărite de Români în Exil, continua să lupte pentru cauza Basarabiei, şi făcea numeroase acte de binefacere. Nea Grigore, devenit Scor în America, era în special îndrăgostit de poezie, mai ales de poezia patriotică. O cunoscuse pe văduva marelui poet patriot Vasile Militaru şi era un mare admirator al poeziilor acestuia. Din micile sale agoniseli, nea Grigore plătise tipărirea unor ediţii întregi ale poeziilor lui Vasile Militaru, precum şi a multor broşuri şi cărţi despre Basarabia. De fapt, aceste cărţi m'au făcut să scriu rândurile de faţă.

Nea Grigore ne-a părăsit în urmă cu vreo trei ani, în Februarie 2001. A plecat dintre noi senin şi împăcat cu sine aşa cum trăise toată viaţa. În afară de câţiva prieteni, nu a ştiut mai nimeni de... retragerea în eternitate a acestui mare suflet. Prins în vârtejul zbuciumat al vieţii, l-aş fi uitat şi eu, dacă n'aş fi trecut recent prin Florida. Înainte de a ne părăsi, nea Grigore i-a cerut fiicei sale să ofere cărţile româneşti din biblioteca sa prietenilor români. O parte din acele cărţi au ajuns la mine, iar eu le ofer acum Românilor... Este chemarea lui nea Grigore de dincolo, de unde ne cere să nu uităm că suntem Români.

Nicolae DIMA

AVIZ IMPORTANT

Persoanele care doresc să plătească abonamentul la ziarul "Cuvântul Românesc" în lei , pot depune banii în valută naţională la contul

Fundaţiei Culturale "Cuvântul Românesc"

2511.1 - 10297.1 / Rol B.C.R., Fil. Sect. 6, Bucureşti

anunţând în acelaşi timp şi secretariatul fundaţiei la adresa:

Oficiul Poştal Nr. 23. C.P. Nr. 9, Sectorul 6, Bucureşti

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

GÂNDURI DESPRE BASARABIA

Opinii şi atitudini exprimate de Dr. Nicolae Dima; Dr. Radu Iftimovici; Dr.Claudiu Matasa

● A trecut din nou ziua aniversării unirii Basarabiei cu patria-mamă şi a reîntregirii ţării până la Nistru. Din nou ne-am simţit despărţiţi, iar fiinţa românească de dincolo de Prut este mai ameninţată azi, mai mult decât oricând în ultimele decenii. Moscova ruseacă a reuşit ceea ce nu a reuşit nici Kremlinul Sovietic. I-a cumpărat pe unii Români rusificaţi şi fără suflet, i-a învrăjbit împotriva majorităţii paşnice pro-româneşti, şi i-a instigat să se bată între ei. Recent a fost în vizită în Statele Unite cunoscutul poet basarabean Grigore Vieru, însoţit de protoiereul Ioan Ciuntu, consilier al Mitropoliei Basarabiei, mitropolie recent reînfiinţată care ţine de Patriarhia Română. Mesajul celor doi patrioţi români basarabeni, transmis la New York şi la Washington, este trist.

America ne neglijează, Occidentul ne-a abandonat, iar România ne-a lăsat în voia soartei.

Stând de vorbă cu aceste personalităţi, m'a cuprins şi pe mine un sentiment de deznădejde şi m'a făcut să strig la cer şi să mă întreb cât pot de tare: Au renunţat oare Românii la orice ideal naţional? Au murit oare părinţii şi bunicii noştri de pomană în două mari războaie, ca noi să le întoarcem spatele şi să călcăm indiferenţi pe mormintele lor? Blestemaţi vom fi dacă vom face acest lucru.

În opinia mea, nici un partid politic românesc nu poate renunţa la idealurile naţiunii, între care la reîntregirea ţării cu pământul dintre Prut şi Nistru şi la apărarea drepturilor Românilor de peste hotare.

Nici un partid din România nu merită sprijinit dacă nu promovează aceste ideaIuri.

Am avut discuţii personale despre Basarabia cu majoritatea liderilor români postdecembrişti. De exemplu, la întrevederea pe care am avut-o cu Preşedintele Ion Iliescu în 1990, l-am întrebat dacă a abordat problema Basarabiei cu fostul său coleg de facultate Mihail Gorbaciov. D-sa mi-a răspus că a încercat să discute problema, dar că Moscova l-a trimis la Kiev, iar Kievul refuză orice discuţie pe această temă. Trebue să adaug că unii lideri americani cu care am stat de vorbă susţin că România a pierdut o mare şansă de recuperare a Basarabiei imediat după 1989. Unele cercuri afirmă însă că însuşi Iliescu ar fi refuzat unirea Basarabiei cu ţara imediat după revoluţie. Personal, nu pot confirma acest lucru.

Am ridicat apoi chestiunea Basarabiei şi în discuţiile avute cu Primul ministru Adrian Năstase, când era ministru de Externe. D-sa mi-a răspuns că problema este foarte spinoasă şi mi-a mărturisit ce linişte penibilă s'a făcut la Kiev în parlamentul ucrainean când, în cuvântarea sa, a menţionat existenţa unor probleme teritoriale între cele două ţări. Spre surprinderea mea, nici opoziţia democrată nu a manifestat prea mult interes, de parcă cineva le-ar fi şoptit la ureche să ocolească subiectul. Seniorul Corneliu Coposu, de pildă, mi-a spus că momentul ridicării acestei probleme ar fi inoportun, iar Emil Constantinescu a evitat în mod foarte stângaci abordarea problemei basarabene.

Vă mai întrebaţi de ce doi lideri basarabeni de vază, ca poeta Leonida Lari şi luptătorul Ilie Ilaşcu, au ajuns la PRM?

România a semnat deja un acord neinspirat cu Kievul, iar acum semnează unul şi mai dubios cu Moscova. Avem oare dreptul să renunţăm la o parte din sufletul şi trupul ţării? Răspunsul este unul clar şi răspicat. NU! Altfel, nimic nu ne va împiedica să renunţăm şi la alte fâşii din ţară.

Nicolae DIMA,
Washington

● Proclamarea independenţei Republicii Moldova a fost una din cele mai inteligente manevre ale KGB-ului. Armata a 14-a nu ar fi fost capabilă să apere *"Moldova Sovietică"* de Români. Grăbindu-ne să recunoaştem noul stat, chipurile independent şi suveran, am comis sau o trădare sau cel puţin o imensă gafă, dacă nu pe amândouă.

Germania Federală nu a renunţat niciodată la fostul RDG. Ea a continuat să afirme adevărul, că era vorba de un teritoriu furat de Sovietici.

Dacă vorbim de trădare, avem în vedere pe cei şcoliţi de Sovietici şi aduşi de ei la putere (cu acord occidental) după 1989. În ce priveşte gafa, aceasta a constat în faptul că, recunoscând primii suveranitatea feudei ruseşti numită Republica Moldova, nu mai avem dreptul să pretindem unirea ei cu ţara. Acum, orice tentativă de unire poate fi interpretată la ONU drept o încercare de anexare a unui stat suveran.

În fine, politica externă a României a fost de un servilism greţos. Ambasadorii trimişi la Chişinău au fost incapabili să se descurce demn, au privit cu pasivitate la continuarea rusificării din ultimii zece ani şi au pus la dispoziţia guvernului sovieto-moldovean fonduri şi ajutoare fără să controleze dacă acestea ajung la popor, în numele României. În ţară, guvernele României nu au sprijinit nici ele mişcările *"Pro-Basarabia şi Bucovina"*, populârizând în schimb la TV infracţiunile Basarabenilor în locul meritelor lor. În plus, când vorbim despre unire, numeroşi Români sunt dezorientaţi şi dezinformaţi şi dau din umeri.

Ce şanse de reunire avem, deci? Avem o singură şansă: o Românie exemplară în care să crească nivelul de trai, în care să fie asanată corupţia, şi în care să se introducă o legislaţie fără portiţe pentru excroci. Atunci basarabeanul, chiar şi cel cu nevasta rusoaică, va zice. Da. Într'o asemenea ţară vreau şi eu să trăiesc.

Radu IFTIMOVICI,
Bucureşti (în vizită în SUA)

● Situaţia Basarabiei mi se pare simplă şi în acelaşi timp tristă. Atâta timp cât interesele Americii şi ale ţărilor occidentale nu includ şi Basarabia şi când necesitatea cooperării Statelor Unite cu Rusia e pe primul loc, o ţărişoară ca Republica Moldova nu contează, indiferent de ce face acolo un Voronin şi de protestele populaţiei.

Într'o discuţie pe care am avut-o cu fostul ambasador american Alan David Jr., acesta mi-a spus că din punctul său de vedere Republica Moldova şi Transnistria sunt puţin importante. Dacă se pune problema unei contraponderi faţă de Rusia, a subliniat el, noi sprijinim Ucraina, ţară mare cu resurse şi cu peste 50 de milioane de locuitori...

Descurajant punct de vedere pentru unioniştii aflaţi de o parte şi de alta a Prutului.

Ca Român, am sprijinit continuu moral şi material orice iniţiativă românească în Basarabia. Consider că în ciuda climatului politic actual, acolo trebue ţinut sus steagul românismului. Speranţa nu trebue să moară. S'au ratat multe şanse de apropiere şi unire, dar vor mai veni şi altele. Ele trebue să ne găsească pregătiţi.

Dr. Claudiu MATASA,
Florida

ÎN REPUBLICA MOLDOVA CCA A SUSPENDAT LICENŢELE POSTURILOR ANTENA C ŞI EUROTV CHIŞINĂU

La Chişinău, Consiliul Coordonator al Audiovizualului (CCA) a suspendat licenţele de emisie ale posturilor municipale de radio şi televiziune, *"Antena C"* şi, respectiv, *"EuroTV Chişinău"*. Această decizie va rămâne în vigoare până când cele două instituţii, fondate de Primăria capitalei, vor obţine statut de persoane juridice, în conformitate cu o hotărâre a Consiliului, adoptată pe 5 August 2003.

Motivul invocat a fost acela că Primăria a depăşit cu mult termenul până la care trebuia să aducă în conformitate cu legislaţia actele de constituire a posturilor *"Antena C"* şi *"EuroTV Chişinău"*.

Petru Grozavu, adjunctul directorului Departamentului relaţii cu publicul al Primăriei municipiului Chişinău a declarat *BBC*-ului că este vorba de o comandă politică, la ordinul comuniştilor.

FMI, ÎNGRIJORAT DE CLIMATUL INVESTIŢIONAL DIN R. MOLDOVA

Şeful Misiunii Fondului Monetar Internaţional (FMI) Marta Castello-Branco a declarat că membrii misiunii sunt îngrijoraţi de înrăutăţirea climatului de afaceri din Republica Moldova.

Referindu-se la situaţia macroeconomică şeful misiunii a spus că în pofida creşterilor economice înregistrate începând cu anul 2000 reformele structurale sunt implementate lent iar, în unele cazuri se observă şi un regres. Ca rezultat a urmat o reducere a nivelului investiţiilor străine care însă a fost compensat parţial de afluxul de valută transferată de cetăţenii moldoveni angajaţi peste hotare şi care a încurajat o creştere economică bazată pe consum. În aceste condiţii, a conchis Castello-Branco, este necesar ca Guvernul să amelioreze climatul de afaceri şi să reducă imixtiunea în activitatea economică.

PPCD: GUVERNUL TARLEV ESTE PRINCIPALUL VINOVAT PENTRU CRIZA DE GRÂU DIN ULTIMELE LUNI

Fracţiunea parlamentară a Partidului Popular Creştin Democrat consideră că guvernul Tarlev este principalul vinovat pentru declanşarea crizei de grâu cu care se confruntă Republica Moldova de mai multe luni.

Deputatul Valentin Chilat a declarat în numele grupului său parlamentar că Executivul a dat dovadă de incompetenţă prin faptul că nu a stopat exporturile masive de grâne, punând astfel în pericol securitatea alimentară a statului şi determinând majorarea preţului la pâine.

CAZACII ÎI CER LUI PUTIN SĂ NU LASE DIN MÂNĂ TRANSNISTRIA

Cazacii din Rusia i-au cerut Preşedintelui rus Vladimir Putin să recunoască Transnistria ca stat, aceasta fiind în opinia lor, *"singura modalitate de a pune punctul pe <i> în procesul de negocieri, târâgânat de partea moldovenească"*.

Într'un mesaj adresat preşedintelui rus, conducerea Uniunii Cazacilor din Rusia avertizează că singurul garant al păcii şi stabilităţii în regiunea transnistreană este armata rusă. În opinia căzăcimii ruse, evacuarea trupelor ruse ar constitui *"o crimă faţă de popoarele rus şi transnistrean"*.

În context, Uniunea Cazacilor din Rusia a avertizat că în cazul *"amplificării tensiunii în regiunea transnistreană şi a creşterii pericolului pentru securitatea Transnistriei"*, Cazacii îşi rezervă dreptul de a acorda ajutor fraţilor-cazaci din Transnistria pentru a riposta unei eventuale agresiuni. De asemenea, căzăcimea din Rusia s'a pronunţat împotriva modificării actualului format al negocierilor în problema transnistreană. *"Orice încercare de a implica în operaţiunea militară contingente ale OSCE şi NATO vor fi calificate de noi drept o intervenţie militară împotriva Transnistriei şi a poporului său"*, se mai arată în mesajul Uniunii Cazacilor din Rusia.

VLAD CUBREACOV A RĂMAS FĂRĂ IMUNITATE PARLAMENTARĂ

Comuniştii din Parlamentul basarabean au ridicat imunitatea pentru trei deputaţi ai Partidului Popular Creştin-Democrat: Vlad Cubreacov, Ştefan Secăreanu şi Valentin Chilat. Aceasta a fost solicitarea Procuraturii Generale a Basarabiei, mai precis voinţa lui Vladimir Voronin.

Iurie Roşca, preşedintele Partidului Popular Creştin-Democrat (PPCD), este încă imun pentrucă a lipsit dela şedinţă. El a fost la Madrid, unde a participat la reuniunea liderilor Internaţionalei Creştin-Democrate. În 2002, Parlamentul controlat de comunişti a mai ridicat o dată imunitatea lui Iurie Roşca, Vlad Cubreacov şi Ştefan Secăreanu, acţiune dezaprobată de Consiliul Europei. Că şi atunci, motivul invocat de Procuratura pentru retragerea imunităţii celor patru deputaţi este organizarea de către aceştia a protestelor de stradă neautorizate. Deputaţii vor fi cercetaţi într'un dosar administrativ, iar dacă vor fi găsiţi vinovaţi, vor plăti câte o amendă de 900 de lei (aproximativ 70 de dolari).

Grupurile parlamentare PPCD şi Alianţa Braghiş (*"Moldova Noastră"*) nu au participat la vot. Dumitru Braghiş a calificat acţiunea comuniştilor drept *"un joc politic murdar şi bine dirijat"*. Ulterior, într'o declaraţie pentru presă, Braghiş a caracterizat PPCD şi Partidul Comuniştilor ca fiind *"două extreme ale eşichierului politic, care, prin acţiunile lor, urmăresc să-şi crească popularitatea"*.

TIRASPOLUL ÎMPIEDICĂ ACCESUL OSCE LA DEPOZITELE MILITARE RUSEŞTI

Şeful misiunii OSCE la Chişinău, ambasadorul William Hill a acuzat Tiraspolul de împiedicarea accesului reprezentanţilor misiunii la depozitele militare ruseşti pentru a inspecta garnitura de tren cu muniţii ce urmează a fi evacuată în viitorul apropiat.

Potrivit lui William Hill, în acest fel OSCE nu poate garanta transparenţa procesului de evacuare şi, respectiv, alocarea fondurilor pentru retragerea armamentului din partea statelor donatoare.

RAPORTUL DEPARTAMENTULUI DE STAT AMERICAN PRIVIND REPUBLICA MOLDOVA

Un raport al departamentului de stat american privind Republica Moldova afirmă că autorităţile dela Chişinău respectă în general drepturile omului dar sunt încă probleme la acest capitol mai ales în Transnistria. Raportul mai subliniază că deşi Constituţia garantează independenţa Justiţiei, mai mulţi judecători au fost supuşi la presiuni politice sau sunt corupţi. Departamentul de Stat face referire şi la temerea răspândită că forţele de securitate pun sub urmărire anumite personalităţi politice, fac interceptări şi percheziţii ilegale. Raportul Departamentului de Stat adaugă de asemenea, că libertatea presei e întrucâtva restricţionată mai ales din cauza legislaţiei în domeniul calomniei, care determină autocenzura. Potrivit raportului, traficul cu femei rămâne o problemă serioasă în Republica Moldova.

REPREZENTANŢII OSCE ŞI CONSILIUL EUROPEI CER CHIŞINĂULUI SĂ DEFINITIVEZE PROCESUL DE ÎNREGISTRARE AL STATUTULUI POSTULUI DE RADIO ANTENA C ŞI EURO TV

Misiunea OSCE în Republica Moldova şi Reprezentantul special al Secretarului General al Consiliului Europei la Chişinău cheamă Primăria Capitalei, Consiliul Municipal şi Camera Înregistrării de Stat să definitiveze procesul de înregistrare a statutului postului de Radio *Antena C* care retransmitea *BBC*-ul, şi *Euro TV* pentru a le readmite în eter cât mai repede.

"Probleme legate de înregistrarea ambelor instituţii sunt de natură tehnică şi ar putea fi rezolvate într'o perioadă de timp foarte scurtă, dacă ar exista voinţă politică din partea tuturor părţilor implicate," a declarat la *BBC* purtătorul de cuvânt al OSCE, Claus Neukirch.

Cele două organizaţii mai salută iniţiativa preşedintelui Consiliului Coordonator al Audiovizualului, Ion Mihailo, de a convoca o sesiune extraordinară a CCA pentru a discuta cererea posturilor *Antena C* şi *Euro TV* de a activa timp de o lună, perioadă în care Primăria municipiului Chişinău ar urma să le înregistreze ca persoană juridică.

CALEIDOSCOP

INDIENII ŞI-AR PUTEA FACE PLINUL CU... MATERIALE PLASTICE

O chimistă indiană a descoperit modalitatea - ecologică - de a transforma deşeurile din materiale plastice în benzină, relevă o corespondenţă din New Delhi, inserată într'un număr electronic recent al cotidianului francez *Liberation*.

La prima vedere, povestea seamănă pe deplin cu un basm: într'un laborator modest din centrul Indiei, o profesoară de chimie necunoscută ar fi găsit o modalitate de a preface resturile de material plastic în benzină. Fără pierderi, fără poluare, şi obţinând un carburant gata de utilizare - şi, toate acestea, la modesta sumă de 0,13 euro litrul de benzină astfel produs.

Povestea este, însă, adevărată. Descoperirea spectaculoasă făcută de Alka Zadgaonkar, profesoară într'o mică universitate din oraşul Nagpur, a fost - într'adevăr - testată şi validată de Indian Oil Corporation (IOC, Corporaţia Indiană a Petrolului), una dintre cele mai mari companii petroliere ale Indiei. *"Procedeul necesită optimizări, dar funcţionează"*, confirmă Niranjan Raje, directorul departamentului Cercetare şi dezvoltare din cadrul IOC.

Ingredient secret

Este o mică revoluţie, întrucât, până astăzi, nimeni nu a găsit mijlocul eficient de a scăpa de cele 150 de milioane de tone de materiale plastice produse în lume în fiecare an. Invenţia, care a fost brevetată de Organizaţia Mondială de Proprietate Intelectuală (OMPI), s'ar putea dovedi providenţială indeosebi pentru India, ţară care, cu o producţie zilnică de peste 9.000 de tone, este invadată de deşeuri de plastic.

Deşi inventatoarea a fost contactată de mai multe companii străine, ea refuză să le vândă brevetul, estimând că *"invenţia trebue să servească, în primul rând"*, propriei sale ţări. *"Dacă India ar utiliza acest procedeu în privinţa a jumătate din deşeurile sale de materiale plastice, nu numai că ar limita poluarea, dar, pe deasupra, ar beneficia - zilnic - de un plus de 2,5 milioane de litri de benzină"*, spune ea, făcând un calcul.

"Metoda este eficientă în cazul oricărui tip de material plastic, dă asigurări această femeie în vârstă de 40 de ani. *Totul poate fi folosit, fie că este vorba de sacoşe de plastic, de ţevi din PVC ori chiar de impermeabile. Dintr'un kilogram de deşeuri, rezultă un kilogram de materii combustibile, dintre care trei sferturi, carburanţi"*.

Procedeul este de o uimitoare simplitate: pe scurt, este de ajuns ca deşeurile să fie încălzite la o temperatură de 350 de grade Celsius, cu puţin cărbune şi un ingredient păstrat secret. După ce sunt introduse într'un reactor timp de trei ore, ele ies sub forma unui carburant lichid (în proporţie de 80%), gaz (15%) şi reziduuri de cărbune (5%). Lichidul conţine 40 până la 60% benzină, circa 25% motorină, iar restul, kerosen şi lubrifiant. Gazul poate fi direct utilizat în bucătărie, iar reziduurile de cărbune pot fi uşor reutilizate de centralele termice ori de industria metalurgică. *"Aşadar, transformăm 100% din deşeuri în 100% produse utilizabile de către persoane particulare ori în industrie"*, rezumă Umesh Zadgaonkar, soţul inventatoarei, care este şi el chimist, şi asociat la acest proiect.

Cum a ajuns, oare, la acest rezultat, profesoara de chimie-cercetătoare? *"Atât plasticul, cât şi carburanţii sunt hidrocarburi, explică ea. Singura deosebire dintre ele este că lanţul de molecule este mai lung în cazul materialului plastic. Prin urmare, m'am străduit să găsesc o cale de a rupe acest lanţ, pentru a obţine segmente mai mici"*.

Iniţiată în anul 1995, metoda a dat primele roade începând din 1998. Iar ceea ce nu a fost, la început, decât o modalitate de petrecere agreabilă a timpului liber pentru o cercetătoare pasionată, ar putea deveni, astăzi, o realitate industrială. Într'adevăr, impresionat de rezultatele obţinute, Ministerul Indian al Petrolului intenţionează să creeze o uzină-pilot, cu o capacitate de cinci tone pe zi, pentru a constata dacă procedeul este viabil în cazul unor cantităţi mari.

Proiectul, căruia i-a fost alocată o sumă de 1,4 milioane de euro, nu mai aşteaptă decât unda verde finală din partea experţilor guvernamentali. Materialele plastice vor fi furnizate de Primăria localităţii Nagpur, care este încântată că a găsit o cale de a se debarasa de deşeuri. Într'adevăr, numai acest oraşel din centrul Indiei produce, zilnic, aproximativ 60 de tone de materiale plastice.

Rafinare

Oricât de promiţătoare ar fi, însă, metoda cuplului Zadgaonkar, ea nu este, din păcate, perfectă. Într'adevăr, carburanţii obţinuţi nu sunt direct utilizabili pentru autovehicule. *"Ei necesită o rafinare, spune Niranjan Raje, însă, în schimb, pot fi folosiţi ca atare pentru generatoare, pompe agricole sau generatoare de abur"*.

În scopul optimizării procesului, soţii Zadgaonkar au semnat, anul trecut, un protocol de acord cu IOC. Aceasta a găsit - deja - o metodă pentru reducerea cantităţii de clor din carburant, dar echipa care se ocupă de proiect apreciază că invenţia are, mai ales, o menire ecologică. *"Deocamdată, viabilitatea comercială a produsului este limitată, afirmă Niranjan Raje. Dar, chiar în cazul în care nu găsim mijlocul de a reduce impurităţile din carburant, procedeul este, oricum, eficient, pentru a scăpa de materialele plastice"*.

Inventatorii îşi menţin opinia potrivit căreia *"rafinarea suplimentară poate fi făcută - cu uşurinţă - cu metode cunoscute"*. Şi chiar în lipsa acesteia, Umesh Zadgaonkar afirmă: *"Propria mea maşină merge, de doi ani, cu acest carburant, şi nu am avut niciodată probleme"*.

O ROMÂNCĂ FACE O FRESCĂ DESPRE ISTORIA UNUI ORAŞ AMERICAN

O artistă plastică românca intenţionează să realizeze o lucrare murală cu teme din istoria oraşului Springfield, statul Vermont. Eva Komura a fost contactată chiar de oficialităţile din oraş în vederea realizării acestei picturi de dimensiuni uriaşe, care va servi drept carte de istorie ilustrată generaţiilor tinere care vor să ştie cât mai multe despre oraşul Springfield.

Potrivit postului de televiziune WNNE-TV din Vermont, Românca va folosi trei pânze măsurând 4 metri fiecare şi vopseluri acrilice pentru a picta câteva dintre personalităţile de seamă ale oraşului, precum şi câteva dintre monumentele şi locurile cu însemnătate istorică din localitate.

"Am vizitat mai mulţi localnici în etate care m'au ajutat foarte mult oferindumi fotografii şi sugestii pentru proiectul meu", a declarat artista românca. Komura speră să termine pictura în trei luni, după care aceasta va fi expusă în interiorul băncii de economii din localitate.

Eva Komura este originară din România, unde a lucrat în industria textilă. După absolvirea Academiei Europene de Artă, ea s'a stabilit în SUA, lucrând timp de 19 ani la New York, în calitate de artist comercial. De-a lungul timpului, Românca a dat dovadă de flexibilitate creativă, adaptându-se mai multor forme de exprimare artistică. Astfel, Eva Komura a decorat interioare, a realizat picturi murale, ornamente pe sticlă şi oglinzi. În prezent, Românca îşi desfăşoară activitatea în studioul său din Perkinsville, statul Vermont, în calitate de artist plastic, decorator de interioare şi designer. De asemenea, conduce un atelier pentru Americanii cu simţ artistic din Springfield care doresc să înveţe tehnici de realizare a ornamentelor pe sticlă.

HOLLYWOODUL A AVUT CÂŞTIGURI RECORD ÎN 2003

Marile case de producţie dela Hollywood au câştigat, anul trecut, suma record de 10,85 miliarde de dolari din vânzări la nivel internaţional, în ciuda accentuării fenomenului de piraterie, transmite *BBC* online.

Potrivit Motion Picture Association of America (MPAA), creşterea de 5% faţă de anul 2002 se datorează în principal creşterii preţurilor la biletele de cinema.

UN ROMÂN REVENDICĂ SOFTUL KAZAA

Un programator român a dat în judecată compania care distribuie programul de file-sharing Kazaa, susţinând că deţine drepturile de autor al soft-ului şi cerând despăgubiri de 25 de milioane de dolari.

Kazaa Media Desktop este un program foarte popular care le permite utilizatorilor conectaţi la internet să facă schimb de muzică, filme şi aplicaţii, în baza unei reţele peer-to-peer.

Această practică a scandalizat companiile cinematografice dela Hollywood, casele de discuri precum şi pe alţi deţinători de copyright ale căror drepturi sunt încălcate prin distribuirea de fişiere online.

Potrivit cotidianului *Miami Herald*, în procesul intentat companiei Sharman Networks, programatorul Fabian Toader susţine că ar fi scris codul sursă pentru soft-ul Kazaa în anul 2000, în timp ce lucra ca freelancer, în România, pentru Kazaa B.V.

Această firmă a vândut acest program, în 2002, companiei Sharman Networks Ltd. Toader, care locuieşte în prezent în Redmond, statul american Washington, şi lucrează ca programator pentru Microsoft, susţine că nu a semnat nici un contract cu firma Kazaa B.V.

Astfel, potrivit legilor privind drepturile de autor, în vigoare în România şi Statele Unite, Toader este cel care deţine copyright-ul soft-ului Kazaa, şi nu Sharman Networks.

Prin procesul intentat acestei companii, Toader speră ca drepturile sale de autor să fie recunoscute şi revendică plata unor despăgubiri în valoare de 25 de milioane de dolari.

"Sharman a făcut milioane de dolari folosind soft-ul meu. Codul sursă scris de mine a făcut din KMD cel mai popular program de file-sharing făcut vreodată şi nu vreau decât să fiu recompensat pentru asta", a declarat Toader.

Cea mai nouă versiune a programului Kazaa a fost descărcată de pe internet de 335 de milioane de ori de când a fost pusă la dispoziţia utilizatorilor, pe 19 Noembrie anul trecut.

Potrivit unui purtător de cuvânt al companiei Sharman Networks, cu sediul la Sydney, în Australia, contestă drepturile lui Toader asupra soft-ului.

"Contribuţia lui Fabian Toader la versiunile mai vechi ale Kazaa Media Desktop a fost făcută în cadrul unui acord de colaborare cu Kazaa B.V., în care se arată că această firmă este deţinătoarea drepturilor de autor al produsului rezultat", a declarat purtătorul de cuvânt Rich Chernela.

Procesul intentat pe 4 Martie, nu este prima confruntare în Justiţie dintre compania Sharman Networks şi programatorul român Fabian Toader.

În August anul trecut, Sharman Networks l-a dat în judecată pe Toader pentru tentativă de şantaj, obţinând o decizie favorabilă.

Compania distribuitoare a softului Kazaa a fost la rândul său ţinta unor procese intentate de mai multe companii care îşi desfăşoară activitatea în industria de divertisment, şi care au avut de suferit de pe urma scăderii vânzărilor.

O NOUĂ TEHNOLOGIE BULVERSEAZĂ SECTORUL TELECOMUNICAŢIILOR

Echilibrul industriei de telefonie mobilă este ameninţat de apariţia standardului tehnologic WiMAX, creat de grupul american Intel, într'un moment în care tot mai mulţi operatori lansează în sfârşit serviciile 3G, după mai multe amânări, probleme tehnologice şi investiţii masive.

Reuters remarcă faptul că WiMAX este o *"armă"* pentru operatorii de telefonie fixă, întrucât aceştia pot folosi noua tehnologie pentru a recupera o parte din terenul pierdut în faţa serviciilor de telefonie mobilă.

Miza acestei noi bătălii este reprezentată de veniturile globale de zeci de miliarde de euro obţinute de sectorul telecomunicaţiilor fără fir.

Standardul WiMAX beneficiază şi de sprijinul grupului finlandez Nokia, cel mai mare producător de telefoane mobile din lume.

Această nouă tehnologie permite transmiterea datelor cu o viteză de 30 de ori mai mare decât cea atinsă în reţelele 3G şi pe distanţe de zece ori mai mari.

Operatorii de telefonie mobilă au investit aproape 100 de miliarde de euro pentru a cumpăra licenţele şi frecvenţele radio necesare reţelelor în standard 3G, iar proiectele respective impun în prezent cheltuieli de zeci de miliarde de euro.

Spre comparaţie, frecvenţele radio pe care funcţionează WiMAX pot fi folosite gratuit, iar tehnologia Intel necesită construirea unui număr mai mic de staţii pentru administrarea traficului.

Companiile care nu operează încă o reţea de telefonie mobilă pot începe un astfel de proiect cu o investiţie mică, folosindu-se de conexiunile realizate între reţelele de telefonie fixă şi internet. Astfel, avantajul operatorilor de telefonie mobilă, care au atras, în ultimii ani, din ce în ce mai mulţi utilizatori, se poate diminua.

Firma britanică Analyses Research estimează că veniturile obţinute prin taxarea convorbirilor telefonice prin reţelele fixe se vor reduce cu 20%, în următorii şase ani, în mare parte prin migrarea clienţilor către serviciile fără fir.

"Tehnologia WiMAX este o oportunitate extraordinară pentru operatorii de telefonie fixă. Am putea spune, chiar, că are un caracter distrugător pentru rivalii lor", a apreciat Adrian Nemcek, şeful diviziei pentru infrastructură fără fir din cadrul grupului Motorola.

WiMAX a devenit un subiect fierbinte în cercurile din industria de telecomunicaţii. Conducerea companiei Intel analizează de trei ori pe săptămână progresele obţinute în cadrul acestui proiect. Grupul intenţionează să combine, din 2006, noua tehnologie cu cipurile pe care le produce, în contextul în care memoriile sale informatice sunt folosite de aproximativ 80% din computerele personale din întreaga lume.

Nemcek consideră că WiMAX va deveni o opţiune reală pentru utilizatori în trei sau patru ani.

"Asta înseamnă că operatorii au la dispoziţie trei ani de zile pentru a-şi consolida serviciile în standard 3G", a apreciat el.

Industria de telefonie mobilă a adoptat tehnologia 3G, sperând să poată oferi servicii de voce de calitate superioară şi conexiuni mai rapide pentru serviciile multimedia, precum transmisia de fişiere video sau audio, accesarea conturilor de e-mail şi rularea de jocuri interactive.

ECONOMICE

ŢĂRILE DIN U.E. RISCĂ SĂ PIARDĂ CURSA COMPETITIVITĂŢII

Obiectivul Uniunii Europene de a deveni cea mai competitivă economie din lume până în 2010 pare ambiţios, după ce un raport al firmei britanice de consultanţă Robert Huggins Associates arată că două din primele trei ţări cu cele mai performante economii europene nu fac parte din UE.

Raportul analiştilor dela Robert Huggins Associates semnalează necesitatea de a utiliza mai eficient fondurile structurale, pentru a promova inovaţia şi cunoştinţele teoretice de economie în regiunile care înregistrează rezultate nesatisfăcătoare.

Elveţia şi Norvegia sunt prima, respectiv a treia ţară europeană din ierarhia competitivităţii economice. Elveţia a obţinut rezultate deosebite la capitolul educaţie şi investiţii corporatiste în cercetare şi dezvoltare. Norvegia excelează la categoria cheltuielilor guvernamentale pentru cercetare şi dezvoltare.

Luxemburg, care face parte din Uniunea Europeană, s'a plasat pe poziţia a doua, fiind favorizat mai mult de nivelul ridicat de bunăstare economică, decât de alte măsuri luate în vederea creşterii competitivităţii.

Într'un clasament separat întocmit pe regiuni, anumite zone din Finlanda şi Suedia au ocupat primele două poziţii pe plan european.

Uusimaa, o regiune din Finlanda care include Helsinki, este cea mai competitivă zona europeană, punctajul său fiind de peste 100 de ori mai ridicat decât regiunea Kentriki Ellada din Grecia, care încheie acest clasament.

Atât Uusimaa, cât şi Stockholm - regiune plasată pe locul doi - au obţinut un punctaj de peste două ori mai mare decât media.

Raportul nu include o comparaţie directă cu Statele Unite, însă Robert Huggins, unul dintre autori, a remarcat că statele americane sunt superioare ţărilor europene din punct de vedere al competitivităţii. El a adăugat, însă, că UE trebue să ia măsuri inspirându-se cu precădere din modelul ţărilor nordice, şi nu din cel al SUA.

"Modelul american nu corespunde pe deplin necesităţilor europene, pentrucă sectorul corporatist din SUA include numeroase conglomerate, în timp ce Europa are mai multe firme mici şi mijlocii pe cap de locuitor. De aceea, ţările nordice reprezintă un model mai eficient pentru economia europeană", a explicat Robert Huggins.

Pe de altă parte, analiştii au atras atenţia asupra necesităţii reducerii diferenţelor masive existente între regiuni.

"Zonele cu performanţe deosebite se îndepărtează de restul continentului, fiind totodată principalul motor al utilizării şi dezvoltării cunoştinţelor. Există o diferenţă concurenţială pronunţată între cele mai performante şi cele mai puţin performante regiuni. Această diferenţă va continua să crească, dacă UE nu va aborda mai atent proiectele de dezvoltare regională", au concluzionat analiştii.

BAYER A ÎNREGISTRAT ANUL TRECUT PIERDERI PESTE ESTIMĂRI

Grupul german Bayer, cu activităţi în industria farmaceutică şi de produse chimice, a încheiat anul 2003 cu o pierdere netă de 1,36 miliarde de euro, din cauza unor cheltuieli de 1,9 miliarde de euro aferente programului de restructurare, informează *Reuters*.

Compania care a inventat aspirina în urmă cu mai bine de un secol a obţinut o pierdere operaţională de 1,2 miliarde de euro, faţă de profitul operaţional de 1,61 miliarde de euro, consemnat în 2002.

Vânzările de anul trecut au scăzut cu 3,6%, cifrându-se la 28,56 miliarde de euro.

O serie de analişti anticipau pentru anul 2003 un deficit operaţional mai mic, de 718 milioane de euro, la vânzări de 28,5 miliarde de euro.

Grupul Bayer derulează un program amplu de restructurare prin care renunţă la cea mai mare parte a operaţiunilor din sectorul de produse chimice şi polimeri.

Conducerea şi-a exprimat speranţa că va obţine rezultate operaţionale în creştere, în cursul acestui an, anticipând, totodată, o scădere uşoară a vânzărilor.

"Rezultatele obţinute în primele două luni ale anului curent justifică un optimism moderat. Cifrele indică o modestă tendinţă ascendentă a rezultatelor operaţionale, în pofida fluctuaţiilor de curs valutar", a declarat directorul executiv al Bayer, Werner Wenning.

În luna Noembrie 2003, Bayer a anunţat că pregăteşte listarea la bursă a companiei Lanxess, formată prin combinarea principalelor active din industria chimică şi a unei părţi din societatea Bayer Material Science. Vânzările acestor active se ridică la aproximativ 5,6 miliarde de euro. Operaţiunea de listare ar putea avea loc cel mai târziu la începutul anului 2005.

Werner Wenning consideră că Lanxess are o mare capacitate de a-şi majora pe cont propriu profitul operaţional şi profitul net din acest an.

Activitatea Bayer din industria chimică a fost afectată în ultima perioadă de aprecierea monedei euro, diminuarea cererii, creşterea tarifelor la energie şi scumpirea materiilor prime.

Recent, grupul a anunţat că va înscrie provizioane de 300 milioane de euro, pentru a acoperi pierderile rezultate din litigiile legate de medicamentul anticolesterol Baycol.

Poliţa de asigurare semnată de companie în legătură cu acest produs farmaceutic se ridică la aproximativ 1,2 miliarde de dolari.

Medicamentul Baycol a fost retras de pe piaţă în August 2001, după ce au apărut indicii că ar fi provocat moartea a peste 100 de persoane care s'au îmbolnăvit de o maladie rară a muşchilor. Potrivit datelor oficiale, aproape şase milioane de pacienţi au urmat un astfel de tratament.

Compania germană trebue să răspundă atât pentru aceste decese, cât şi pentru acuzaţiile persoanelor care au suferit efecte secundare mai puţin grave.

THE ECONOMIST PREVEDE PRĂBUŞIREA PIEŢEI REZIDENŢIALE MONDIALE

Expansiunea globală a pieţei imobilelor rezidenţiale care a sprijinit economia mondială în contextul declinului burselor din ultimii ani se clatină pe marginea unei prăpastii, a concluzionat revista *The Economist* după o serie de studii, relatează *Reuters*.

Pam Woodall, editor al departamentului de economie la prestigiosul săptămânal britanic, a declarat că studiile şi cercetările asupra pieţei imobiliare au fost realizate pe parcursul ultimului an.

"Preţurile locuinţelor par supraevaluate serios în Australia, Irlanda, Olanda, Spania, Marea Britanie şi SUA, şi vor scădea cu cel puţin 20% în multe economii în următorii patru ani", a afirmat Woodall în cadrul unei conferinţe organizate de Investment Property Databank (IPD).

Elementul declanşator pentru un crah al preţurilor locuinţelor ar putea fi o creştere relativ modestă a ratelor dobânzilor, întrucât totalul datoriilor contractate de familii atinge maxime record.

The Economist a calculat că ar fi nevoie de patru ani pentru ca preţurile locuinţelor să revină la echilibru pe termen lung dacă ar scădea cu 10% în SUA şi cu 25% în Marea Britanie şi Spania.

SUA a asistat la cea mai semnificativă scumpire a locuinţelor din istoria sa, dela mijlocul anilor '90 până în prezent, şi un declin abrupt al pieţei de profil din cea mai mare economie a lumii ar împinge economia mondială în recesiune.

"SUA mai are foarte puţină muniţie fiscală sau monetară pentru a-şi susţine economia, dacă preţurile caselor se vor prăbuşi", a apreciat Woodall.

PROFIT NESPERAT PENTRU NIKE

Concernul american specializat în echipament sportiv încheie anul financiar 2003 cu încasări care depăşesc prognozele specialiştilor. Potrivit informaţiilor prezentate jurnaliştilor de către şeful Nike, Philip H. Knight, profitul net al companiei în 2003 a fost de 200 de milioane de dolari, comparativ cu numai 125 de milioane încasate la finele anului 2002. Conducerea Nike motivează sporirea încasărilor prin creşterea exportului, orientarea către cerinţele pieţei şi cursul favorabil al monedei americane în raport cu cea europeană. Faţă de principalul său concurent, Adidas-Salomon, care a încheiat anul cu pierderi, Nike a profitat de subevaluarea dolarului, întărindu-şi prezenţa pe piaţa europeană.

CIFRA DE AFACERI A COMPANIILOR IT DIN ROMÂNIA ESTE ÎN CREŞTERE

Dintre cele aproximativ 6.500 de companii din domeniul IT înregistrate în România, mai mult de 100 au raportat în 2002 o cifră de afaceri de peste un milion de dolari, faţă de numai 80 cu un an în urmă, informează un comunicat al Ministerului Comunicaţiilor şi Tehnologiei Informaţiei.

"În ultimii ani, acest sector economic a intrat mai mult în atenţia comunităţii internaţionale. Sperăm ca în anii următori acest domeniu să contrazică prognozele de creştere, surprinzând prin valori mult mai mari", a declarat ministrul Comunicaţiilor şi Tehnologiei Informaţiei, Dan Nica.

COCA-COLA RETRAGE DE PE PIAŢA BRITANICĂ APA DASANI

Compania Coca-Cola a anunţat că retrage de pe piaţa britanică apa îmbuteliată Dasani, după ce analizele au indicat că nivelul conţinutului de bromat, un component chimic care sporeşte riscurile apariţiei cancerului, depăşeşte limitele impuse de autorităţile britanice, informează *Reuters*.

Grupul american s'a consultat cu agenţia britanică responsabilă cu siguranţa produselor alimentare (Food Standards Agency), concluzionând că retragerea acestui produs este o măsură *"rezonabilă"*.

"Bromatul este un produs chimic care poate creşte şansele apariţiei cancerului, după o expunere îndelungată. Deocamdată nu există nici un risc imediat la sănătatea consumatorilor", se arată într'un comunicat al Food Standards Agency.

În Marea Britanie, limita standard impusă conţinutului de bromat în apa îmbuteliată şi dela robinet este de zece părţi la un miliard. Testele efectuate pe eşantioane de apă Dasani arată că acest produs are un conţinut de bromat cuprins între peste 10 părţi la un miliard şi 22 de părţi la un miliard. În Europa, limita impusă pentru apa dela robinet este de 25 de unităţi la un miliard.

Retragerea apei Dasani ar putea afecta considerabil eforturile Coca-Cola de a-şi consolida poziţia pe piaţa apei îmbuteliate din Marea Britanie.

Recent, presa locală a criticat producătorul american, după ce s'a aflat că Dasani este de fapt apă dela robinet tratată şi purificată - o practică obişnuită în industria de profil. Aproape 40% din apa vândută la nivel global este preparată în acest fel.

Piaţa apei îmbuteliate are un potenţial de creştere superior segmentului băuturilor răcoritoare, iar Dasani s'a impus rapid în topul preferinţelor consumatorilor, devenind a doua marcă din Statele Unite după volumul vânzărilor.

WAL-MART RĂMÂNE CEA MAI MARE COMPANIE DIN STATELE UNITE

Grupul american de retail Wal-Mart, care a obţinut anul trecut vânzări nete de 256,33 miliarde de dolari, s'a plasat pentru al treilea an consecutiv pe primul loc în topul Fortune 500, care enumeră cele mai mari corporaţii din Statele Unite după cifra de afaceri, informează *Reuters*.

Compania petrolieră Exxon Mobil a urcat de pe locul trei pe locul doi, în timp ce producătorul auto General Motors a pierdut poziţia secundă pentru locul trei.

APRECIEREA EURO AMENINŢĂ REDRESAREA ECONOMICĂ, CONFORM UNICE

Aprecierea euro este cea care face să planeze cele mai multe riscuri asupra redresării economice din cele 12 state ale zonei euro, a subliniat Uniunea Confederaţiilor Industriilor şi Patronatelor din Europa (UNICE), citată de *Reuters*.

Potrivit celui mai recent raport semestrial al UNICE, companiile şi-au îmbunătăţit prognoza privind creşterea economică din 2004 a zonei euro, dela 1,7% la 1,9%, şi aşteaptă o rată de creştere de 2,2% în 2005.

"Ceea ce îngrijorează cel mai mult pe termen scurt este riscul unei noi aprecieri a euro faţă de dolar", se arată în influentul raport al uniunii, care reuneşte principalele organizaţii patronale din 28 de state europene. De asemenea, este considerat semnificativ şi riscul fluctuaţiilor actuale ale pieţelor bursiere.

Toţi respondenţii din zona euro au considerat prea ridicat nivelul monedei unice, într'un sondaj efectuat de UNICE în Februarie, când cotaţia medie a euro s'a stabilit la 1,2670 dolari.

Anchetele s'au realizat în rândul federaţiilor naţionale membre ale uniunii, precum Confederaţia Industriei Britanice (CBI), BDI (Germania), Medef (Franţa) şi Confindustria (Italia).

În Franţa, respondenţii au estimat că un euro cotat la peste 1,10 dolari ar constitui un serios handicap pentru economia europeană, în timp ce, în Germania şi Grecia, nivelul de 1,20 dolari este considerat mai periculos, faţă de cel de 1,30 dolari sau mai ridicat menţionat în celelalte state din zona euro.

În cinci dintre cele 12 state membre, federaţiile se aşteaptă ca euro să atingă sau chiar să depăşească până în August zona de pericol indicată.

COLUMBUS TRAVEL SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREŢURI DIN TORONTO SPRE BUCUREŞTI, TIMIŞOARA, BUDAPESTA ŞI ORICE DESTINAŢIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din Bucureşti, Timişoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANŢE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINŢA DVS.

Contactaţi-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.

SPORT

SCOŢIA-ROMÂNIA 1-2

Reprezentativa de fotbal a României a învins, cu scorul de 2-1 (1-0), selecționata Scoției, într'un meci amical disputat, Miercuri, pe stadionul *"Hampden Park"* din Glasgow.

Pentru România au marcat Chivu '37 și Pancu '51, în timp ce golul reprezentativei Scoției a fost reușit de McFadden, în minutul 57.

Florin Cernat a primit un cartonaș galben, în minutul 19.

Selecționerul Anghel Iordănescu a folosit următoarea echipă: Stelea (Lobonț '46) - Stoican, Iencși, Chivu, Rax - Fl. Petre (Mitea '46), Ov. Petre, Pancu (Dănciulescu '89), Cernat (Șoavă '63) - Ganea (A. Cristea '82), Mutu.

ROMÂNIA A RATAT CÂȘTIGAREA CUPEI EUROPENE A NAȚIUNILOR

Reprezentativa de rugby a României a ratat câștigarea ediției 2003-2004 a Cupei Europene a Națiunilor, după ce Portugalia a reușit să învingă, cu scorul de 19-18 (13-5), selecționata Rusiei, asigurându-și prima poziție în clasament.

România a ocupat poziția secundă în clasament, cu 26 de puncte, după victoria obținută în fața selecționatei Georgiei, în ultima etapă a competiției. În urma victoriei obținute în ultimul minut de joc în fața Rusiei, echipa Portugaliei a acumulat 28 de puncte și a câștigat pentru prima dată acest trofeu. Locul trei a revenit Georgiei, cu 21 de puncte.

RETRAGEREA LUI GICĂ POPESCU

Impresarul FIFA, Gheorghe Popescu, a declarat în cadrul unei conferințe de presă, că meciul dintre reprezentativa României și o selecționată mondială va avea loc pe stadionul *"Ion Oblemenco"*, din Craiova.

Popescu a precizat că decizia sa de a alege ca locație pentru acest eveniment Craiova a fost influențată în mare parte de suporterii craioveni.

"«Seara Campionilor» va avea loc la Craiova. Am luat această decizie datorită publicului din Bănie, deși multe persoane m'au sfătuit să duc meciul la Timișoara", a declarat fostul internațional român.

SCANDAL ÎN FOTBALUL ROMÂNESC

LPF a dat în judecată FRF

Liga Profesionistă de Fotbal (LPF) a acționat în instanță Federația Română de Fotbal (FRF), contestând decizia Adunării Generale a forului fotbalistic român, potrivit căreia toate litigiile vor fi judecate de comisiile FRF.

Președintele Comisiei de Disciplină a LPF, Alexandru Boc, a declarat că liga va uma toate căile legale pentru a i se face dreptate. ***"Am acționat în instanță FRF, o să facem memorii la FIFA și la UEFA. Decizia FRF este abuzivă, pentrucă nu s'au respectat niște puncte din regulament și din statut. Când forurile competente vor face dreptate, ne vom supune acestei decizii"*****, a spus Boc.**

Alexandru Boc a afirmat că, dacă cei patru jucători stelișți, Dorinel Munteanu, Florentin Dumitru, Mirel Rădoi și Nicolae Dică, care nu s'au prezentat la echipa națională, ar fi fost suspendați de LPF, nu s'ar fi ajuns la această situație. ***"După cazul Steaua am afirmat că am fost amenințat că, în cazul în care nu-i suspendăm pe cei patru jucători, voi fi demis. În același timp, s'a spus că dacă nu-i suspendăm, s'ar putea să ni se ia comisiile. Am discutat cu o persoană foarte importantă din FRF, care era implicată în acest caz, după terminarea și judecarea cazului respectiv, și mi-a mulțumit că am luat această decizie, pe care o consideră înțeleaptă și justă. Probabil campionatul era jucat dacă îi suspendam, dar nu puteam face acest lucru. Dacă mai judec de o sută de ani acest caz, aș da aceeași sentință (n.r. - amendarea clubului Steaua cu 200 de milioane de lei)"*****, a spus Boc.**

Întrebat dacă persoana din FRF este selecționerul Anghel Iordănescu, Boc a spus: ***"Nu dau nume, dar tot ce am intuit și ce l-am spus președintelui Dumitru Dragomir s'a întâmplat. El mi-a spus că nu se poate așa ceva, bazându-se pe niște puncte din statutul nostru și din regulamentul LPF. Nu mi se pare corect ca într'o AG a FRF să nu se pună pe ordinea de zi punctul respectiv. Trebuia să ne anunțe cu 30 de zile înainte și ne-am fi luat măsurile necesare. Oricum, dacă va fi nevoie, voi da nume în instanță"*****.**

HAGI A PRELUAT GALATA

Fostul selecționer Gheorghe Hagi a declarat că postul de antrenor al echipei Galatasaray reprezintă o mare provocare pentru el.

"Este o mare provocare pe care o așteptam de mult și sper să repet performanțele și evoluțiile bune avute în cei cinci ani în care am jucat la Galatasaray. Galata este o echipă cu mentalitate de învingătoare, așa cum îmi place și mie. Este exact ceea ce-mi trebue", a spus Hagi.

"Galata trebue să revină în cel mai scurt timp acolo unde îi este locul, iar la anul să atacăm titlul. Trebue să câștigăm cât mai multe puncte", a spus Hagi, care a precizat că are emoții pentru revederea cu suporterii formației turce.

Întrebat dacă nu se teme de faptul că la Galatasaray va fi presiunea prea mare, Hagi a spus: *"Mie îmi place unde este presiune și o accept. Sunt condamnat să câștig prin mentalitatea pe care o am. Nu mă sperie nimic"*.

Fostul selecționer a menționat că va păstra relații foarte bune cu fostul tehnician al echipei Galatasaray, Fatih Terim. *"Am fost, sunt și voi fi în relații foarte bune cu Fatih Terim. Asta este viața de antrenor. Pe fiecare ne paște acest lucru, avem perioade mai bune și mai rele. Terim este prietenul meu și eu nu merg la Galatasaray să-l înlocuiesc"*, a precizat Hagi.

HAGI

Gheorghe Hagi a menționat că foștii săi colegi din perioada în care activa ca jucător la Galata trebue să înțeleagă că acum lucrurile sunt diferite. *"Foștii mei colegi trebue să demonstreze că mai au multe de spus. Eu trebue să-mi văd de treaba mea și să formez o echipă și un grup care să muncească în aceeași direcție. O să lupt cu toate echipele și mă duc să conduc Galata să facă performanță. Galatasaray are forța și istoria de partea sa pentru a aspira cât mai sus"*, a precizat tehnicianul român.

Hagi a mai antrenat reprezentativa României, în perioada 26 Iunie - 26 Noembrie 2001, și echipa Bursaspor, între 28 Iunie și 15 Noembrie 2003. Antrenorul român a demisionat dela Bursaspor, în urma rezultatelor slabe înregistrate, deși semnase un contract pe o perioadă de trei ani. În momentul demisiei, echipa din Bursa ocupa poziția a 15-a în campionat, cu două victorii, patru rezultate de egalitate și șase înfrângeri.

Gheorghe Hagi a evoluat la Galatasaray, în perioada 1996-2001, câștigând alături de această echipă de patru ori consecutiv campionatul Turciei (1997-2000), de două ori Cupa Turciei (1999 și 2000), o dată Cupa UEFA (ediția 1999/2000) și Supercupa Europei (în anul 2000).

VIOREL MOLDOVAN NEGOCIAZĂ UN TRANSFER LA BOLOGNA

Atacantul echipei FC Nantes, Viorel Moldovan, se află în negocieri avansate cu echipa italiană Bologna, au declarat surse din anturajul jucătorului, citate de AFP.

Conducătorii cluburilor engleze Fulham și Bolton Wanderers s'au arătat, la rândul lor, interesați de achiziționarea lui Moldovan.

Românul a confirmat recent că FC Nantes este prioritatea sa pentru viitor, dar că a studiat și alte oferte *"din Italia și Anglia"*.

Moldovan a declarat că și-ar dori ca formația Nantes să îi propună prelungirea contractului cu doi ani, în timp ce oficialii clubului francez au anunțat că doresc ca atacantul român să semneze o înțelegere pe un an cu opțiune pentru încă un sezon.

SC MIERCUREA CIUC, CAMPIOANĂ NAȚIONALĂ LA HOCHEI PE GHEAȚĂ

Echipa Sport Club Miercurea Ciuc a câștigat Superliga Națională de hochei pe gheață, după ce a învins, cu scorul de 6-1 (0-1, 2-0, 4-0), formația Steaua București, în cel de-al treilea meci al finalei.

PAVEL A INTRAT ÎN TOP 20 ATP

Tenismanul Andrei Pavel ocupă locul 20, cu 79 de puncte, în clasamentul Indesit ATP 2004 Race, dat publicității la Monte Carlo, a anunțat agenția Datasport.

Pavel a ajuns până în sferturile de finală ale turneului dela Key Biscayne.

MUTU NU MAI ESTE DORIT LA CHELSEA LONDRA

Atacantul echipei engleze Chelsea Londra, Adrian Mutu, ar putea părăsi gruparea din capitala Angliei cât de curând. Românul ar putea ajunge ca, din sezonul viitor, să evolueze pentru formația italiană Juventus Torino.

SCANDAL DUPĂ MECIUL DE RUGBY CU RUSIA, ROMÂNII ACUZĂ CĂ AU FOST ADORMIȚI

FR Rugby va solicita forurilor internaționale efectuarea unei anchete, după ce, în urma testelor efectuate asupra eșantioanelor de urină prelevate de la 12 jucători ai echipei naționale, au fost descoperite urme de fenotiazine, o clasă de substanțe cu efecte de inducere a somnolenței.

"În ziua meciului dela Krasnodar (20 Martie), o parte dintre jucătorii echipei României au acuzat o stare de oboseală profundă și somnolență. Duminică, după ședința tehnică dela Iași, la propunerea antrenorului Phillipe Sauton, medicul echipei naționale, Alin Popescu a plecat cu trei jucători (Sorin Socol, Cristian Petre și Dragoș Dima) la Secția Toxicologie din cadrul Spitalului de Urgență din Iași pentru teste de urină. Rezultatele testelor au arătat prezența de Fenotiazine, o clasă de substanțe cu efecte de inducere a stării de somnolență. Având în vedere rezultatele înregistrate, s'a decis testarea, în aceeași seară a urinei tuturor jucătorilor, dar din cauză că laboratorul din Iași nu avea reactivi suficienți, s'a putut face testarea pe încă 9 jucători. Toate cele 12 probe au fost pozitive la Fenotiazine", se arată în comunicatul citat.

Potrivit FR Rugby, ținând cont de faptul că medicația folosită pentru jucători nu conține nici un produs cu această substanță, oficialii delegației române au ajuns la concluzia că există posibilitatea introducerii premeditate a substanței în alimentația jucătorilor români în timpul prezenței echipei la Krasnodar. Existând temerea că alături de Fenotiazine puteau fi introduse și alte substanțe din clasa celor interzise de WADA (Asociația Mondială Antidoping).

Ce s'a întâmplat la Krasnodar iese din limita spiritului sportiv

Președintele Agenției Naționale pentru Sport (ANS), Octavian Morariu, a declarat că ce s'a întâmplat la meciul Rusia - România reprezintă o întâmplare nefericită care iese din limita spiritului sportiv.

"Ceea ce s'a întâmplat la Krasnodar este o întâmplare nefericită care iese din limita spiritului sportiv. Trebue să ne gândim și la o anumită deontologie care în momentul respectiv a scăpat de sub control. George Straton a confirmat că analizele au ieșit pozitive."

DOROFTEI REVINE

Pugilistul Leonard Doroftei a afirmat după ce l-a învins pe americanul Chucky Tchorniawsky, că își dorește să fie în cea mai bună formă pentru partida cu Arturo Gatti, care va avea loc, pe 24 Iulie, la Atlantic City, informează cotidianul *"National Post"*.

"Când am venit în Canada și l-am văzut pe Gatti, m'am gândit: Oau, ce boxer. Îmi place acest tip. Pentru el vreau să fiu în cea mai bună formă. Vreau să-i arăt cât de mult îl respect, dar vreau și să-l trimit la podea", a spus Doroftei.

Leonard Doroftei a câștigat prin knock-out tehnic în repriza a patra, meciul susținut în compania lui Chucky *"T"*.

"Dorin, un erou național în România, care a sosit la Montreal în 1998 și care avea pe umeri drapelul țării sale, l-a bătut pe veteranul Chucky "T" în repriza a patra. Acum se așteaptă meciul cu Arturo Gatti", scrie *"National Post"*, care menționează că la partida desfășurată la Casino Montreal, au asistat 550 de persoane.

Doroftei va putea lupta pentru titlul mondial în versiunea WBC, pe 24 Iulie, cu Arturo Gatti.

"Chucky nu este un pugilist de top, dar este un băiat extraordinar. Meciul cu Chucky a reprezentat doar o șansă de a reveni în ring. Acum vreau să ajung la un nivel mai mare", a precizat Doroftei.

CLASAMENTUL DIVIZIEI A
Rezultatele etapei a 20-a

Loc	Echipa	Nr.J	V	E	I	Gm	Gp	Pct
1.	Dinamo	20	14	2	4	48 -	24	44
2.	Steaua	20	12	6	2	38 -	13	42
3.	Rapid	20	10	7	3	32 -	21	37
4.	FC Națională	20	9	5	6	25 -	22	32
5.	U.Craiova	20	8	6	6	24 -	23	30
6.	Apulum	20	8	6	6	23 -	27	30
7.	"Poli" AEK	20	7	8	5	25 -	31	29
8.	Oțelul	20	7	6	7	17 -	18	27
9.	Gloria	20	6	6	8	23 -	30	24
10.	Ceahlăul	20	7	3	10	28 -	38	24
11.	Farul	20	6	5	9	25 -	29	23
12.	FCM Bacău	20	4	7	8	23 -	32	22
13.	Petrolul	20	4	7	9	24 -	25	19
14.	FC Brașov	20	5	4	4	22 -	33	19
15.	FC Argeș	20	4	6	10	19 -	25	18
16.	Oradea	20	4	4	12	27 -	31	16

UNUL DINTRE CĂLĂII REGIMULUI SADDAM, ÎŞI DEAPĂNĂ IMPASIBIL AMINTIRILE

Peste o jumătate de milion de Irakieni au căzut victime odiosului regim al lui Saddam Hussein. Multe familii irakiene nu ştiu nici până la această oră ce s'a întâmplat cu rudele lor. În schimb, acest lucru l-ar putea şti Saad Abdul Amir, unul dintre *"călăii"* dela Bagdad. Abdul Amir a ucis sute de oameni, notează cotidianul german *Der Spiegel*, în prezentarea groaznicelor mărturii ale acestuia.

"Prima execuţie pe care am realizat-o personal a avut loc în 1992, - îşi aminteşte astăzi Saad Abdul Amir. - *Mă temeam un pic, parcă nu mă simţeam în largul meu. Doar ai de-a face, totuşi, cu o viaţă de om. Atunci am tras o înghiţitură de alcool, ca să nu simt nimic şi să nu-mi fie frică".*

Cu timpul, Abdul Amir şi-a pierdut din temerile iniţiale. El a executat ultimul om cu circa o jumătate de an în urmă.

Fostul loc de muncă al călăului dela Bagdad este o încăpere pentru execuţii, în cadrul renumitei închisori Abu Graib: o uşă de oţel, vopsită în alb, o încăpere goală, cu pereţi de culoare deschisă. Din tavan atârnă un laţ, sub el se află o groapă cu patru laturi drepte. Potrivit datelor Organizaţiei Naţiunilor Unite, acest şteang a adus moartea unui număr de peste patru sute de oameni - criminali, violatari, hoţi, dar mai ales deţinuţi politici. Mulţi dintre ei au murit de mâna lui Amir, subliniază *Der Spiegel*.

"Laţul se aruncă pe la spate, - călăul face demonstraţia, trecându-şi agale mâna dela ceafă spre bărbie, - şi se leagă pe gât". Problemele apăreau atunci când condamnatul era prea slab. În astfel de cazuri, era nevoie de ajutor. *"Atunci mai venea cineva, care-l trăgea în jos de picioare. Din cauza presiunii, se oprea respiraţia şi se frângea coloana spinării"*, povesteşte, cu lux de amănunte, Amir.

Închisoarea Abu Graib este cea mai mare din Irak. Ea se află la aproximativ 30 de kilometri la Vest de Bagdad. În interiorul ei se află un coridor, cu camere de încarcerare de ambele părţi. Nu există nici un fel de uşi, doar gratii şi pereţi goi. Într'o astfel de celulă erau închise aproximativ 80 de persoane.

"Era întotdeauna ceva extraordinar când în cameră pătrundea o rază de soare, - povesteşte un fost condamnat politic, care şi-a petrecut mulţi ani într'una din aceste camere. - *Dacă era soare, noi scoteam printre gratii mâinile şi picioarele, pentru a prinde măcar un pic de lumină".*

În anumite celule aproape că nu pătrundea lumina naturală. De multe ori, deţinuţii erau închişi în carcere înguste, aşa-zisele *"camere de corecţie"*, unde nu se puteau nici măcar întoarce de pe o parte pe alta. În astfel de *"izolatoare"* erau închişi cu săptămânile până la şase oameni, povestesc foştii deţinuţi.

"Tot aici deţinuţii îşi făceau nevoile. Şi tot aici unii dintre ei mureau. Acestea erau nişte condiţii inumane". Aceste carcere erau ideea fiului cel mic al lui Saddam, Udai Hussein.

În timpul lui Saddam Hussein, puţini erau cei care ştiau ce se întâmplă în spatele pereţilor închisorii Abu Graib. Numai pe data de 27 Ianuarie 2000, aici au fost executaţi 26 de deţinuţi politici. Mulţi dintre ei s'au opus până în ultimul moment, execuţiei.

"Nimeni nu dorea să moară, unii nu doreau să părăsească celula. Atunci, ei erau scoşi de acolo cu forţa. Erau bătuţi, peste picioare şi cap", povesteşte Amir.

Execuţiile aveau loc în zilele de Miercuri şi Duminică. În timpul regimului lui Saddam Hussein au fost condamnaţi peste 600 de mii de Irakieni. Printre condamnaţi erau mulţi Şiiţi din Nedjef şi Kerbela. Nu se ştie dacă şi străini au fost executaţi aici.

"Erau spânzuraţi unul după altul. Era o procedură simplă, care dura doar două minute. Dacă erau 20 de condamnaţi, atunci execuţia dura între o jumătate de oră şi două ore, nu mai mult", precizează Amir.

Mulţi oameni nu au auzit nimic despre rudele lor după ce acestea erau aduse în închisoarea Abu Graib. După prăbuşirea regimului lui Saddam, sute de persoane s'au grăbit să-şi caute rudele. Unii le găseau, de exemplu, în casa unuia dintre foştii ofiţeri ai serviciilor speciale: pe pereţii casei lui, atârnau liste cu numele şi data execuţiei...

Câţi oameni au fost închişi, câţi au fost executaţi - nimeni nu ştie exact, chiar şi numai din cauză că cei ucişi dispăreau fără urmă. Celor executaţi li se scoteau ochii - *"pentru ştiinţă"*, explică Amir. Orbitele erau umplute cu vată, iar trupurile erau îngropate pe teritoriul închisorii. Pe teritoriul Abu Graib au fost deja descoperite mai multe gropi comune.

Saad Abdul Amir nu simte nici un fel de remuşcări sau compasiune.

"Da, am făcut aceasta, însă eu nu port nici o răspundere - spune Amir. - *Eu îmi făceam treaba, la fel cum alţii şi-o fac pe a lor. Chiar dacă munca mea era un pic diferită. Mă rog şi sper că Allah îmi va ierta păcatele. În cazul în care am vreunul".*

În ochii călăului nu se poate citi nimic: Amir poartă nişte ochelari mari, negri, îşi încheie relatarea *Der Spiegel*.

SCHROEDER ÎN CĂDERE LIBERĂ

Următoarele alegeri generale din Germania nu sunt programate înainte de 2006, dar steaua cancelarului Gerhard Schroeder păleşte deja. Potrivit celui mai recent sondaj, numai 26 la sută dintre alegătorii germani susţină Partidul Social-Democrat al lui Schroeder. Disidenţii ameninţă cu formarea unui partid separat, invocând argumentul că Schroeder a trădat principiile social-democraţiei prin reducerea fiscalităţii in scopul bunăstării şi a simplificat legile privind protecţia locurilor de muncă. Opoziţia de dreapta, reprezentată de Uniunea Creştin-Democrată, controlează Camera superioară a parlamentului, fapt care îi dă posibilitatea să autorizeze modificarea multor iniţiative ale cancelarului german. *"Vremuri grele"* s'a plâns Schroeder oficialilor partidului, reuniţi la Berlin la 21 Martie, scrie revista *Businessweek* în ultimul număr.

Într'adevăr, vremuri atât de grele încât, potrivit speculaţiilor, cancelarul german a obosit să mai fie *"calul de bătaie"* al Germanilor şi ar putea chiar demisiona. *"În <oala sub presiune> care este Berlinul, circulă zvonuri potrivit cărora cancelarul german nu se mai simte în largul său"*, scrie cotidianul berlinez *Die Welt*, în ediţia sa din 19 Martie.

Cei mai mulţi dintre analişti sunt de părere că este puţin probabil ca Schroeder să demisioneze, iar potrivit versiunii oficiale, el intenţionează să într'o bună zi, s'ar putea ţine de cuvânt.

Cum ar putea ieşi Schroeder din scena politică? Constituţia germană este rigidă în ceea ce priveşte înlocuirea cancelarului german împotriva voinţei sale. Dar oboseala politică a lui Schroeder ar putea spori pe măsură ce dificultăţile cu care se confruntă economia germană se acutizează. Numărul celor care lucrează scade, numărul pensionarilor este în creştere, iar rata şomajului, de 10,3 la sută, se menţine. Cancelarul german este prins în capcană între deficienţele economice şi alegătorii nemulţumiţi. *"Schroeder nu prea are loc de intors"*, afirmă Michael Greven, profesor de ştiinţe politice la Universitatea din Hamburg. Prestigiul cancelarului german ar putea suferi o lovitură majoră la 13 Iunie, dată la care se vor desfăşura alegeri pentru Parlamentul European, parlamentul landului Thuringia şi municipalităţile din şapte landuri germane. Potrivit sondajelor, SPD va suferi un crah.

Ultima dată când a avut loc o cădere a guvernului federal a fost în 1982 când Partidul Liber Democrat (FP), de centru, a abandonat coaliţia cu SPD, condus de Helmut Schmidt, şi s'a unit cu CDU. Această manevră s'a materializat prin 16 ani de conducere a unui guvern conservator, sub Helmut Kohl. Din punct de vedere teoretic, partenerii SPD, Partidul Verzilor ar putea să se sustragă pentru a forma un guvern cu CDU. Dar este puţin probabil ca ecologiştii şi social-conservatorii să găsească suficiente puncte comune pentru a deveni o echipă.

În schimb, SPD şi Partidul Verzilor ar putea să cadă de acord privind o eventuală înlocuire a lui Schroeder, în cazul retragerii acestuia. Problema este cine îl va înlocui pe actualul cancelar german. Ministrul Muncii şi al Economiei, Wolfgang Clement, de orientare reformistă, este un posibil candidat, dar chiar mai nepopular, în rândul aripii de stânga, decât însuşi Schroeder. Partidul duce lipsă de alte personalităţi populare.

Această situaţie, ca şi divizările interne din cadrul coaliţiei aflate la putere, poate duce la o bătălie *"murdară"* pentru putere. Pentru a evita o astfel de situaţie - la care se va ajunge mai devreme sau mai târziu - Schroeder a făcut o mişcare de retragere tactică la 21 Martie. El a predat conducerea SPD lui Franz Munterfering, un veteran al partidului, şeful grupului parlamentar al SPD. Scopul urmărit de manevra lui Schroeder este acela ca Munterfering să aibă o prestaţie mai bună decât a reuşit el însuşi în ceea ce priveşte comunicarea cu membrii partidului şi să servească drept *"baghetă luminoasă"* pentru disidenţi. Cancelarul german a propus totodată reforme care mai degrabă să îi liniştească pe alegători decât să-i îngrijoreze, cum ar fi alocaţiile pentru creşterea copiilor. Astfel de manevre par să fi calmat temporar aripa de stânga.

Totuşi, jumătăţile de măsură nu pot funcţiona la nesfârşit. Într'o bună zi cancelarul Schroeder va trebui să dea socoteală. Pe măsură ce presiunile bugetare ale Germaniei cresc, el va trebui pur şi simplu să încerce să recurgă la alte reduceri ale fiscalităţii - sau să demisioneze şi să lase pe altcineva să facă această muncă *"murdară"*, conchide publicaţia.

CHINA ACCELEREAZĂ PROGRAMUL EI NUCLEAR

Vârf de lance al economiei chineze, provincia meridională Guangdong intenţionează să demareze peste doi ani construcţia celei mai mari centrale nucleare din ţară, în şase tranşe, cu o putere instalată totală de 6.000 de megawaţi, afirmă revista *"China Business Weekly"*.

Acest proiect gigant, Yangjiang II şi III, va relansa îndeosebi competiţia între Franţa, Statele Unite, Rusia şi poate Canada. El prefigurează o nouă dezvoltare masivă a programului electronuclear chinez, graţie unor importante transferuri de tehnologie străină: Beijing intenţionează să construiască 27 de unităţi nucleare până în 2020. La Yangjiang, primele două unităţi de 1.000 de megawaţi ar urma să intre în funcţiune în 2010, potrivit lui Qian Zhimin, director general al Guangdong Nuclear Power Co Ltd. În această provincie în plină expansiune, cererea de electricitate va depăşi oferta cu 10 la sută în acest an.

Anunţul făcut prin intermediul revistei menţionate apare ca *"o presiune asupra guvernului central"*, vizând accelerarea demarării lucrărilor la Yangjiang, estimează Daniel Chavardes, consilier la ambasada Franţei din China. Beijingul nu a făcut încă un anunţ definitiv pentru această locaţie.

Opţiunile tehnice care vor fi făcute în provincia Guangdong se anunţă decisive pentru competiţia internaţională. China intenţionează să standardizeze tehnologia ei nucleară, obiectivul fiind de a nu pune la punct decât un singur tip de reactor pentru ansamblul programului. Această opţiune este cu atât mai determinantă cu cât, în următorii 15 ani, *"China va reprezenta peste 90 la sută din ceea ce se va realiza în domeniul nuclear"* mondial, estimează Herve Machenaud, preşedintele Electricite de France (ED) pentru Asia-Pacific.

Comisia chineză pentru dezvoltare şi reformă (CEDR) ar urma să dea în curând undă verde pentru selectarea furnizorului celor patru reactoare cu apă presurizată, din care două vor fi construite la Sanmen în provincia Zhejiang şi în Guandong, la Lingdong.

Autorităţile chineze intenţionează să angajeze o cooperare pe termen lung, pentru a dobândi şi standardiza o tehnologie nucleară avansată, care le va permite să construiască centrale în serie. Această formulă va permite în acelaşi timp reducerea costurilor, facilitarea pregătirii personalului şi garantarea unei mai bune securităţi în centrale.

În final, obiectivul este pentru Republica populară de a nu *"depinde decât de ea însăşi"*, explică Rene de Preneuf, directorul Areva pentru China, adică o independenţă bazată pe o stăpânire deplină asupra conceptiei şi fabricării centralelor.

Reactorul Framatome ANP pare să fi avut un anumit avans asupra principalilor săi doi rivali, Americano-Britanicul Westinghouse şi Rusia. Grupul francez a transferat deja tehnologie participând, alături de EDF, la construcţia a două centrale în provincia Guangdong. *"Franţa apare, de asemenea, ca un partener politic fiabil"*, insistă Domnul Chavardes, care menajează relaţiile sale cu Beijingul, propunând formarea a trei sute de ingineri chinezi de către CEA (Comisariatul pentru energie atomică).

Grupul american Westinghouse are, la rândul lui, un produs care răspunde bine cererii Chinezilor. Handicapul său este că nu a construit un reactor dela sfârşitul anilor 1970. El îşi menţine însă toate şansele de a o lua înainte, dacă Beijingul ar decide să reechilibreze uriaşul său excedent comercial în relaţiile comerciale cu Statele Unite, prin importul de tehnologie nucleară.

Ruşii, la rândul lor, sunt bine implântaţi în China, unde finalizează în acest moment construcţia a două unităţi de 1.000 de megawaţi. Ei s'au poziţionat însă pe un produs de tehnologie mai veche, a priori puţin compatibilă cu preocuparea chineză de a pune în funcţiune *"reactorul viitorului"*.

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"?

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

PESTE TREI SUTE DE MII DE ROMÂNI, ÎNTORŞI DELA FRONTIERE

Peste trei sute de mii de Români, dintre care mulţi intenţionau să muncească *"la negru"* în străinătate, au fost întorşi dela frontiere în lunile Ianuarie şi Februarie, numărul fiind de trei ori mai mare decât cel înregistrat în perioada similară a anului trecut.

Potrivit Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, nu a fost permisă continuarea călătoriei unui număr de 331.580 de Români, ca urmare a faptului că nu îndeplineau condiţiile prevăzute de legislaţia în vigoare. Astfel, 40.636 nu aveau asigurare medicală; 13.548 nu aveau bilet de călătorie dus-întors; 2.191 erau fără cartea verde a autoturismului; 232.329 nu aveau sumele în valută prevăzute de lege, necesare pentru efectuarea unei călătorii în străinătate, iar 99 aveau paşapoarte sau vize false ori falsificate.

În majoritatea cazurilor, Românii care s'au legitimat cu documente de călătorie false aveau suspendat dreptul de folosinţă al propriilor paşapoarte, ca urmare a returnării lor din diverse state (inclusiv spaţiul Schengen - Italia, Spania, Germania etc.), ei încercând să se întoarcă în acele ţări pentru a munci *"la negru"*.

Ponderea celor care au apelat la această metodă aveau între 20 şi 35 de ani, majoritatea procurându-şi documentele falsificate prin intermediul unor persoane a căror identitate nu o cunosc, plătind, în schimb, sume cuprinse între 50 şi 1.500 de dolari.

Alţi 42.777 de Români au fost întorşi din drum din alte motive, inclusiv deoarece nu au putut justifica scopul călătoriei, fiind suspectaţi că vor să săvârşească acte ilegale în spaţiul Schengen.

În primele două luni ale anului 2004, au trecut prin punctele de control ale frontierei peste trei milioane de persoane, dintre care 1,8 milioane Români, precum şi peste 865 de mii de mijloace de transport, valorile de trafic pentru persoane fiind cu peste 20 la sută mai mari decât cele din aceeaşi perioadă a anului trecut.

Dintre Românii ieşiţi legal din ţară au fost înapoiaţi dela frontierele altor state, inclusiv Schengen, doar 1.197, cu 2 la sută mai puţin decât în perioada similară a anului trecut. Ei nu au fost primiţi din motive cum ar fi nejustificarea scopului real al călătoriei sau existenţa interdicţiei de intrare pentru o perioadă determinată.

ROMÂNIA PERMITE BULGARIEI SĂ DESCHIDĂ FOCUL ÎN SPAŢIUL SĂU AERIAN

Bulgaria va putea deschide focul asupra unor avioane ce reprezintă o ameninţare pentru centrala nucleară dela Kozlodui, chiar dacă acestea se află în spaţiul aerian al României, a anunţat ministrul bulgar al Apărării, Nikolai Svinarov, citat de site-ul *BNN*.

Centrala nucleară se află pe Dunăre, la frontiera dintre Bulgaria şi România.

Svinarov le-a declarat reporterilor că a ajuns la un acord asupra acestei măsuri cu omologul său român, Ioan Mircea Paşcu, în timpul unei vizite de două zile în România.

Bulgaria consideră centrala dela Kozlodui drept o ţintă de prim ordin al unui eventual atentat terorist. Mai multe unităţi de apărare antiaeriană protejează instalaţia de potenţiale atacuri aeriene.

În opinia lui Svinarov, până în prezent, colaborarea dintre România şi Bulgaria în protejarea spaţiului aerian era prea greoaie.

O ADMINISTRAŢIE PUBLICĂ NEPOLITICĂ

Şeful Delegaţiei Comisiei Europene la Bucureşti Jonathan Scheele a declarat că participarea României ca membru cu drepturi depline într'o viitoare Europă lărgită va depinde de mersul negocierilor cu Uniunea Europeană şi de modul în care România va adopta şi pune în aplicare acquis-ul comunitar.

România are nevoie de o administraţie publică solidă, profesionistă şi, mai ales, nepolitică - a adăugat el. În acest context, Scheele a declarat că majorarea salariilor funcţionarilor publici, descentralizarea şi profesionalizarea prefecţilor sunt importante în contextul reformei administraţiei publice din România.

Implementarea politicilor anticorupţie a avut până acum un impact limitat şi pentrucă prevenirea corupţiei cere o administrare publică solidă şi un sistem judiciar eficient - a mai spus Scheele.

30.000 DE FOŞTI DEŢINUŢI POLITICI RĂMÂN NEREABILITAŢI

În ceasul al doisprezecelea şi numai în urma presiunilor organismelor europene, oficialii Ministerului Justiţiei au anunţat elaborarea unui proiect de modificare a Codului de procedură penală, de unde urmează să fie eliminată instituţia recursului în anulare. Renunţarea la recursul în anulare reprezintă o măsură salutară şi în concordanţă cu standardele europene, însă un amănunt este interesant şi anume că deţinuţii politici nu vor fi reabilitaţi. Şi nu numai. O parte dintre foştii deţinuţi politici nereabilitaţi şi/sau urmaşii lor nu pot beneficia de prevederile legislaţiei privind retrocedările.

Constantin Ticu Dumitrescu, preşedintele Asociaţiei Foştilor Deţinuţi Politici, a precizat: *"La ora actuală, mai sunt circa 30.000 de foşti deţinuţi politici care au dreptul să fie reabilitaţi. AFDPR doreşte ca acest lucru să se facă prin lege. Proiectul meu este şi astăzi de actualitate. A fost lucrat cu procurori, jurişti şi cu reprezentanţi de marcă ai societăţii civile. Trebue să existe numai voinţa politică pentru aşa ceva"*.

DESPRE PSD, *"CU DISPREŢ"* DIN PARTEA UNUI UNIVERSITAR CU STATE VECHI ÎN PARTID

Prorectorul Universităţii *"Ştefan cel Mare"* din Suceava, Mihai Iacobescu, consilier judeţean PSD, a declarat unui cotidian local că intenţionează să părăsească partidul, pe care îl priveşte *"cu dispreţ"*, deoarece nu şi-a respectat nici una dintre promisiunile făcute universităţii sucevene.

"Modul în care au înţeles ei să ajute Universitatea m'a adus în situaţia să privesc cu dispreţ acest partid din care fac parte. Formal, încă fac parte din acest partid, dar urmează să-mi dau demisia când o să consider că e cazul. De acum eu nu mă mai duc la nici o şedinţă", a declarat Iacobescu, cotidianului *Obiectiv de Sucèava*.

Prorectorul universităţii sucevene, fost senator FSN şi membru constant al PDSR, devenit PSD, şi-a exprimat nemulţumirea că autorităţile judeţene nu au asigurat o clădire pentru Casa Studenţilor şi sprijin financiar pentru modernizarea căminelor studenţeşti, aşa cum au promis.

Iacobescu a spus că a prezentat aceste probleme şi preşedintelui executiv al PSD, Octav Cozmâncă, despre acesta afirmând că *"a fost un biet secretar la UTC şi care vine pe aici înconjurat de o serie de dulăi care îl adulează şi atâta tot"*.

Iacobescu a afirmat că, din cauza promisiunilor neonorate ale PSD, o parte dintre studenţi - dar şi cadre didactice - pleacă din acest partid. *"La ora actuală există o atitudine extrem de ostilă PSD-ului în rândul cadrelor didactice din Universitatea Suceava, tocmai din acest motiv"*, a mai spus Iacobescu.

SRI: FOARTE ZGÂRCIT CU INFORMAŢIILE DE INTERES PUBLIC

SRI a rezolvat doar una dintre cele 19 solicitări de informaţii de interes public primite anul trecut. Potrivit unui material privind relaţiile SRI cu cetăţenii în 2003, publicat pe site-ul serviciului, motivul respingerii majorităţii cererilor de informaţii de interes public a fost că *"datele cerute nu se încadrau în condiţiile Legii nr. 544/2001"*.

Domeniile de interes vizate de aceste solicitări au, fost interceptările telefonice (12 cereri), foşti ofiţeri de Securitate încadraţi în SRI (4), date privind un fost cadru SRI (1), date despre organizarea SRI (1) şi anexe ale unor decrete (1).

UNA DIN AFACERILE LUI NICOLAE MISCHIE

Procurorii Parchetului Curţii de Apel Craiova s'au autosesizat în privinţa preşedintelui Consiliului Judeţean Gorj, Nicolae Mischie, în urma unui articol apărut într'un cotidian local care semnalează modul în care acesta a intrat în posesia spaţiului în care şi-a amplasat tipografia.

Articolul respectiv făcea referire la o afacere încheiată între Primăria Târgu-Jiu şi firma Sandanic, administrată de soţia lui Mischie. Printr'un contract de vânzare-cumpărare încheiat, în urma unei licitaţii, între primărie şi firma Sandanic, aceasta din urmă ar fi intrat, la un preţ derizoriu, în posesia unui spaţiu de 271 de metri pătraţi din fosta baie comunală din Târgu-Jiu. În acel loc a fost amplasată tipografia familiei Mischie.

DIRECTORUL SRI: *"PERSOANE AVÂND LEGĂTURI CU AL QAIDA TRANZITEAZĂ ROMÂNIA"*

Directorul SRI, Radu Timofte a afirmat că persoane care au legături cu reţeaua Al-Qaida utilizează România ca ţară de tranzit către Occident.

Vorbind cu ocazia seminarului internaţional *"Controlul serviciilor de informaţii în democraţie"*, Timofte a declarat că din cele câteva sute de mii de persoane care tranzitează România dinspre ţări precum Irak, Afganistan, Pakistan, *"unele"* dintre ele întreţin legături cu reţele teroriste, inclusiv cu Al-Qaida.

Şeful SRI a spus că autorităţile ţin situaţia sub control, inclusiv în ceea ce priveşte tentativele de finanţare a reţelelor teroriste.

PSD A SUSPENDAT DIN FUNCŢIE OPT LIDERI DE FILIALE JUDEŢENE

Conducerea PSD a invocat problemele de imagine ale liderilor pe care i-a suspendat recent.

Conducerea PSD a hotărît suspendarea din funcţii a opt lideri de filiale: Nicolae Mischie - Gorj, Constantin Bebe Ivanovici - Ilfov, Gheorghe Savu - Ialomiţa, Florian Serac - Bihor, Enache Barbu - Caraş-Severin, Raul Bobeanu - Neamţ, Iulian Comănescu - Vâlcea şi Marian Vanghelie - sector 5 Bucureşti.

Decizia a fost luată în conformitate cu statutul PSD care prevede obligaţia membrilor partidului de a dovedi, în întreaga activitate, corectitudine şi moralitate şi de a nu aduce daune imaginii şi prestigiului formaţiunii. Hotărîrea are şi scopul de a îmbunătăţi activitatea conducerii organizaţiilor respective şi de a pregăti în condiţii bune alegerile locale, parlamentare şi prezidenţiale.

Delegaţia Permanentă a PSD a decis desemnarea a opt preşedinţi interimari, în locul celor suspendaţi, până la viitoarele Conferinţe ale organizaţiilor respective: Corneliu Popescu - Gorj, Gabriel Oprea - Ilfov, Silvian Ciupercă - Ialomiţa, Gheorghe Sârb - Bihor, Dan Mihalache - Caraş-Severin, Ion Rotaru - Neamţ, Ion Călea - Vâlcea şi Aurel Cătălin Stoichiţă - Sector 5 Bucureşti.

Conducerea PSD a recomandat Guvernului eliberarea lui Toni Greblă din funcţia de prefect al judeţului Gorj şi numirea lui Mugurel Surupăceanu în acest post, precum şi numirea lui Nicolae Bădălău în postul de prefect al judeţului Giurgiu. Prefectul de Gorj, Toni Greblă, a declarat la *BBC* că nu se aştepta la această măsură, pe care o consideră excesivă.

DELTA DUNĂRII, ÎN PERICOL

Ecosistemul din Delta Dunării ar putea fi grav afectat de construcţia Canalului de mare adâncime Dunăre-Marea Neagră pe care statul ucrainean intenţionează să îl realizeze, susţin oficialii Rezervaţiei Biosferei Delta Dunării (RBDD). Efectele negative ar putea surveni chiar în condiţiile în care acest canal nu va trece pe teritoriul românesc. *"Problema ce se ridică în cazul construirii acestui canal este aceea a ecosistemului din Delta Dunării, care este unitar"*, a declarat Virgil Munteanu, guvernatorul RBDD, adăugând faptul că *"va fi un impact ecologic asupra zonei noastre"* chiar dacă nu traversează perimetrul românesc.

În ciuda protestelor ecologiştilor din întreaga lume, se pare că decizia pentru construcţia canalului este iminentă. Ministrul ucrainean al Transporturilor, Heorhi Kirpa, a anunţat, de curând, faptul că antreprenorul general al executării canalului va fi o firmă olandeză specializată în asemenea lucrări.

DOUĂ TREIMI DIN ROMÂNI NU AU ÎNCREDERE ÎN PROCESELE JUDECATE ÎN ŢARĂ

Aproape două treimi din Români declară că nu pot avea încredere că li se va face dreptate într'un proces judecat în România, relevă un sondaj CURS comandat de Uniunea Naţională a Patronatelor din România.

Ponderea celor care au încredere că-şi vor găsi dreptatea prin intermediul Justiţiei române este de doar 21 la sută, în timp ce restul de 16 procente din cei chestionaţi nu ştiu sau nu răspund.

Acelaşi sondaj relevă faptul că 40 la sută din Români sunt de acord cu adopţiile internaţionale, 22 la sută se declară parţial de acord ca orfanii români să fie adoptaţi de familii din străinătate, în timp ce o treime se opun adopţiilor internaţionale.

Sondajul CURS a fost realizat în perioada 23-31 Martie 2004, pe un eşantion de o mie de persoane cu drept de vot din mediul urban, marja de eroare fiind de 3,1 la sută la o probabilitate de 95 la sută.

S'A REDESCHIS ANCHETA MORŢII GENERALULUI MILEA

Ancheta privind moartea generalului colonel Vasile Milea, ultimul ministru al Apărării din regimul comunist, a fost redeschisă de către procurorii Parchetului Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie. Decizia a fost luată ca urmare a unor informaţii apărute recent într'un cotidian central, care acreditează ipoteza că ministrul ar fi fost ucis.

Secţia Parchetelor Militare va audia toţi martorii din dosarul Milea, dar şi alte persoane care ar putea avea cunoştinţă despre împrejurările producerii decesului generalului. Potrivit Biroului de Presă al Parchetului Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, vor fi efectuate orice alte activităţi necesare stabilirii adevărului, pentru clarificarea tuturor ipotezelor posibile.

Potrivit informaţiilor oficiale, Vasile Milea s'a sinucis în dimineaţa zilei de 22 Decembrie 1989, în sediul Comitetului Central al PCR, împuşcându-se cu un pistol. El a fost înmormântat în comuna Lereşti, din judeţul Argeş.

THOMAS DELARE: PROCESUL DE ACCES LA ARHIVELE SECURITĂŢII ESTE *"DESTUL DE LENT"*

Adjunctul Ambasadei Statelor Unite la Bucureşti, Thomas Delare a declarat că procesul de acces la arhivele Securităţii este *"destul de lent"*, iar Washingtonul *"încurajează"* autorităţile dela Bucureşti să-l accelereze.

Poziţia Guvernului american este ca accesul la arhive să aibă loc *"cât mai repede"* – a afirmat diplomatul. El a menţionat, însă, că acest lucru ţine cont şi de măsura în care unele documente pot fi făcute publice.

PREŢURILE APARTAMENTELOR ŞI VILELOR DIN BUCUREŞTI VOR CONTINUA SĂ CREASCĂ

Preţurile apartamentelor şi vilelor din Bucureşti vor creşte, în următorii doi-trei ani, cu 10-30%, atât pentru vânzări cât şi pentru închirieri, a declarat Liana Dumitru, broker în Departamentul Rezidenţial al companiei Colliers International.

"Estimările sunt valabile atât pentru vânzări, cât şi închirieri", a afirmat Dumitru în cadrul unui seminar economic.

Ea a arătat că preţul unui apartament în zonele Aviatorilor şi Dorobanţi este de 1.000-1.500 euro pe metru pătrat, în timp ce în zona şcolii Herăstru nivelul este de 900-1.300 euro pe metru pătrat. În acelaşi timp, preţul unui apartament în zona Băneasa se situează la 600-1.000 euro pe metru pătrat.

"Cererea este foarte mare în partea de Nord a Capitalei, zonă în plină dezvoltare", a arătat Dumitru.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

VIITORUL AMBASADOR AMERICAN LA BUCUREŞTI, SPECIALIST ÎN STRATEGIE MILITARĂ

Preşedintele american George W. Bush intenţionează să nominalizeze un profesor de strategie militară în funcţia de Ambasador al Statelor Unite în România. Jack Dyer Crouch a mai ocupat funcţii diplomatice, fiind subsecretar în Departamentul Apărării, specializat în politici de siguranţă internaţională. Dacă numirea sa în funcţia de Ambasador pentru România va fi aprobată de Senatul american în următoarele săptămâni, Crouch se va muta la Bucureşti împreună cu familia sa, devenind cel mai înalt oficial care reprezintă interesele SUA în ţara noastră.

Potrivit publicaţiei *Harrison Daily Times*, în prezent, Crouch este profesor asociat pentru Studii strategice şi de apărare la Universitatea Southwest Missouri, unde a predat timp de 12 ani, cu excepţia timpului petrecut în cadrul Departamentului de Apărare. Născut în California, Crouch a studiat relaţii internaţionale la Universitatea California de Sud, unde şi-a obţinut şi titlul de doctor. S'a mutat apoi cu familia în Christian County, statul american Missouri, unde locuieşte şi acum. Crouch s'a declarat plăcut impresionat de nominalizarea pentru funcţia de ambasador al SUA.

"Mă simt onorat că Preşedintele m'a ales pe mine pentru această poziţie. Dacă voi fi confirmat, am de gând să profit de această ocazie pentru a servi interesele poporului american", a declarat J.D. Crouch.

Familia sa, formată din soţia Kristin, fiica Lara, de 15 ani, şi fiul Jake, în vârstă de 12, sunt încântaţi de ocazia de a locui pentru o perioadă, în altă ţară. *"Copiilor mei le va fi dor de prietenii pe care îi au aici cât şi de munţii Ozarks cu care s'au obişnuit. De aceea, sunt deopotrivă trişti că vor părăsi statul Missouri, dar şi încântaţi de ocazia de a vizita locuri noi"*, a mai spus Crouch.

PNŢCD ŞI-A DESEMNAT CANDIDATUL LA PREŞEDINŢIA ROMÂNIEI - CONSTANTIN TIMOC

Delegaţia Permanentă Naţională a PNŢCD a aprobat candidatura la preşedinţie a lui Constantin Timoc. Liderul ţărănist, Victor Ciorbea a declarat că D-nul Timoc reprezintă modelul Românului care reuşeşte în domeniul cercetării şi proiectării spaţiale. Constantin Timoc a studiat ştiinţele politice şi a fost specialist la IBM şi consultant NASA.

Constantin Timoc a fost cooptat în funcţia de vicepreşedinte al PNŢCD. El a declarat că PNŢCD este singurul partid care aplică punctul 8 al Proclamaţiei dela Timişoara şi a arătat că pentru el, care a părăsit ţara în 1968, *"cea mai mare deziluzie"* ar fi fost să fie *"înconjurat de oamenii din cauza cărora a plecat din România"*.

Preşedintele PNŢCD, Victor Ciorbea, a anunţat, în acelaşi timp, că va candida la Primăria Bucureştiului şi va propune începerea mai multor proiecte, în prezent abandonate, care vor transforma oraşul într'o capitală europeană. Delegaţia Permanentă Naţională a aprobat şi candidaturile PNŢCD pentru primăriile de sector. Echipa ţăraniştilor va fi formată din: Teodor Morariu, economist şi jurist, fost parlamentar - sector 1; Ninel Pârvu, inginer, 33 de ani, cu experienţă în administraţia publică locală - sector 2; Adrian Ghiţă, fost secretar de stat - sector 3; Virgil Petrescu, fost ministru şi parlamentar - sector 4; Marius Anghel, preşedintele organizaţiei de tineret, 30 de ani, experienţă de opt ani în administraţia locală - sector 5; Ioan Dinuţă, vice-primar, 12 ani de experienţă în administraţia publică locală - sector 6.

ILIESCU A LUAT-O, DIN NOU, RAZNA *"COMUNISMUL A FOST DE EXTREMĂ DREAPTĂ"*

Cartea *"Marele şoc din finalul unui secol scurt - Ion Iliescu în dialog cu Vladimir Tismăneanu"*, apărută la Editura Enciclopedică, lansată de Preşedintele Iliescu vine cu o nouă viziune doctrinară: comunismul a fost de extremă dreaptă. Ion Iliescu a precizat că ideea fundamentală a cărţii vizează procesul dominant al sfârşitului secolului XX, respectiv prăbuşirea sistemului comunist în Europa.

Preşedintele Iliescu a afirmat că secolul XX a fost unul dur - dominat de două Războaie Mondiale, marcate de o cruzime fără precedent şi de *„mişcări fanatice - fascismul şi comunismul de stat"*. El a apreciat că ambele sisteme au fost de extremă dreaptă. Referindu-se la comunism, Iliescu şi-a exprimat convingerea că un sistem bazat pe cruzime nu poate fi denumit sistem de stânga, deoarece acesta din urmă este un sistem popular.

ROMÂNIA ALOCĂ SĂNĂTĂŢII DE 20 DE ORI MAI PUŢIN DECÂT SPANIA

Un raport publicat în *"New-York Times World Almanach 2004"* relevă faptul că statul român alocă anual, pentru sănătatea fiecărui locuitor, câte 48 de dolari. Suma este de 20 de ori mai mică decât cea alocată de Spania pentru cetăţenii ei. Din acest punct de vedere, dintre ţările candidate la Uniunea Europeană, Polonia are un total de 246 dolari pe cap de locuitor, ceea ce înseamnă că ne depăşeşte de şase ori ca buget alocat pentru cheltuielile sanitare. Cu cei 48 de dolari ai noştri, ne situăm aproape de Maroc, care acordă 50 de dolari pentru fiecare cetăţean al său. Dintre cele 50 de state luate în calcul, cel mai rău stau Etiopia, Nigeria şi Afganistanul, cu câte 5-8 dolari de persoană.

În fruntea clasamentului se află Statele Unite ale Americii, care alocă de 100 de ori mai mult decât România pentru Sănătate.

MAI PUŢIN DE 15 MEDICI LA 114.000 DE ANGAJAŢI, ÎN MUREŞ

În judeţul Mureş există doar 12 medici de medicina muncii pentru 114.000 de angajaţi, a declarat inspectorul-şef al Inspectoratului Teritorial de Muncă Mureş, Carmen Vamanu.

Potrivit noului Cod al Muncii, firmele sunt obligate să încheie contracte cu astfel de medici. *"Legislaţia ne-a prins nepregătiţi"*, a spus Carmen Vamanu. Ea a spus că există judeţe în care situaţia este mai gravă, existând doar doi medici de medicina muncii pentru miile de angajaţi.

Vamanu a afirmat că în firmele mari există angajaţi medici de întreprindere, dar rezultatele medicale oferite de acestea nu pot fi luate în considerare. *"Trebue ştampilă dela medic de medicina muncii. Fără ştampilă pe contractele de muncă, acestea nu sunt valabile, deci nu se poate calcula vechimea în muncă şi celelalte drepturi"*, a afirmat Vamanu. Ea a precizat că in Mureş, în pofida crizei de astfel de medici, circa un sfert dintre firme au totuşi încheiate contracte cu medici de medicina muncii.

REŢELELE ISLAMICE SE EXTIND ÎN ROMÂNIA ŞI BULGARIA

Militanţii islamişti şi-au extins capacităţile operaţionale în Europa, mai ales prin înfiinţarea de celule în ţările din Europa de Est, apreciază un expert german in probleme de terorism, Rolf Tophoven, citat de AFP.

"Islamiştii se orientează spre ţări ca Polonia, Bulgaria, România şi Republica Cehă", afirmă expertul german, într'un articol apărut într'o publicaţie trimestrială a Institutului pentru studierea terorismului, cu sediul la Essen, în Vestul Germaniei.

AGENŢIA SAPARD A CONSTATAT NEREGULI LA PESTE O TREIME DIN PROIECTELE VERIFICATE

Din cele peste 150 de proiecte verificate de Agenţia SAPARD, la peste o treime s'a constatat existenţa unui conflict de interese. Membri ai comisiilor de evaluare a proiectelor SAPARD sunt şi acţionari, administratori sau asociaţi la una din firmele care au participat la licitaţie pentru a obţine fonduri SAPARD.

Cele mai multe nereguli s'au constatat în judeţul Suceava - 16 cazuri, Dâmboviţa - 11 cazuri, Buzău - 7. Conform datelor oferite de Agenţia SAPARD, în trei dintre cazurile în care s'a descoperit conflict de interese, banii cheltuiţi vor fi restituiţi.

DOAR MICII CORUPŢI AU FOST ARESTAŢI

Concluzia raportului Transparency International este că în ultimii ani a fost întărită capacitatea instituţiilor de contracarare a corupţiei şi au fost adoptate legi pentru combaterea acestui flagel. Acest lucru nu s'a reflectat însă şi în practică. Au fost sancţionaţi doar *"corupţii mici"*, iar percepţia opiniei publice asupra acestui fenomen rămâne în continuare foarte critică.

În privinţa evaluării autorităţii judecătoreşti, raportul constată că s'a făcut foarte puţin pentru creşterea independenţei Justiţiei faţă de celelalte puteri din stat.

Introducerea procedurii electronice este considerată o evoluţie pozitivă în domeniul achiziţiilor publice.

În raportul TI privind corupţia, România se află la nivelul înalt de corupţie politică, alături de ţări precum Angola, Nigeria sau Panama. Bulgaria, care candidează împreună cu România la aderarea la Uniunea Europeană, se situează la nivelul mediu.

COSTUL MÂINII DE LUCRU ÎN IT - O TREIME ÎN ROMÂNIA FAŢĂ DE SUA ŞI EUROPA

Costul mâinii de lucru în domeniul tehnologiei informaţiei reprezintă în România o treime faţă de valoarea înregistrată în Statele Unite şi Europa, a declarat ministrul Comunicaţiilor şi Tehnologiei Informaţiei, Dan Nica.

El a arătat că numărul de absolvenţi în domeniul software la mia de locuitori este, de asemenea, favorabil României, fiind superior Statelor Unite, de cinci ori mai mare decât în Rusia şi de şapte ori mai ridicat faţă de India.

Pe de altă parte, Nica a preconizat că, în 2004, contribuţia industriei tehnologiei informaţiilor şi comunicaţiilor va depăşi 10% din Produsul Intern Brut.

Guvernul şi-a propus pentru acest an atingerea unei creşteri economice de 5% din PIB. Pentru anul trecut, valoarea PIB este estimată la aproximativ 50 de miliarde de dolari.

Recent, Varujan Pambuccian, preşedintele Comisiei pentru Tehnologia Informaţiei şi Comunicaţii din Camera Deputaţilor, a afirmat că în prezent acest sector reprezintă 9% din PIB, urmând ca în viitorii opt ani ponderea să crească până la 15%.

La rândul său, ministrul Afacerilor Externe, Mircea Geoană, a afirmat, că industria IT reprezintă *"cheia succesului"* pentru obţinerea unei creşteri economice rapide.

"Acest sector cuprinde acea descărcare de energie pozitivă care, cuplată cu drumul spre integrarea în Uniunea Europeană, va permite realizarea unei creşteri economice rapide", a mai spus Geoană.

SĂRĂCIE ŞI CORUPŢIE, TERMENI DEFINITORII AI REALITĂŢII ROMÂNEŞTI

Sărăcie şi corupţie sunt termenii cei mai potriviţi pentru caracterizarea situaţiei actuale din România, conform opiniilor exprimate într'un sondaj de opinie.

Astfel, 25 la sută dintre cei intervievaţi au indicat *"corupţia"* drept cel mai potrivit termen pentru definirea situaţiei actuale din România. Tot un sfert au indicat *"sărăcia"*; 15 la sută au spus *"nesiguranţa"*, în timp ce zece la sută au indicat *"dezastrul"*.

Doar pentru 7 la sută *"speranţa"* exprimă ceva potrivit pentru momentul actual, câte 3 la sută văd drept cuvintele cele mai potrivite *"optimism"* şi *"libertate"*, în timp ce 2 la sută au indicat *"dezvoltare"* şi numai 1 la sută au spus *"prosperitate"*.

Nu au ştiut - nu au răspuns 2 la sută dintre cei intervievaţi.

În consecinţă, 74 la sută consideră că afirmaţia *"oamenii sunt mulţumiţi de viaţa pe care o duc"* este falsă, 15 la sută spun că este oarecum falsă, 6 la sută spun că este oarecum adevărată şi numai 1 la sută cred că este adevărată.

Nu au ştiut / nu au răspuns 4 la sută dintre cei intervievaţi.

Totuşi, 50 la sută dintre cei chestionaţi cred că vor trăi mai bine după includerea României în UE, în timp ce 27 la sută cred că vor trăi la fel, 10 la sută cred că o vor duce mai rău, iar 13 la sută nu ştiu cum vor trăi sau nu răspund.

Pentru 71 la sută includerea în Uniunea Europeană va însemna un câştig pentru economia naţională, faţă de 15 la sută care opinează că economia va avea mai mult de pierdut.

Nu au ştiut / nu au răspuns 4 la sută dintre cei intervievaţi.

Momentul includerii în UE este văzut de 40 la sută în acelaşi timp cu Bulgaria, de 34 la sută după Bulgaria, de 4 la sută înaintea Bulgariei, în timp 18 la sută sunt total sceptici, apreciind că acest moment nu va fi *"niciodată"*.

ROMÂNIA ARE CEL MAI MIC CONSUM DE ENERGIE DIN REGIUNE PE CAP DE LOCUITOR

România a avut, anul trecut, cel mai mic consum de energie pe cap de locuitor dintre ţările din regiune, situaţia fiind preconizată să rămână neschimbată şi în următorii cinci ani, relevă o serie de statistici publicate de *Economist Intelligence Unit* şi preluate de *Business Eastern Europe*.

Potrivit sursei menţionate, România a înregistrat în 2003 un consum energetic, exprimat în echivalent kilograme de petrol pe cap de locuitor, de 1.929 de kilograme, fiind singura ţară care s'a situat sub nivelul de 2.000 de kilograme.

Penultima poziţie este ocupată de Polonia, cu 2.301 kilograme pe cap de locuitor, urmată de Ungaria, cu 2.305 kilograme. Cel mai ridicat consum l-a raportat Rusia, cu 4.853 de kilograme, în vreme ce Slovacia a înregistrat 3.873 de kilograme, Cehia de 3.707 kilograme, iar Bulgaria de 3.077 kilograme de petrol pe cap de locuitor.

Ierarhia va rămâne relativ neschimbată până în 2008, cu Rusia în continuare pe primul loc, iar România pe ultimul.

Astfel, consumul de energie aferent pieţei româneşti se va situa, conform previziunilor *Economist Intelligence Unit*, la 1.972 de kilograme în acest an, pentru ca în 2005 să ajungă la 2.022 de kilograme pe cap de locuitor, apoi la 2.082 kilograme în anul următor şi la 2.141 kilograme în 2007. Pentru anul 2008, consumul energetic al României este preconizat la 2.203 kilograme de petrol.

DEFICITUL DE CONT CURENT - DE PATRU ORI MAI MARE FAŢĂ DE LUNA IANUARIE 2003

Deficitul contului curent al balanţei de plăţi s'a ridicat, în luna Ianuarie, la 108 milioane de euro, nivel de aproape patru ori mai ridicat decât cel înregistrat în prima lună a anului anterior, informează un comunicat al Băncii Naţionale a României.

Transferurile curente au consemnat un excedent de 120 de milioane de euro, care a compensat parţial dezechilibrul balanţei comerciale, în valoare de 211 milioane de euro.

Deficitul comerţului cu bunuri s'a ridicat la 202 milioane de euro, iar în cazul serviciilor soldul negativ a fost de nouă milioane de euro. Serviciile de transport au fost singura componentă cu excedent (cinci milioane de euro), iar deficitul în serviciile turistice a însumat nouă milioane de euro.

La sfârşitul lunii Ianuarie, datoria externă pe termen mediu şi lung s'a cifrat la 15,345 miliarde de euro, în creştere cu 0,6% faţă de sfârşitul anului 2003.

Datoria publică şi cea garantată de stat au însumat 9,7 miliarde de euro, iar cea privată 5,6 miliarde de euro.

Serviciul datoriei externe a fost de 179 milioane de euro, iar gradul de acoperire a importurilor prin rezerva oficială a BNR (valută plus aur) a crescut la 4,6 luni faţă de patru luni în Decembrie 2003.

Anul trecut, contul curent al balanţei de plăţi a consemnat un deficit de 2,92 miliarde euro, reprezentând 5,8% din PIB, în creştere cu 2,4 puncte procentuale din PIB faţă de nivelul înregistrat în 2002.

Soldul negativ al contului curent a fost alimentat în principal de diferenţele tot mai accentuate, mai ales în a doua jumătate din 2003, între plăţile în valută efectuate pentru operaţiunile de import şi încasările din exporturi.

În acest an, autorităţile vor incerca să menţină deficitul de cont curent în limita a 5,5% din PIB.

din cele 3 colţuri ale lumii

RUBRICĂ de DAN PĂSTOREL

SITUAŢIE GRAVĂ ÎN IRAK

Una din maşinile contractorilor americani

La începutul lui Aprilie, situaţia din Irak s'a deteriorat în mod acut, fiindcă acum nu mai era vorba de opoziţia forţelor de gherilă ale simpatizanţilor lui Saddam şi a elementelor străine afiliate Al-Qaida. Forţele de coaliţie au fost nevoite să lupte împotriva militanţilor şiiţi, care s'au aliat cu rivalii lor suniţi pentru a cere plecarea trupelor de ocupaţie.

La sfârşitul lui Martie şi începutul lui Aprilie, valurile de violenţă au culminat cu uciderea de civili americani şi cu ciocniri sângeroase între demonstranţii şiiţi şi trupele americane ale coaliţiei.

Astfel, la Falluja, la 50 km Vest de Bagdad, gherilele au atacat două vehicule cu focuri de arme automate, apoi le-au dat foc, târând trupurile mutilate a patru contractori americani pe străzi, în ovaţiile mulţimii.

Miliţia clericului Moqtada Sadr

Scena a amintit de ce s'a întâmplat în Somalia, la Mogadishu, în 1993 când, după o ambuscadă, au fost doborîte două elicoptere ale armatei americane de Rangers. Atunci şi-au pierdut viaţa 18 soldaţi, iar trupurile lor au fost târîte pe străzi. Administraţia Clinton a decis retragerea armatei americane. Acum, la Falluja, s'a putut vedea aceeaşi ură împotriva ocupaţiei americane.

În zilele care au urmat, pe lângă obişnuitele atacuri cu bombe depuse pe străzile pe care trec convoaiele militare, s'au semnalat ciocniri sângeroase între soldaţii coaliţiei şi demonstranţii şiiţi. Astfel, în Bagdad, în fostul district Saddam City, actualmente Sadr City, şapte soldaţi americani au fost ucişi după o confruntare a acestora cu susţinătorii clericului şiit *Moqtada Sadr.*

Sadr a organizat o grupare de miliţie numită Armata Mehdi, pentru autorităţile religioase şiite din Najaf şi a înfiinţat un săptămânal, *al-Hawza.* Autorităţile conduse de Statele Unite au suspendat publicaţia la 28 Martie, pe o perioadă de 60 de zile, acuzând-o de incitaţii anti-americane. Moqtada Sadr a vizitat Iranul, după căderea lui Saddam.

Astfel, mii de simpatizanţi şiiţi au sosit la Najaf pentru demonstraţii în favoarea clericului Moqtada Sadr, care s'a opus ocupaţiei şi coopeeraţiei cu forţele conduse de SUA în Irak, spre deosebire de Ayatollahul al-Sistani.

În faţa mulţimii ameninţătoare care înainta spre garnizoana spaniolă, aceasta a deschis focul, după ce s'a tras din mulţime, probabil din membrii miliţiei Mehdi. Au fost ucise 20 de persoane, iar peste 100 au fost rănite. Şi-au pierdut viaţa doi soldaţi. Najaf este unul din oraşele sfinte ale Şiiţilor.

Aceste ciocniri sângeroase s'au petrecut tocmai în ziua când Bremer, administratorul american al Irakului, anunţase un pas important pentru democratizarea acestei ţări: crearea Ministerului Apărării, a Serviciului Naţional de Informaţii Secrete şi Comitetul Ministerial pentru Securitatea Naţională.

Paul Bremer a promis să ia măsuri severe împotriva clericului şiit Moqtada al-Sadr. El l-a acuzat pe acesta că este un om în afara legii, care încearcă să uzurpeze autoritatea legitimă şi a emis un mandat de arestare împotriva clericului. *"Noi nu vom tolera aceasta"*, a spus Bremer. *"Dacă aceasta înseamnă să încalc legea tiraniei americane şi a constituţiei lor mârşave, sunt mândru şi de aceea mă revolt"*, a răspuns al-Sadr.

Susţinătorii lui al-Sadr cer redeschiderea ziarului al-Hawza, iar revolta s'a extins şi în Sud la Basra, unde birourile guvernatorului au fost ocupate.

În faţa agravării situaţiei, trupele americane au închis toate drumurile care duc la Falluja (300.000 de locuitori), unde s'a instaurat stare de asediu, începând cu ora 19.00 şi au avut loc lupte în oraş şi în afara lui, cu utilizarea tancurilor şi elicopterelor de asalt.

În Bagdad forţele coaliţiei au ocupat birourile lui al-Sadr, aducând trupe de uscat şi elicoptere.

Înrăutăţirea situaţiei în Irak a făcut ca senatorul republican Richard Luger să sugereze ca data de 30 Iunie pentru restaurarea suveranităţii Irakului să fie extinsă, sugestie respinsă de preşedinte.

În problema Irakului, administraţia a fost criticată şi de fostul expert în contraterorism al Casei Albe, Richard Clarke. El a funcţionat sub patru preşedinţi, dela Ronald Reagan până la George W. Bush, dar în 2003 şi-a înaintat demisia şi a declarat că Preşedintele Bush a ignorat că există o urgentă ameninţare de atac terorist pentru 2001, deşi i s'a atras atenţia de *"zeci de ori"*. Clarke a spus că a recomandat o serie de măsuri care însă nu au fost aplicate decât după 11 Septembrie 2001.

Richard Clarke a apărut în faţa comisiei federale care anchetează atacurile teroriste din Septembrie 2001 asupra New Yorkului şi Washingtonului. După fostul expert, administraţia era atât de obsedată de Irak, încât chiar după acest atac, când s'a discutat despre bombardarea infrastructurii Al-Qaida din Afganistan, Donald Rumsfeld a spus că *"nu sunt ţinte bune în Afganistan. Hai să bombardam Irakul"*.

Clarke a obiectat că Irakul nu are nici o legătură cu aceste atacuri. *"Asta nu pare să facă o mare diferenţă"*, a răpuns Rumsfeld. Clarke a concluzionat că, *"invadând Irakul, preşedintele Statelor Unite a subminat mult războiul împotriva terorismului"*.

Situaţia gravă din Irak a fost comentată de senatorul Eduard Kennedy: *"Irakul este Vietnamul lui Bush"*.

Clericul Moqtada Sadr

HAMAS ŞI ISRAELUL

Posibilitatea de a ameliora relaţiile dintre Israel şi Palestinieni a devenit aproape imposibilă, după ce guvernul Israelului a continuat politica de a vâna pe conducătorii organizaţiei Hamas, prin *"uciderii ţintite"*, după cum se referă oficialii israelieni. Acestea au culminat prin omorârea liderului spiritual al organizaţiei, Şeicul Ahmed Yassin.

Acesta a fost ucis în centrul aglomerat al Gazei, de un atac cu rachete ale unui elicopter, pe când se întorcea pe scaunul său pe rotile, dela Asociaţia Islamică a Moscheelor. Au fost omorîte alte şapte persoane, printre care şi cei doi fii ai lui Yassin, iar alte 17 au fost rănite.

Acest atac a fost a doua încercare de asasinare a Şeicului paraplegic şi aproape orb, prima a avut loc în Septembrie 2003 când un elicopter a lansat o rachetă în locuinţa acestuia, reuşind doar să-l rănească.

Organizaţia *Hamas*, Mişcarea de Rezistenţă Islamică, al cărei acronim în arabă înseamnă Zel, a fost formată în 1987, sub conducerea lui Ahmed Yassin.

Hamas s'a ridicat împotriva ocupaţiei israeliene, de aceea în prezent e formată dintr'o aripă militară şi una socială care se ocupă cu construcţia de şcoli, spitale, moschei, ca şi cu ajutoare sociale, ceea ce-i conferă o mare popularitate printre Palestinieni. Printre membrii ei sunt profesori, avocaţi, ingineri şi medici. Fondurile de menţinere sunt în majoritate formate din contribuţia *zaka*, care reprezintă o taxă de 2,5% pe veniturile membrilor ei.

Uniunea Europeană a condamnat Israelul pentru *"un asasinat extra-judiciar"* care va înrăutăţi conflictul israelo-palestinian. Preşedintele Bush a spus că Israelul *"are dreptul să se apere de teroare"*, dar în acelaşi timp trebue să aibă în minte posibilitatea consecinţelor.

Consiliul de Securitate a dat o rezoluţie care condamnă *"execuţia extra-judiciară comisă de Israel"*, condamnând în acelaşi timp *"orice atac împotriva civililor, ca şi toate actele de violenţă şi distrugere"*. Unsprezece membri au votat pentru, trei s'au abţinut (Marea Britanie, Germania, România), dar Statele Unite au opus un *veto,* pentrucă rezoluţia nu califica Hamas ca o grupare teroristă.

Rezoluţia va fi dusă apoi celor 191 membri ai Adunării Generale ONU, unde nici o ţară nu are drept de veto.

În locul lui Ahmed Yassin a fost numit Abdel Aziz al-Rantisi, care în 2003 a supravieţuit unei tentative de asasinat similară cu a lui Yassin.

După zece zile dela asasinarea lui Yassin, Sharon a ameninţat pe Arafat cu asasinarea, ca şi pe Şeicul Hassan Nasrallah, liderul grupului de gherilă *Hezbollah* din Liban.

"Sharon a încercat să mă asasineze de 13 ori până acum. Nu sunt o ţintă uşoară", a spus Arafat.

Ameninţarea lui Sharon a avut ca rezultat manifestaţii palestiniene de protest, iar poliţia israeliană a năvălit în piaţa din faţa moscheii *al-Aqsa* după rugăciunile de Vineri,

Asasinarea lui Yassin a fost criticată de o serie de lideri internaţionali. Secretarul General ONU Kofi Annan a spus că asasinarea a fost nu numai împotriva legilor internaţionale, dar nu a contribuit cu nimic ca să ajute o soluţie paşnică.

utilizând gloanţe de plastic şi gaze lacrimogene pentru a dispera pe Palestinienii care aruncau cu pietre. Au fost rănite 60 de persoane, printre care şi trei ziarişti. Al-Aqsa, situat pe Muntele Templu, este considerat unul din cele mai venerate locuri sfinte islamice.

SCURTE STIRI INTERNATIONALE

NATO S'A LARGIT CU INCA 7 MEMBRI

Pe data de 20 Martie Preşedintele George W.Bush, printr'o ceremonie la Casa Albă, a salutat primirea ca noi membre NATO a Bulgariei, Estoniei, Letoniei, Lituaniei, României, Slovaciei şi Sloveniei.

"Când NATO a fost fondat, popoarele acestor şapte naţiuni erau captivele unui imperiu...Ele au îndurat o tiranie amară şi au luptat pentru independenţa lor. Ele şi-au câştigat libertatea cu perseverenţă şi curaj şi astăzi stau cu noi ca depline şi egale partenere în această mare alianţă", a spus preşedintele în faţa prim-miniştrilor noilor membre.

Pe data de 2 Aprilie, la sediul NATO din Bruxèlles, la o ceremonie la care au participat miniştrii externe, a avut loc înălţarea drapelelor celor şapte noi membre odată cu întonarea imnurilor de stat.

In mod simbolic, Belgia a trimis patru avioane F-16 în Lituania, care au patrulat peste cel trei state baltice. După colapsul Uniunii Sovietice, statele baltice au fost lăsate fără aviaţie militară.

In Rusia au apărut comentarii în privinţa extinderii NATO. *"Năvala infrastructurii NATO la frontierele noastre"* va afecta planurile defensive, dar nu sunt îngrijorări în ce priveşte *"securitatea Federaţiei Ruse "*, a spus Vladimir Putin.

Miniştrii de Externe a noilor membre au promis să intensifice cooperarea în lupta împotriva terorismului. Secretarul de Stat Colin Powell a profitat de ocazie pentru a cere un rol mai mare NATO în Irak. Dacă unele noi membre printre care şi România au fost de acord cu entuziasm, Germania şi Franţa şi alte membre au insistat că e nevoie întâi de o nouă rezoluţie ONU şi un guvern irakian suveran, înainte de a aproba un rol mai mare pentru NATO acolo.

NATO a fost fondat la 4 Aprilie 1949 impotriva instabilităţi internaţionale create de Uniunea Sovietică. La început a avut 12 membre,(Belgia , Canada, Danemarca, Franţa, Islanda, Italia, Luxemburg, Olanda, Portugalia, Marea Britanie şi Statele Unite. Apoi 15, odată cu primirea Greciei şi Turciei (1952). Germaniei(1955), Spaniei (1982). In 1999 au intrat Cehia, Ungaria şi Polonia. Acum organizaţia are 26 de naţiuni.

VIZITA LUI TONY BLAIR IN LIBIA

Primul-ministru britanic Tony Blair a făcut o vizită în Libia ca să-l întâlnească pe preşedintele acesteia, Colonelul Moamar Gadhafi, care a fost numit de fostul preşedinte Ronald Reagen *"Câinele nebun al Orietului Apropiat"*.

Blair a spus că *"nu va uita durerea din trecut"*, când Libia şi-a luat răs-pundera pentru doborârea în 1988 a zborului 103 deasupra localităţii scoţiene Lockerbie şi a plătit compensaţii. Dar acum a venit timpul pentru *"construirea de noi relaţii"*, după ce Libia a început o *"colaborare deplină"* pentru demontarea programelor Armelor de Distrugere în Masă. El a spus că se simte *"ciudat"* vizitând Libia dar a salutat *"noul parteneriat"* cu ţara.

Premierul briatnic a declarat că Preşedintele Gadhafi recunoaşte drept o *"cauză comună"*, lupta împotriva *"al Qaida, extremismului şi terorismului care ameninţă nu numai lumea occidentală dar deasemenea şi lumea arabă"*

Tony Blair a spus că pentru colaborarea Libiei, Marea Britanie va întări relaţiile culturale şi va oferi statului african cooperarea militară.

Intâlnirea Blair-Gadhafi a avut loc într'un cort beduin unde cei doi lideri şi-au strâns mâinile. Aceasta este prima vizită din 1943 a unui premier britanic, de când Winston Churchill a fost în Tripoli.

Compania petroliferă *Shell* a şi încheiat un contract de 1 miliard de dolari pentru drept de exploatare, iar firme britanice tatonează şi ele posibilitatea de contracte.

Deşi Michael Howard, actualul lider al partidului Conservator a criticat vizita, fostul premier John Major a sprijinit-o. *"Mai bine să încercăm să-i recrutăm pentru un viitor democratic decât să-i lăsăm ca nişte excluşi care pot să se întoarcă la terorism"*, a spus fostul premieri britanic.

Cronica Internaţională

Presa rusă despre extinderea Alianţei

NATO - ÎN APROPIEREA IMEDIATĂ A GRANIŢELOR RUSEŞTI

Pe data de 29 Martie, Organizaţia Tratatului Atlanticului de Nord i-a primit în mod oficial pe noii săi membri: Letonia, Lituania şi Estonia - trei foste republici din cadrul Uniunii Sovietice, foste periferii ale Imperiului Rus, la care se mai adaugă patru ţări din fostul bloc sovietic - Bulgaria, România, Slovacia şi Slovenia, notează cotidianul rus *Vremea Novostei* în articolul intitulat *"Mai departe nu se poate - în faţa este Moscova"*, subliniind că NATO i-a adunat lângă graniţele Rusiei pe toţi foştii aliaţi ai statului rus.

Şefii de guvern ai celor şapte noi membri ai NATO s'au întrunit Luni la Washington, cu prilejul ceremoniei de depunere a instrumentelor de ratificare a protocoalelor de aderare la NATO, organizată de Departamentul de Stat al SUA, fiind primiţi apoi, pe peluza din faţa Casei Albe, de însuşi Preşedintele George W. Bush.

La această ceremonie au participat liderii a încă trei ţări, marcate şi ele de trecutul comunist - Albania, Croaţia şi Macedonia. Aceste ţări doresc din tot sufletul să devină membre ale NATO în viitorul cât mai apropiat. Următoarea ceremonie festivă în cinstea noilor membri va avea loc Vineri, la Bruxelles, unde drapelele celor şapte ţări vor fi înălţate în faţa sediului central al NATO.

Alianţa Nord-Atlantică a fost creată în 1949, drept replică la expansiunea comunismului, relatează *Vremea Novostei*. În anii *"războiului rece"*, NATO s'a extins de trei ori, însă nu în mod semnificativ: în 1952 la Alianţă au aderat Grecia şi Turcia; în 1955 - Republica Federală Germania; în 1982 - Spania. Însă, după descompunerea URSS şi prăbuşirea Zidului dela Berlin, toate fostele ţări sovietice au început să aspire la statutul de membru al NATO. În 1999, la Organizaţie au aderat Cehia. Ungaria şi Polonia.

Totuşi, această ultimă extindere este cea mai mare din istoria NATO, apreciază cotidianul rus. Acum, aproape 40 la sută dintre cei 26 de membri ai NATO *"provin"* din *"indistructibilul"* lagăr socialist. Potrivit ambasadorului SUA la NATO, Nicholas Burns, actuala extindere a Alianţei este *"unul dintre cele mai importante"* evenimente din istoria de 55 de ani a Organizaţiei. *"Acest lucru va permite schimbarea hărţii Europei, mutarea centrului de greutate spre Est, şi va face ca Alianţa să devină mai puternică"*, a subliniat ambasadorul american, adăugând: *"acum ne putem gândi la Europa ca la un continent unitar, democratic şi liber, ce trăieşte în pace şi bună înţelegere pentru prima dată în ultimii o sută de ani"*.

Însă, pentru politica externă a Rusiei, acest mare triumf al Occidentului nu promite nimic îmbucurător, consideră *Vremea Novostei*. În pofida faptului că Moscova s'a opus ani în şir extinderii spre Est a NATO, acest lucru a avut, totuşi, loc. Trupele Alianţei au ajuns în imediata apropiere de graniţele Rusiei. Mai departe NATO nici nu se mai poate extinde - în faţa ei se află Moscova, subliniază cotidianul rus citat.

Da, Moscova conştientizase din timp esenţa evenimentelor şi timp de mulţi ani încercase să se opună extinderii NATO. Însă, după cum a declarat, într'un scurt interviu acordat cotidianului *Vremea Novostei*, directorul Institutului pentru evaluări strategice, Serghei Oznobişcev, orice posibilitate de a opri acest eveniment a fost pierdută încă pe la mijlocul anilor '90, când diplomaţia rusă nu a reuşit să convingă ţările Est-europene şi republicile baltice de faptul că Rusia nu le este inamic.

"Republicile baltice continuau să se teamă de Rusia, ele doreau cu ardoare să adere la NATO şi abia acum au început să se simtă în siguranţă", consideră expertul rus. În afară de aceasta, potrivit lui Oznobişcev, *"diplomaţii nu se încumetau să-l informeze pe Preşedintele Boris Elţin de adevărata stare de lucruri privind extinderea NATO, iar în 1994 Elţin a fost cu adevărat surprins să afle că problema este ca şi hotărâtă"*. Acela a fost momentul când preşedintele Rusiei a vorbit pentru prima dată de instalarea *"păcii reci"*.

"Rusia s'a comportat într'un mod foarte înţelept când nu a aplicat contramăsurile militare şi politice promise de Elţin", consideră expertul rus. În opinia sa, extinderea NATO nu reprezintă o ameninţare directă la adresa Rusiei, iar Kremlinul are toate motivele să nu vadă o catastrofă în consolidarea NATO lângă graniţele ruseşti. *"Dacă nu poţi să te opui unui anumit proces, atunci trebue să-l canalizezi pe făgaşul dorit"* - acesta este principiul luptelor orientale, de care Vladimir Putin nu este tocmai străin, - subliniază analistul rus. - *"În timp ce Rusia lupta împotriva extinderii NATO, ea a reuşit să se apropie de Occident. Occidentalii înţeleg că după 11 Septembrie 2001 pe primul loc se află nu atributele externe ale apartenenţei la cutare sau cutare bloc, ci factorul contracarării prin forţă a terorismului. Iar fără Rusia, cu poziţionarea sa geopolitică, soluţionarea problemelor de securitate ar fi imposibilă"*, consideră Serghei Oznobişcev, citat în final de *Vremea Novostei*.

Un alt cotidian rus, *Moskovski Komsomoleţ*, notează, în articolul întitulat *"Numai NATO nu!"*, că odată cu extinderea Alianţei *"pe graniţele ruşi îi aşteaptă insomnia"*.

"Apropierea dintre Rusia şi NATO a devenit <aproape intimă>. Astăzi, la NATO au aderat şapte noi membri. Auziţi numai cum se numesc: România, Slovacia, Bulgaria, Slovenia, Letonia, Estonia şi Lituania", scrie *Moskovski Komsomoleţ*. Politicienii şi militarii ruşi vorbesc despre extinderea colaborării cu Alianţa, dar, în acest timp, NATO îşi extinde cu încredere graniţele, apropiindu-se din ce în ce mai mult de Rusia. La rând se află Georgia, Ucraina, Republica Moldova şi Azerbaidjan. Se pare că în curând NATO pur şi simplu va sufoca Rusia cu *"îmbrăţişările ei afectuoase"*.

Atunci când la Alianţa Nord-Atlantică au aderat, în mod oficial, Cehia şi Polonia, declaraţiile Rusiei au început să amintească de nişte *"gemete tânguitoare"*: lăsaţi în pace măcar fostele republici sovietice... Cu fiecare an, gemetele deveneau din ce în ce mai tânguitoare, însă membrii NATO nu au fost câtuşi de puţin impresionaţi. Anul trecut, NATO a amplasat în Letonia, la 50 de kilometri de graniţa rusă, un puternic radar de control asupra spaţiului aerian al regiunii baltice, al Republicii Belarus şi al părţii de Vest a Rusiei. Acum, când republicile baltice au devenit de-jure membre ale Alianţei, aici vor apărea şi baze militare, subliniază cotidianul rus.

Deja la sfârşitul lunii Martie în Lituania vor ajunge patru bombardiere F-16 ale forţelor militare belgiene. Aceste bombardiere vor avea funcţia de *"poliţie a aerului"*, adică vor patrula pe lângă frontiera rusă şi cea belarusă. Iniţial, bombardierele vor fi amplasate în aeroportul din Vilnius, urmând ca apoi ele să devină bază militar-aeriană, amplasată pe aeroportul Zokniai, cel mai mare din regiunea baltică.

Şi în Estonia va apărea o bază militară, continuă *Moskovski Komsomoleţ*, care precizează că peste vreo doi-trei ani Estonienii planifică să construiască un aeroport NATO în Amari, lângă Tallin. Deocamdată, este vorba doar de aviaţie. Însă, nu există nici un fel de garanţii că în viitorul apropiat aici nu vor apărea şi tancuri, atenţionează cotidianul rus.

Deocamdată, militarii ruşi sunt precauţi în a reacţiona în vreun fel. Totuşi, se pregătesc în mod activ pentru aceasta. De exemplu, săptămâna trecută, ministrul rus al Apărării a organizat brusc exerciţii ale forţelor de apărare anti-rachetă în Rjev. Potrivit surselor de informaţie ale cotidianului rus, în cadrul acestor exerciţii au fost exersate acţiunile apărării anti-rachetă în cazul în care avioanele NATO ar viola graniţele Uniunii Rusia-Belarus. În general, însă, după cum a declarat Comandantul Suprem al Forţelor Militare Aeriene ale Rusiei, Vladimir Mihailov, zborurile avioanelor militare ale NATO în spaţiul aerian al republicilor baltice nu vor avea repercusiuni asupra securităţii statului rus. *"În condiţiile existenţei unor mijloace moderne de tragere, nu contează prea mult la ce distanţă de graniţă se află aceste mijloace - la 50 sau la 500 de kilometri"*, a declarat Mihailov, citat în final de *Moscovski Komsomoleţ*.

RUSIA A DEZVOLTAT O NOUĂ ŞI "REVOLUŢIONARĂ" ARMĂ

Rusia a dezvoltat o nouă şi *"revoluţionară"* armă, care face inutil scutul antirachetă cu care Statele Unite intenţionează să-şi apere teritoriul, relatează agenţiile de presă ruse, citând un înalt oficial militar. Potrivit *AP*, oficialul, care a dorit să-şi păstreze anonimatul, a declarat că testele făcute în timpul aplicaţiilor militare de luna trecută vor schimba dramatic filosofia din spatele dezvoltării forţelor nucleare ruse.

Dacă aceasta va fi folosită, scutul antirachetă american ar avea valoarea *"zero"*, a declarat responsabilul militar, citat de *Interfax* şi *ITAR-Tass*. El a adăugat că noua armă este ieftină, oferind un *"răspuns asimetric"* la apărarea antirachetă americană, care este extrem de costisitoare.

După ce Americanii au anunţat reluarea proiectului poreclit *"Războiul stelelor"*, care vizează instalarea scutului antirachetă, Rusia a continuat propriile sale cercetări în domeniul apărării antirachetă, realizând un progres în anumite domenii, comparativ cu alte naţiuni. Aceste declaraţii survin la scurt timp după afirmaţiile Preşedintelui rus Vladimir Putin, potrivit cărora Moscova va realiza curând arme capabile să penetreze orice scut antirachetă.

Luna trecută, primul-adjunct al şefului de Stat Major al armatei ruse, generalul-colonel Iuri Baluievski, explicase că militarii au testat un *"vehicul zburător hipersonic"* ce poate manevra la limita dintre spaţiul cosmic şi atmosfera terestră.

Analiştii militari au apreciat că misterioasele noi arme ar putea fi o rachetă balistică manevrabilă sau o rachetă de croazieră hipersonică. Deşi Putin a declarat că dezvoltarea acestor noi arme nu este îndreptată împotriva Statelor Unite, mulţi observatori au privit mişcarea drept răspunsul Moscovei la planurile de apărare antirachetă ale SUA.

După ani de proteste zgomotoase, Rusia a reacţionat calm la retragerea Washingtonului din tratatul antiproliferare ABM, în 2002, pentru a-şi putea dezvolta scutul naţional antirachetă. Dar relaţiile ruso-americane s'au înăsprit din nou în ultima vreme, Moscova exprimându-şi nemulţumirea faţă de intenţia americană de a construi noi arme nucleare de mici dimensiuni.

EXPERŢII ANTITERORIŞTI ÎNTREVĂD POSIBILITATEA UNOR NOI ATENTATE ÎN EUROPA

Serviciile ad-hoc ale Uniunii Europene regretă faptul că avertismentele lor nu au fost ascultate. Ele deplâng insuficienţa cooperării statelor membre, în domeniile poliţiei şi informaţiilor, în faţa unor reţele foarte internaţionalizate - scrie cotidianul francez *Le Monde*.

Toate serviciile europene din domeniul antiterorismului s'au remobilizat după atentatele dela Madrid.

Ceea ce s'a derulat în ultimele zile, potrivit mai multor mărturii, a întărit temerea, dar şi amărăciunea, diferitelor servicii antiteroriste ale Uniunii Europene.

Temere în faţa unei ameninţări care, conform previziunilor formulate după atentatele dela Istanbul din Noembrie 2003, urma să atingă într'o bună zi Europa.

Amărăciune, pentrucă mulţi specialişti au sentimentul că văd cum înfloresc din nou aceleaşi cuvinte şi propoziţii spuse în grabă, după 11 Septembrie 2001, moment de intensă mobilizare a şefilor de stat şi de guvern.

"Putem să înţelegem nişte discursuri menite în esenţă să liniştească opinia publică. În schimb, nu înţelegem de ce, oare, adoptarea unor măsuri radicale, precum întărirea cooperării şi schimbul de informaţii, necesită atât de mult timp pentru a se concretiza."

Ca şi alţii, ofiţerul de informaţii exprimă o convingere pe care oamenii politici cu greu o pot comunica opiniei lor publice: în pofida progreselor incontestabile, lupta antiteroristă se confruntă cu o serie de probleme. Între ele, faptul că s'au comis mai multe atentate în cursul celor 30 de luni scurse după 11 Septembrie 2001 decât în cele 30 de luni care au precedat această dată.

Observaţia ce urmează a fost formulată de un conducător în domeniul contra-terorismului american, care estimează că, *"dacă a fost retezat capul reţelei Al-Qaida, restul corpului ei se simte bine şi a făcut să apară zece noi capete, mai mici"*.

"Bine intuită", comentează, la rândul său, un poliţist european care indică faptul că serviciile Uniunii constată dispersarea unei serii întregi de teroriştii, greu de localizat, în întreaga Europă după retragerea din Afganistan. Ca şi colegul său american, el subliniază faptul că o serie de grupuri au căpătat o autonomie tot mai marcantă în raport cu Al-Qaida, ai căror conducători supravieţuitori sunt retraşi în zone aride dela frontiera afgano-pakistaneză.

Chiar dacă acţionează în continuare în conformitate cu doctrina lui Ben Laden, şi poate tot în legătură cu organizaţia acestuia, grupuri necunoscute şi necontrolate, adeseori apropiate de curentul salafist, par să dobândească o funcţionare care le este proprie - şi care, potrivit specialiştilor, s'ar putea chiar acomoda cu dispariţia lui Ben Laden.

În plus, serviciile europene văd în atentatele dela Madrid un îngrijorător *"progres calitativ"* în demersul teroriştilor islamişti.

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE/LA VOIX ROUMAINE

pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin 4 săptămâni înainte

CRONICA VREMII

ROMÂNIA ŞI RUSIA

Evoluţia relaţiilor

———Ion BOIERU———

Ne vom referi la relaţiile mai recente, chiar foarte recente cu Rusia, căci pe cele legate de întreaga istorie a poporului român le cunoaştem foarte bine, cu excepţia membrilor partidului comunist din România, inclusiv Iliescu şi Geoană.

Ultima făcătură a relaţiilor s'a petrecut nu de multă vreme, cu ocazia semnării unui aşa-zis Tratat de Bază, la Moscova, anul trecut. Ceea ce este cunoscut de către cetăţenii români, este numai partea formală, televizată a semnăturilor dela Moscova şi discursurile lui Iliescu şi Geoană. Nu putem avea încredere în cele spuse de către cei doi semnatari români, căci declaraţiile lor nu apăreau ca semnificative, ci doar cuvinte înşirate, care nu se refereau la adevăratele probleme legate de relaţiile dintre cele două ţări. În special discursul lui Iliescu, a fost un joc de-a baba oarba, ocolind problemele serioase şi spinoase, legate de statutul Basarabiei, Bucovinei şi al Ţinutului Herţa, de caracterul asigurărilor date de Ruşi în legătură cu Tezaurul de Aur dela Pietroasa, precum şi de caracterul intrinsec de amiciţie, care ne poate lega prin angajamentul scris, pe temeiul unei bune vecinătăţi. Tratatul semnat de Iliescu şi Geoană nu reprezintă nicidecum expresia *"intereselor naţionale"*, căci s'a trecut cu uşurinţă peste câteva chestiuni imperative şi urgente de reparaţie istorică şi morală.

Cu o cunoscută subtilitate, specialitate a excrocilor, Ruşii au trecut peste abuzurile lor de a ocupa ilegal Basarabia, care revenise la România printr'un tratat de pace după Primul Război Mondial, învinovăţind România, pentru pătrunderea armatelor române în Basarabia, ca să fie adusă la *"patria mumă"*. Şi Iliescu şi Geoană, lipsiţi de cunoştinţele diplomatice ale istoriei naţionale, au acceptat această aberaţie juridică, prin care România era admonestată pentru intrarea în teritoriile româneşti, după ce fuseseră luate cu japca, în stil sovietic. S'a insistat foarte mult pe ideea necesităţilor de legături economice; ca şi cum nu ştim cum au evoluat în perioada *"dictaturii comuniste"*, sub oblăduirea Moscovei, acest fel de relaţii.

Nu mult după semnarea Tratatului de Bază, s'a întâmplat un eveniment care a produs stupefacţie, nu numai în cercurile româneşti, ci în toată lumea diplomatică. Este vorba de o situaţie foarte gravă; încercarea rusească, directă, fără nici o prevenire a României sau a forurilor internaţionale: s'au pregătit actele diplomatice pentru federalizarea Basarabiei şi s'au trimis la Chişinău, pentru semnare. Este vorba despre o adevărată lovitură de teatru, pregătită la Moscova.

Chiar Vladimir Putin a apărut, pe neaşteptate la Chişinău, cu Documentul privind Federalizarea Basarabiei cu Transnistria, deci în cuprinsul Confederaţiei Ruse. Voronin nu era sau nu fusese pregătit la o astfel de lovitură a lui Putin, şi a refuzat să semneze Pactul de Federalizare a Basarabiei.

Nu reprezintă asta o încercare de a *"acapara ilegal"*, teritorii străine, după modelul bolşevic? Iată la ce ne putem aştepta dela *"relaţiile bune"* şi *"de încredere"*, stabilite de Iliescu şi Geoană, care nu au venit în faţa poporului român cu nici un fel de explicaţie şi lămuriri, fiind datori în faţa ţării să facă acest lucru şi să avizeze ţara de măsurile luate de ei, ca reacţiune faţă de atitudinea Rusiei, în acest caz. Era, şi este ÎNCĂ, o obligaţie de onoare şi o datorie morală şi firească faţă de NAŢIUNE. Chiar dacă nu au făcut-o, nu înseamnă că nu vor trebui să răspundă de acest pericol, creat prin semnarea Tratatului de Bază, fără ca acest Tratat să fie prezentat şi poporului român, căruia PSD, împreună cu Iliescu şi Geoană, îi vor cere votul la alegerile din anul acesta.

Mai adăugăm o ultimă informaţie, foarte importantă, în contextul discuţiilor referitoare la Tratatul cu Rusia. Este vorba despre nişte declaraţii ale lui Silviu Brucan, acest comunist înveterat, participant la demolarea patrimoniului naţional, prin toate crimele făcute de fostul partid comunist din România. El însuşi a cerut, în scris, condamnarea la moarte a lui Iuliu Maniu, la vremea procesului.

Într'o emisiune televizată, în care de obicei se erijează în monitorul politic al ţării, el a făcut o referinţă la faptul că Ruşii au tendinţa să facă investiţii cu capitaluri, în firme româneşti. Brucan apreciază că acest lucru este natural şi numai cei care au prejudecăţi, s'ar putea opune. La obiecţiile care s'au făcut la acest punct de vedere, deoarece capitalul rusesc ar putea fi o armă de influenţă în politica naţională, a răspuns că el nu crede acest lucru.

Este o adevărată stupiditate să afirmi că investiţiile Ruşilor pe piaţa economică românească nu pot fi suspectate decât de aceia care au prejudecăţi. Ce fel de prejudecăţi pot fi generate, după opinia lui Brucan? Căci temerile sunt ale celor care cunosc trecutul şi chiar prezentul istoric. Toţi cunoaştem soarta populaţiei româneşti din Republica Moldova şi ştim ce dificultăţi au Românii din Basarabia cu furnizarea de energie din partea Rusiei. Dificultăţi, care pot duce la desnaţionalizare şi tot felul de conflicte politice, care creează o stare generală de instabilitate, nelinişte şi dezordine socială, pe toate planurile, în buna stare generală, în educaţie şi în cultură. Adică, el nu ştie ce au făcut Ruşii în astfel de situaţii, cu ţările de după Cortina de Fier, al cărui arhitect a fost el însuşi?

Au fost Iliescu şi Geoană pregătiţi pentru o astfel de surpriză *"de amiciţie"* din partea lui Putin? Ei, chiar nu erau deloc la curent cu felul de a lucra al lui Putin, dar şi al întregii diplomaţii sovietice (ruseşti) de după Revoluţia Bolşevică din 1917 şi apoi din perioada celui de-al Doilea Război Mondial, în relaţiile false, cu Germania, Anglia, Polonia, Franţa şi cu practicile utilizate cu Ţările de după Cortina de Fier?

Cui dau socoteală aceşti doi *"falşi"* diplomaţi ai României, pentru absurditatea actului lor de a avea încredere în jocurile perfide ale diplomaţiei ruseşti, după atâtea dezvăluiri ale minciunilor lor şi ale înşelăciunilor la care s'au dedat în cursul istoriei lor, cu tendinţe de acaparare de teritorii care nu le aparţin, dar pe care vor să le domine, cu o sete absolută de imperialism?

Recent, acelaşi lucru se întâmplă şi cu Georgia, care s'a declarat independentă şi a avut alegeri libere, pentru o confirmare a dorinţei lor de independenţă. Iar Moscova urmăreşte, fâţiş, o ocupare a teritoriului acestei ţări.

Nu de multă vreme, Putin a fost reales Preşedinte al Rusiei şi sunt toate semnele că se pregăteşte să-şi consolideze o poziţie de *"stăpân absolut"* al Rusiei, fără un sistem democratic autentic, ci doar o farsă de democraţie. În acelaşi timp, pregăteşte o Rusie puternică, capabilă să înfrunte pe toate celelalte mari puteri ale lumii.

În Rusia de azi, Putin, care a venit din KGB, a adus cu sine, tot din KGB, oameni de-ai lui cu care să poată guverna, după calapodul vechi al bolşevicilor. De fapt, nu este nici o diferenţă între ceea ce face Putin în Rusia şi Iliescu în România.

Relaţiile dintre România şi Rusia se pare că vor deveni din ce în ce mai încordate. Asta reiese dintr'un interviu al ambasadorului Alexandr Tolkaci, care nu este deloc prietenos faţă de România ci, dimpotrivă, chiar jignitor şi ameninţător, deşi Iliescu şi Geoană au semnat un Tratat de prietenie cu vecina noastră de dincolo de Nistru. Şi ambasadorul este al Rusiei. Deci, i se cere o decenţă, în raport cu un Tratat de Bază, pentru o ţinută de comportament moral şi respectuos.

Iată o mostră de obrăznicie: *"Nu ne deranjează viitoarele baze NATO, ci bazele militare americane din România"*. Rusia nici acum nu înţelege că România nu mai este supusă Rusiei şi nici membră a Pactului dela Varşovia, ci o ţară liberă cu dreptul de a face alianţe care îi pot salva independenţa, în caz de nevoie. Şi, este nevoie, fără întrerupere, din cauza vecinătăţii cu Rusia. Mai dau două citate din declaraţiile ambasadorului rus: *"La voi predomină îngustimea politică, nu la noi"*. Apoi, *"în România sunt câteva rafinării mari de prisos, pentru care nu există materia primă şi care, poate, vor fi închise"*.

Cum a răspuns falsul diplomat Geoană, la aceste absurdităţi diplomatice, care arată nivelul de *"prietenie sau măcar de bună vecinătate"*, după indicaţiile textului din Tratatul de Bază, dacă există cumva, căci, nu am avut ocazia să cunoaştem acest text din Tratat? Numai Iliescu şi servitorul lui de ocazie, au dreptul să cunoască astfel de secrete, la care poporul român nu are acces.

Din presa străină

"România rămâne un handicapat regional"

Sub un titlu care dă dimensiunea *"succesului"* invocat de cabinetul dela Bucureşti - *"Cum s'a autoexclus România din clubul Europei"* -, *The Daily Telegraph*, cotidianul serios cu cel mai mare tiraj din Marea Britanie, scrie despre recenta criză din relaţiile României cu Bruxellesul, oferind cititorilor săi o imagine abrazivă în care sunt detaliate *"motivele întemeiate pentru care incorigibilului stat* (România - n.n.) *i-a fost refuzată intrarea în UE"*. Autorul articolului, Julius Strauss consideră că declaraţiile şi măsurile primarului din Cluj, Gheorghe Funar, ilustrează motivele pentru care România nu a fost inclusă în rândul celor zece state care *"au respins populismul în favoarea reformelor dificile"* şi vor intra în UE în această primăvară. Însă, trecând dela retorica primarului PRM de Cluj la situaţia gestionată de guvernul dela Bucureşti, autorul consideră că *"România rămâne un handicapat regional"*, unde *"economia stagnează, tinerii pleacă cu duiumul, iar discursul politic a rămas puternic ancorat în limbajul trecutului"*.

Concomitent cu apariţia articolului din *The Daily Telegraph*, şeful Delegaţiei Comisiei Europene la Bucureşti, Jonathan Scheele, a ţinut să avertizeze încă o dată autorităţile române, subliniind că eforturile vecinilor noştri nu sunt suficiente pentru integrarea României în Uniune. Reprezentantul UE în România reiterat ca reformă în administraţia publică reprezintă piatra de temelie pentru integrarea europeană a României, repetând din nou că fenomenul corupţiei nu poate fi eliminat fără o justiţie independentă şi o administraţie solidă.

În ciuda conului de umbră în care a fost aruncată de tragicele evenimente dela Madrid, recenta criză din relaţiile României cu Uniunea Europeană, care a culminat cu raportul privind *"reorientarea negocierilor de aderare"* al PE, continuă să suscite interes în presa străină, care zugrăveşte în cu totul altă tonalitate ceea ce autorităţile dela Bucureşti vedeau drept un *"succes"*. Prin contrast, România rămâne un handicapat regional. Economia stagnează, tinerii pleacă din ţară cu duiumul, iar discursul politic a rămas puternic ancorat în limbajul trecutului. Lipsa de voinţă pentru susţinerea reformelor serioase şi nerespectarea promisiunilor făcute UE a atras atenţia Bruxellesului. Comisarul pentru extindere a ameninţat că va suspenda negocierile de aderare dacă România nu îşi revizuieşte atitudinea. Într'o încercare tardivă de a contracara criticile, Prim-ministrul Adrian Năstase a concediat ministrul Justiţiei. În aproape toate domeniile, experţii afirmă că ţara a rămas în urma angajamentelor de a face reforme. Sistemul judiciar este viciat de corupţie, iar posturile sunt ocupate de judecători ai erei comuniste care nu cunosc legislaţia UE.

The Daily Telegraph este cel mai bine vândut dintre cotidianele serioase din Marea Britanie, fiind considerat chiar şi după recenta schimbare de patronat o publicaţie cu vederi de dreapta. Acesta este al doilea articol dur la adresa Bucureştiului, după cel dela începutul scandalului privind adopţiile internaţionale.

"România şi Bulgaria, întârziatele extinderii"

Cu 47 de zile înainte de extinderea Uniunii Europene (UE), România şi Bulgaria se află încă la o distanţă destul de mare de plutonul celor zece ţări care vor adera la UE, la 1 Mai, dar cu care au luat startul împreună, în 1989, în cursa spre economia de piaţă, relatează agenţia de presă italiană ANSA, într'o corespondenţă dela Bucureşti.

Distanţarea acumulată în ultimii 15 ani este şi o consecinţă a neaplicării a aşa-numitei *"terapii de şoc"*, o linie de conduită economică despre care vorbeşte adesea laureatul Premiului Nobel pentru Economie şi fost economist-şef al Băncii Mondiale în perioada 1997-2000, americanul Joseph Stiglitz.

"Terapia de şoc" - înţeleasă ca privatizare rapidă a proprietăţilor de stat şi liberalizare instantanee a comerţului, preţurilor şi fluxurilor de capital - a accelerat dezvoltarea în Polonia şi chiar în Republica Cehă, a doua ţară care a reuşit să-şi redreseze declinul propriei economii. Dar această terapie nu a fost aplicată în România şi Bulgaria la începutul anilor '90, în timp ce condiţiile defavorabile de pornire au împiedicat reuşita unor abordări mai moderate. Gradualismul, reconversia lentă a economiei ca alternativă la terapia de şoc, a funcţionat mai bine, de exemplu, în Ungaria, unde condiţiile de pornire erau totuşi diferite.

La Budapesta reformele au fost iniţiate încă din 1968, iar marilor companii de stat li s'a acordat libertate de decizie pentru a obţine profituri, a se dezvolta şi a gestiona preţurile. În plus, cu începere din 1987, Ungaria a realizat şi reforma sistemului bancar şi fiscal, iar acest lucru a facilitat privatizarea.

Şi Slovenia a optat pentru gradualism, dar şi aici economia era deja cea mai dezvoltată dintre toate fostele republici iugoslave, marile companii slovene erau profitabile şi existau puternice relaţii comerciale cu Germania şi Austria, chiar înainte de obţinerea independenţei.

În schimb, economiile Bulgariei şi României au moştenit dela dictaturile comuniste condiţii economice atât de defavorabile încât aceste ţări nu şi-au putut permite o reformă lentă, însă ele au înţeles prea târziu acest lucru. Dovada este marea distanţă ce le separă încă de UE.

Potrivit raportului pe 2002 al Organizaţiei pentru Dezvoltare şi Cooperare Economică (OECD), cele două ţări au pierdut timp preţios la începutul anilor '90. În plus, ritmul reformelor a fost prea lent.

Pentru actuala rundă orice efort acum este însă prea târziu şi, în timp ce ţările vecine se pregătesc de celebrările europene, România trebue să lupte încă pentru a se transforma într'o economie de piaţă autentică.

CĂTRE CORESPONDENŢI

Rugăm pe toţi corespondenţii noştri să trimită articolele spre publicare până la data de 15 a lunii precedente editării ziarului. Redacţia ziarului nu asigură publicarea articolelor nesosite la sediu până la această dată.

CĂTRE CITITORI

SPRE CUNOŞTINŢĂ: Ţinem să facem cunoscut că Redacţia acestul zlar nu împărtăşeşte întotdeauna ideile şi punctele de vedere ale colaboratorilor din articolele semnate.

VAŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"?